திருச்சிற்றம்பலம்.

யாழ்ப்பாணத்துச்

சுன்னாகத்தில்எழுந்தருளிய

காசி. அ-வரதராஜபண்டிதர்

இயற்றிய

சிவராத்திரிபுராணம்.

இது

வல்லை

இயற்றமிழ்ப்போதகாசிரியர்

ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளையால்

காலிகிதவழுக்களைந்து

சென்னை —

இந்து [illegible]ரியன அச்சியந்திரசாலையில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

இரண்டாம்பதிப்பு.

விஜய௵ கன்னிரவி.

Registered Copyright.

சிறப்புப்பாயிரம்.



யாழ்ப்பாணம.

மயில்வாகனப்புலவரியற்றியது.

பரதராசனுய ரசலராசனமகள் பஙகனணபுதரு பண்புசேர்
விரதராசசிவ நிசியினீள்சரிதை மிக்விளஙகிட விளம்பினுன்
கரதராசனைய மொழியரஙகனருள கருணைமாரிநிகர் பருணிதன
வரதராசனமறை வாணராசனமிகு மதுரவாசகவி ராசனே.



யாழ்ப்பாணம்.

சினனததம்பிப்புலவரியற்றியது.

மைமத்தவிடப் பணிப்பணியான் வராசனமுஞ சராசனமு மலையாக் கொணட, சிததனுயா சிவநிசிமான மியமதனைச் செநதமிழாற றெரித்தல் செயதா, னதகைய பாரதது வாசகோத திரனரஙக னருளு மைந்தன, சததபுரி களிறகாசி நகர்வாத பண்டிதனமுத் தமிழவல லோனே.



யாழ்ப்பாணம்.

சி. வை. தாமோதரமபிள்ளையியற்றியது.

சுயலியங்க சொரூபனருள சொலிசிவராத திரிபுரா ணஞசுன ஞகத
தியலிங்க* நயவரத ராஜபண் டிதமறையோ னியம்பி னுன்வைத
தியலிங்கன் வல்வையியற் றமிழ்ப்போத காசிரியன செகமீ தசசில
மயலிங்கங் கிலாதவகைவழங்கவழூஉக்களைந் தினிதுவகுத்தானனறே

* இங்கம்-அறிவு.



உ

திருச்சிற்றம்பலம்.

சிவராத்திரிபுராணம்.



காப்பு.

ஓங்குமொரு மருப்பானை யுயிர்க்குயிரா யிருப்பானை யுரக வேந்தன், றாங்குநெடு நிலத்தானை முகத்தானை வதைத்தானைச் சயில மானைப், பாங்குவைத்து மழுத்தானை பரித்தான்றந் தளித்தானைப் பசும் பொற் றோட்டுப், பூங்கமல பதத்தானைப் பொருவிலைந்து கரத்தானைப் போற்றல் செய்வாம்.

கடவுள்வாழ்த்து.

சபாபதி.

சீர்தந்த கமலமலர்த் திசைமுகனுந் திருமாலுந் தேவர் கோவுங்
கூர்தந்த நகப்புலிக்காற் றவமுனியும் பதஞ்சலியுங் குழைந்து போற்ற
வார்தந்த கலசமுலை மலைவனிதை விழிகளிப்ப மன்று ளாடுங்
கார்தந்த மணிமிடற்றுக் கடவுடிரு வடியிணைகள் கருத்துள் வைப்பாம்

சிவகாமியம்மை.

கடிகமழ்கட் கமலமலர்க் கட்டிகிரிக் கரனொருகூ றாம தாகிப்
படியிடந்து மறிவரிய பதப்பவளமலை மருங்கிற் படரும் பசுமைக்
கொடிகொடிய பவக்கடலிற் குளித்தழுந்தா தின்பமுத்திக் கூடுமவண்ண
மடியவருக் கருள்புரியுஞ் சிவகாமி யம்மைபதத் தன்பு கூர்வாம். (௨)

விநாயகனார்.

சொற்பகர்நா வினுக்கடங்கா வளங்குலவு தில்லைமன்றிற் றலங்கு கோயிற், பொற்பகலாக் குடபுலக்கோ புரத்தமரர் கணத்தலைவர் போற்ற மேவி, யற்பகனுண் மலரிறைத்துத் தொழுமடியார் கேட்டவர மளித்த லாலே, கற்பகநா மம்பெறுமே ரம்பனையோர் கொம்பனையுட் கருதி வாழ்வாம். (௩)

சுபபிரமணியர்.

சூராட்டுப் பயிலசயிலத துணைமுலைததிண டருவியாமை தோயும வாடகண,ணீராட்டுப பெறமறந் டவுணருடற புலவலகை நிறையத தேககிப, பாராடடுத தரவடிவேற படைபணிதத கரனரனபாாப் பதி கருச செலவச,சீராடடுப் பிளளையெனுமுருகனமுரு கவிழமலாததாள சென்னி சோப்பாம. (௪)

இரஙகுனறன றஞுசநமக கெனறமக வானமுதலோ ரிரப்ப நீண ட, சரஙகுனறம படைததனைய கரிமுகததோ னரிமுகததோன கதங கொள சூரன, வரஙகுனற மயிலுகைததங கயிலெடுததமலாககரத்தோ ன மஞுசு துஞுசும, பரஙகுனறத திருநதசெவவேளடிககடிசசெம பது மமலா பணிதல செயவாம (௫)

ஏரலைவா யசஙகவாப பிணஙகிடககுங களததமாநதெயதி னொ யதில, வாரலைவா யுறுமொருமா வணாயோரொன ஞெரிரணடா வகிா நத வேலோன, வேரலைவா யழிககமெனஞேட கவினபடைதத வள ளிசா வேழுந தோடுஞு, சீரலைவாய வருமடிக ளடியரடிப பொடிமுடி யிற சோததல செயவாம (௬)

பெருவாவிக கயனயனக குறததிமுகாம புயமலாததும் பெட்பி னொனறு, மொருவாவி னனகுடிலைப் பொருளவிரிததுத தாதைதனக குணாததோ னாகா, மருவாவி நனகுடிஞைப புனனமலாததேனுடன ளவி வயறகுப பாயுந,திருவாவி னனகுடிவாழ செவவேடன சேவடி கள சிநதை செயவாம (௭)

பாரகததும விசுமபகததும பயினமுனிவ ரிமையவாதம பழஙக ணீஙக,தாரகதொான மறையுருவாய் மருவுசிவ சததிதரு சததி யால வெஞு, சூரகததைதத துளைபடுததி யொருதோகை யேறியிரு தோகை மாரோ, டேரகததி லிருநதபிரா னெனனகததி லிருககவிடாக கிடமி னறெணபால. (௮)

நீடலுறழ் கருஙகணஙகள படிநதுமுழ வெனமுழஙக நிரந்து துமபி பாடலபுரி தாததழைதத பாசடைசசந தனப்பணையிறபடருஞு செயய கோடலலா விளககேநதக குலமயிஞு டகமபுரியுங குன்று தோறு மாடலபுரி முருகனிரு சரணமலா பரவிவினை யகறறி வாழவாம். (௯)

உருததணியாய வருமசுர ருடறுணிககு நெடடிலைவே லுரவோா ய துனபக், கருததணியாப் பெருவெயிலுட்டிமைத திளைததகளை

லக சருமேக கண்டாக, திருத்தணியார் கழனிழறகி ழென்றுவழி பம் மயார் ரிசயத் துளருந, திருத்தணியாம பதியகத்தும வாழகுமர குரு பரனருள சிரமேற கொளவாம (௰)

பொருவின்ற மலாபொருந்து கண்டலருத கதிரைநகர்ப் புனி தன பாத, முருகியுள்த கழுத்தியினை ிறழுநது மாமெழுத்து டிண் ந்து நாவின,முருகசர வணபவசண முகருசவென றுதினமுமொ ழியோர தங்கண,மருமருவு கமலமல ரடிமுடியின் மீ்துவைத்து வண கல செயவாய (௧௧)

திருநந்திதேவர்.

செயயதழற புரிசடையுந திருநுதலிற றனிவிழியுந திண்டோ ளனருங, கையதனிற சரிமைமழுப பிரயபுசமவை யடிசசிறமான கா துந தாங்கி,மையயமுத லயோதநுலருந நொறுங் கயிலை பலேகாக்க மதி யறு சூடு,மையனருள பெறறநந்தி யடிககமல முடிககமல மாக வைப பாம. (௧௨)

சரஸவதி.

காரதிருங கயிலைமலைக கணவுதனமுப புரமெரிககககருது ம னா, ணீரதிக தருநதரங்கத சடங்கடலதுபு நிடிமபுடவி தெங்கே நதத, சாரசிதன றிருநாவி லடியருளாத தனிலிருக்குந தவள மெ னிய, பாரதிசெம பதப்பதுமத துணைபபோது முபபோதும பரவல செயவாம (௧௩)

சண்டேசுரர்

ீளிரண்டு கரதெடுதத நிறைகுடப்பால முகற கிரி லாட்டி வாளிரண்டு நிகாததவிழி மலைமகளாம்கள வளைய மலாகள சா தி யாளிரண்டு பதமளிததென றருசசிககு மையா லவனுசெய தநதை தாளிரண்டு மறவெறிநத சண்டசா முண்டக ாறறுளிற ருபுவாய.

திருஞானசமபந்தமூர்த்தி யனார.

வெங்குருவிற கவுணியாதங குலததுதிகது மீனவனறன வெப்பு ஙகூனு, மெங்குமிசை பெறமாறறி யம ாண்ணு யிராகமுழவி னேற வேறறிப், பங்கமிலென பரிவையுரு டைததுயிாபெற றெழுபபதி கம பாடி மேனமை, தங்குமறைத ஞான சயபநதன முடுயேக டலைமேற கொளவாம். (௧௫)

சுந்தரமூர்த்திநாயனார்.

மங்குளிறத் திருநெடுமால வளையெயிறறுப் பெருங்கேழல் வடி தாங்கி, யங்கணில முழுதுமுழு தறிவரிய கமலமல ரடிகள சேப

பச்,சங்கணிகைக் குதலைமொழிச் சரவைவிழிப் பரவையென்பா டன் பாலன்பாற, பொஙகிருளிற சநதரனை நடப்பிதத சுநதரனைப் போற றல் செயவாம். (கசு)

திருநாவுககரசுநாயனார்.

காவரசு மலரயனமால் கடவுளாககாச சென்றமாசெய் காம ஞை மைம், பூவரசு படவிழிதநுப் புனவேஙகை யததியதழ் புனைநது போ ர்தத, தேவரசு மனமகிழத திருப்பதிக மிசைததமிழிற சிறககப் பாடு, நாவரசு பதம்பரசு நமககுயாபொான ஞடடரசு நலகு மனமே. (கஎ)

மாணிககவாசகசுவாமிகள.

பெருவாத பிததகபப் பிணிகருடையு முடறசுமககும் பிறநதை நீககி யொருவாத சிவகதியி னுரிமைபெற நறவமல ருமிழுஞ சோலை மருவாத மனைநதுலவு மனறுடையாற குககோவை மாலை சாததுந திருவாத வூரடிக ளடிகளபடி யுறவணஙகிச சென்னி சோபபாம். ()

தில்லைமூவாயிரா.

செமமையா ரழலொருகை துடியொருகை தரிததுமனறிற் றிரு க்கூத தாடு, மெமமையா ளுடையபிரான யாமவரி லொருவனென றன றிசைககப் பெறற, மும்மையா யிரமுனிவா பொறபொதுவிற றிருப பணிகண முயனறு செயவோா, தமமையா யிரமுறைகை தொழுத லேயோா தாட்டுணைக டலைமேற கொளவாம (கசூ)

சிவனடியாா.

பொய்விரவு பவநீறு படப்புரிவெண டிருநீறு பூசிக கணடி, கை விரவு மணியினரா யஞ்செழுதது முணாநதுமனக களஙக நீஙகி,மெய விரவு மறைவரமபி னிலைகடவா தொழுகியருண் மேனமை பூணட, மைவிரவு கணடாதொண்டா மலரடிகள சிரததிருததி வழுததல செய வாம். (உ0)

கடவுள்வாழ்தது முறறிற்று.

பாயிரம்.

கந்தமலர்ப் பொழில்புடைசூழ் தில்லைவனத தறிஞர்திருககடை க்க ணோக்கி, முந்தவுரைத் தனாபலரு மாயினும யாகமநான மொழிவ ழமற, பநதமறுத திருசிவராத திரிவிரத சரிதைதனைப் பாடுகென

ச்,செந்தமிழி னுயர்விருத்தப் பாவதனாற் றி[illegible]யொன்றுச செப்ப லுறறேன். (க)

வீணிலிவன் றனதுமடம் வெளிப்படையாச செயதனனால் வித தின பாதி,நாணிலனென்ன றெனையுலகி னுவலாக வணுகுவரதை நாடிச சற்றும, பேணிலனின மலனிரவின பெருமையெடுத்த துணைகளுமின தப பேறு கூறு, மேணிலனென்ன சிவபதததது னிருததுமெனும விருப் புனததை யீாதத லாலே. (உ)

வேறு.

அரியநற பரத விதிமுறை வழுவா தாடுநாடலகண்டுவப்போா, விரிசினைத தருவின வாழ்கவிநடமுங கணடுள விருபபொடுவியபபாா தெரிதமிழப் புலவ ரமிழுதெனத தெருட்டுஞ் செபயுளகேட டகமகிழ சிறநதோ,ருரியனொன புனசொற கவிசெவி யேற்றுள ருவபபுறற கெனபதா லுணாததேன. (ஈ)

பாயிரம் முற்றிற்று.

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம்.

திலக வாணுதற கலைமகள செறிதலாற றின[illegible]
மிலகு ஞானமறைத தொனிகனி யினாததிடு [illegible]
லலகிலா வுயிா படைககுநான முகறகிணை [illegible]
றுலகு போறறுநை மிசவன வளஞ்சிறி து[illegible] (க)

மணட லநதனைச செஙகனிப் பவளவாய[illegible]ன
றுணட முணடகக கட்புரு டோததம [illegible]
குணட மொணடழற கணணினுன கு[illegible]காப்பென
றண்டா யாவரும புகழவது ளைமிசா [illegible] (உ)

முனிவா முன்னைநாண மு[illegible]ன முகனைப
புனித மாதவம் புரிநதியாம் [illegible]யி
லினிய நறறல மியம்புதி யெ[illegible] கமல
வனிதை கேள்வனோ நுண்[illegible]நுப்பையை வாஙகி. (ஈ)

இருகை யால்வளைத துருட்டி [illegible]த்திடு மிடத்திற
பொருவின் மாதவம் புரிதிரொன றுளாததிடப் போனா
கருது மகருசை தஙகிய கானமற் றதனுற
றிருவு றைந்திடு நைமிச வனமெனச சிறநத. (ச)

துனறு கொன்றையாற பசுஙகொடி விரவலாற சடிதி
யெனறு மேவலாற கடுவிடப் பணிகளொய நுதலாற
கனறு மானுகண டுறைதலாற கதிரமணிக கனக
மனறு ளாடிய பரமபர னிகாககுமட வனமே (௫)

ஆணடெ ழுநதுயா சோலைக ளறவருக கடைகாட
மாணட நறகனி மலாமுதல வழஙகினஞ சராகரு
... ணட ... திட வேணடுமென றெணணிவா னளாவா
... ணட வனறடஞ சினைககையை ... டடியே கிறகும (௬)

சடையா குணடிகை தரிததிடப கரமதாகண டிசையின
றொடைய ராதப மறைததிடுந தோகைமென ... லிக
நடையா செயயகற ... திடுங கோடிக மிறைஞசி
படையா மாதவத துறவாக ளுறவதற் கனவே, (௭)

ஆத பநதெறு வேனிலு ளமபுதந துளிதநுச
சீத ... பொழி மாரிகா ளிமமெயுந தினஙகண
மாத வநதவ ருநிழைத துமபரு மதிககப்
பாத கஙகளைக கடிநதிடும படிவரப படிவா (௮)

உருப[illegible]நதழல வேடபவ ரொணமலா சமிதை
தருப[illegible]ணடளி ரெடுபபவா தமனியச சிகரப
பருப[illegible]னத தனுவெனக குனிசெயத பரனை
விருப[illegible]நச சிபபவ ரெணணிலாா விளமபில (௯)

இனன [illegible]வனநதியல பனைதனையு மெடுதது
வனன ம[illegible]நதொளிா பறெலை வாயாற
சொனன [illegible]றபல தொலைநதிடந துணிநது
பனன கா[illegible]னும பகாநதிடற கரிதால (௰)

தெருணம னத[illegible]தனமா ஞெககாிற சிறநத
மருணம னததி[illegible]டற கரியகான மறையின்
பொருணம னதது[illegible]னமுற் புராணநூல் வலலோ
னருணம னததுட [illegible]கை மிசவனத தடைநதான். (௧௧)

வேறு.

வநதமாமுனிவன் றனககெதிா புகுநதுவருகென வுரைத்திவணவரீ
யெநதமா தவஞ்செய தனமென முகமனியமபியங கியாவரு மிறைஞ்சி

[redacted]ிபபொற றவிசினி லிருததி யருத[redacted]ருக்கியமுதலா
[redacted]வா றாவிற பூசனை விதியின முறைறசவ [redacted]முடிததது. (கஉ)

மழைககரு முகினமின னிறததசெஞ சடிலமாதவா சூதனைநோ
ககி, யிழைப்பதற செளிதாயப் பவககடல சுவறறி யிருஙகதிப பேறுங
லருவதாயக, குழைககயனடநது சழிககயன மருடடுங கூறவிழிக்கோ
தைபங கிருககு, முழைககரப பெருமான விரதமொன றெமககினி
துரைததிட வேணடுமென றிரப்ப. (கங)

நனறென முகமு மிதையமு மலாநது நயனநீா பொழிதர விருநதே
முனறவ ரிழைதத பயனிது கேடக புயனறநது நீவிரமுக ருறுமமை
வெனறமா தவசநீா விடையுயாத தருளும விமலனுக குரியநல விரதத
மொனறுள தமா ரனைவரு நோறப துரைககுவ னுவாநது கேட டிடுமின

மினனைநோ சடிலத தவிாமதிக கொழுநது மிலேசரிய சிவனிரா
பபெருமை, யனனவா தியுமோ ராயிரங கவைநா வனநதனு மறைந
திடற கரிதான, மனனுமா தவருசோ நநதிவா னவறகு வழுமையு
முழுமையு முரிததோன, முனனைநா ளுரைதத தெனனெரு நாவான
மொழிநதிட முடியுமோ முடியா. (கச)

உலகுயிா பிரமன படைப்பதுந திருமா லுயிாதொகை காப்பது
முலகி, லலகிலா வளமபெற றியககாகோ னளகை யளிப்பதுங களிப
பொடிந திரனரு, ளிலகுபொன னுலகம புரபபது மதிய மிரவிசெந
தழற்கிறை யிவாக, டலைமைபெற றதுவுஞ சிவநிசி விரதந தனனை
யிழைத தெனவுளத துணாவீா (கரு)

கூறுநான மறையோாக் கிருநிலம பசுமபொற குவைபசுங கோட
நல கிடினும, வேறவே றுரைதத விரதநோற றிடினும விரியுளைப் புர
வியின வேளவி, நூறுசெய திடினும புரளவெண டரள நுரைததிரை
கொழிததிடுங கஙகை, யாறுமூழ் கிடினுஞ சிவநிசி நோறபோா பெ
றுபய னடைதனமற றரிதால (கசு)

அநதண ரரசா வணிகாவே ளாள ராதியா விழிகுலத துதிதத
வெஙதொழி லாள ரீசமா விநத விரதமே நோற்றிடி லவாதா
மிநதிர னயனமா லிமையவா முனிவா யாவரு மிறைஞசிநின றேததக
கநதடு களிறன றுரிததுமெய் தரிததகண ணுதறகடவுளிற பொலிவாா.

ஆவினைப புரிநா லணி சருமருமத தருமமறைக கிழவரைககருஙக
ண, மாவினை யளிதத கடலமிதனைய மழலைமென மொழிசசிறு மக

ளைக, காவினை [redacted] வுங் கருஙகுழற் செவவாயக் கன [redacted]
ளைச செகுதத, [redacted] யனைததும பரிதிமுன னிருளபோற் [redacted]
நோறறிடிற றீருமா— (௧௯)

மறைகளிற சாம மகஙகளிற் புரவி மகமலே களினமக மேரு
நிறைபுன னதியிற கஙகையோ ரைநதாய நிகழநசபூ ததததிறு காய
முறைமெதரிசுராிறகருமுகிலூாதி முதனமைபெறறுயாநததா மென்
வறைதரு விரத மனைததினு முறைகளு மரனிர வதிகமென றறிமின

மறறொரு விரதஞ் சிவநிசி கினையா மதிப்பது மாணடிமீண
திததுப், பெறறன தொழிலக ளியறறிநின றழலும பிரமனமான பு
தலிமை யவரைப,பறறலா புரமோா றொடியினிலடலேபடவட வரை
ருனித தருளுங, கறறையஞ சடிலக கணணுதற கினையென றறிவி
லா ருரைப்பது கடுகேகும. (௨௧)

அனபுளா ரனறி யனபிலா ரெனினு மரனிர வினிலுண வகற்றி
ப், புனபுலா லுடலம வருநதிடத துயிலசண பொருநதிடாதருச்சனை
புரிநதாற, றனபாின் பிறவிச சுழிககட லழுநதித துயருறா துறகக
மே முதலா, மினபமாா பததிற போகமாாந தமல னிணைப்பதமபெ
றுவரென றிசைததான. (௨௨)

இனையன மொழிகள கனகட லமிாத மெனசசெவிப்புலம்புக
முனிவ, ரனைவரு மகிழநது மெயமமயிா பொடிப்ப வஙகையாற றொ
ழுதுபைங குவளைச, சுனைபயில் கயிலேச சிவநிசி விரதத தோறறமு
நோறறிடு மியல்பும், வினையக றவததுச் சூதமா முனிவ விாிததுரைத்
தருளென விளம்பும். (௨௩)

பெறறுயா கதிா வீற்றுலகின்ற பிதாமக னுலநதுபே ருலக, பு
றறுமற றொடுஙகிப் பிரளயத துயிாகண முடிநதிடுங கஙகுலி னுளத்
தன, புறறுமா மறையுா கமவிதிப் படிவண டுழுதுதே னுணடுபொட்
டயரும, பொற்றுணாக [illegible]கைத தொடைமிடை சடிலப் புனிதனை
யருசசனை புரிநதாள. (௨௪)

யாமமோா் நானகுஞ் சென்றகன் றசாநதத திருட்பொழு தகன
றபி னிதழித, தாமமாாபுனைநத சோமசே கரனபொற றுளிணை பணி
நதவன் றனது, வாமமா ரிமய வல்லியின றனைநான வழிபடு கஙகு
ல்வா னவரு,நாமசீா் வேலி யுலகுளோ ரெவருஞ் சிவநிசி யெனநவின
றிடவும். (௨௫)

சிவ சிசோற் றியாவரா யினுமுன் னிணையடித் தாமரை கருதிப் பசிமத தடைநத பரிதிபூ ருவததிற பருப்பதத துதிததிடு மளவு நசசிந றபூசை புரிநதவா முத்தி நணணவும வேணடுமென றிரபப வுசசியின மணிசே ருரகபூ டணனு முமையவட கவவர மளிததான.

ஆதலாற சிவராத திரியெனு நாம மனைவரு மறைநதிட நிகழு நத, தீதலாற பரம னிரவினிற றேறற மினனுமோா காரணமுளதெ ன, றேதவா ரிதிசூ ழுலகுளோா பொருட்டா வுறுவாகேட டுவநதுள முருகச, சூதமா முனிவன வியாதனமுன மொழிநத சொறபடி சொ லலுவான றணிநதே. (௨௭)

பினனுமோா கறப விறுதியி னிரசப்பிரசமெனகமலவீட டிருககு மன்னவா கனனு முலகுளா ருயிரு மழிநதிடு மறறைநா ளிருணட, வ னனமா முகிலக ளீணடியோ ரேழு மறிகட னீரமுகந தெழுநது, மு னனரோ பொழிநத பிரளயப் புனலவான் முகடடள வளவிமுட டிய தால். (௨௮)

ஊறிலா னுயிருக் குயிரதா யிருக்கு மொருபொரு ளொப்புட னுயாவு வேறிலா னகணட பூரண மான வெறுவெளி வெறுததெதி ரடககு மாறிலா னிமய மலைமக டனைததன வாமமீ திருததிறேன வாழ்நா ளீறிலாமுதல்வன யாவரு முயய யோகமுற றிருநதன னிப்பால். ()

காணிமிா துளபக் கணணியு மணியுங கவினபெறப்புனைநதிடுங கரிய மேனிய னளிதத சராசர மனைததது மீளவும படைபபதற கெண்ணி யூனிமி ருடற்செங கட்பெருஙகேழ லுருததரிததாழ்நதபேருலகைக கூனியமருப்பிறறுஙகியப்புனலுடகுளிததுமீதெடுததுயாநததறபின.

சரிதிசைக் கிரிக ளெட்டுமெண டிசையிறறள்ம்பிடாவகைமுதனட்டி விரிகதிரப்பசும்பொறகொடுமுடிவிளஙகுமேருவைநிலைபெறநிறுததிப் பரிவுறு முயிாக ளனைததுமீ ரேழு புவனமும பண்டுபோற்படைததற் குரியநான முகததுக குாவனை விரவு முநதியம போதினு லுதவி. ()

பஙகயத தயனைக் கடைககணிததுலகம்பண்டுபோறபடைததிட ப் பணிததுத, துஙகவேற் றடஙகட் டிருமகள் சுருதி துதிததிடுந து ணைப் பதம் வருட, வெஙகணமாமணிசசூட் டரவணைப் புறதது வெ ண்டிரைப் பாறகட னடுவெ, ணஙகணமா ஞால முழுதுமுண டுமிழ்நத வமலனங கறிதுயில் புரிநதான. (௩௨)

உநதியி லுதிதத நான்மறைப் பிரம னுரைக்குமுக் காலமு முணர்ந்து புநதியிற றெளிநதீ ரேழுல குடனே புலவர்கந தருவர்கிம் புருடா

வெந்திற லரக்[illegible]க்காவா ளசுரர் விஞ்சையர் கருடர் பைசாசா [illegible]
முந்திய சித்தா ம[illegible]டார் ரோகா முனிவரா முதனமுதற படைத்தே.

பூதியமைந்தினவுபவமபொருந்திப்பொருவினமுககுணங்களிற்றமூ
யாதியிற் புகனுஞ் கிருபதின மேனுன கமைந்தநா ருயிர பேத |ம்
மோதிய யோனி நாலிடத துதிபபித தொறறையா ழியநதடநதேநா
சோதிவா னிரவி குளிரகதிா மதியுந தோறறுவிததனனனத துவசா

பாருல கெவையுஞ சராசரத தொகையும் படைததபின பணண
வா முதலாயச, சிருல விடுமீ ரொனபது கணமுந திரணடிரு மருஙகு
சேவிபபக, கூருல வியவெள ளுகிாபபெரும பேழவாயக கோளரிசும
நத பொற றவிசிற, காருல வியமைக குழறகருந தடஙகட கலைம
கள கொழுநனவீற றிருநதான. (௫௫)

பினனரோா தினததிறறுனவகுததமைததபேருலகனைததையுநோககச
சொனனமாகணஙகள சூழவரவெழுநது துலஙகுமேலுலகுபாதலஙகள
பொனனவிா குடுமிப பூதரமுதலாபபோயவனகணடுடல புளகித [றே
தெனனினின முதலவ ரினிபபிறரொருவ ரிலரெனுமிருஞசெருககுற

உளமிகுத தருககிக கொணடுமெண டலமபணடுணடவன றெணு
டையயுங கனிவாயத, தளரிடைக கரிய கெணடையந தடஙகட டாக
கணஙகினறவன சரமாத, துளவணி மருமத தரியர விளையிற றுளை
விழி முகிழ்ததறி துயிலசெய, கிளாநெடுந தமாத திரைமணி கொழி
ககுய கிரவா ரிதிமருங கடைநதான (௫௭)

விணணினின றிழிநது முதிாநதகூற காள மேகமொன றமாத
சாகரதடி,னணணிய தெனவே நெடடெடறபகுவாய நகுமணிசசுடிகை
யா ளாரவிற, புணணிய முதலவன யோகநித திரைமுன புரிவது கணே
டளம பொறுமெ,லெணணிநின றடாநது கணபடை வளாவோன யாவ
ர் யெழுநதிரென றிசைததான. (௫௮)

வேறு.

அகலாததனி லலாமினபயி லமலனறுயி லொருவி
பிகலகொணடிவை பகாகினறனை யாாநீயென வினவப்
புகலம்பர முலகுமபாகள் புவனஙகனல் பவனரு
சகலநதனி யுதவுமபொரு டானெனறுனா தநதான. (௫௯)

பூவுநதியில வநதோனிவை புகலப்புய லனையான
றூவுநதிரை தவழுஙகட றனையெண்டிசை வளைபார்

மேவும்பல வுயிரும்பர்கள் விதியிங்குனே முதன்மற்
றியாவுந்தரு பரதத்துவன் யானென்றுரை செய்தான். (ருo)

மறைநாலுமென் ஞவுற்றது மணகாலபுனல விண்ட
நிறைவாகிய பொருளியாவுமென் னினைவின்படி படைப்பே
னிறையாகிய பரதத்துவன் யானல்லது நீயென்
றறைவாயறி வறமுயென வயனுங்கழ றுற்றான். (ருக)

அக்காலையி லிருவோரையு மடாமாயை மறைக்கப்
புக்காருணா விலலாமா பொருவானமுயல பொழுதிற்
கைக்காமுக முனிவுற்றெதிா கணணனகுனித திடடுத்
திக்கானைகள வெருவும்படி சிறுநாணொலி செய்தான். (ருஉ)

வலிசேர்புய நெடுமால்கர மருவுங்கொடு மரநா
ணொலியாலர வரசும்பாக ஞடனுட்கிட வுவரார்
கலியாகடை யனலகாலகிளா காலநதனை யொப்பச்
சலியாதட லுடனின்றடு சரமாரி பொழிந்தான். (ரு[illegible]

கடுத்தானுருத தெழுந்தாலெனக் காயுங்கத மிகவந
தடுத்தானமுத லகிலஞ்சுடு மயிலம்புகள பலவும
விடுத்தானவை முடுகாதயல விலகும்படி விரைவிற்
றடுத்தானொரு குசைகொண்டயா சலசத்தவி சுறைவோன். (ருச)

சீறித்திசை முகனீடிய சிறையோதிம மதனமே
லேறிப்பல படைமந்திர மெடுத்தோதினன விடுத்தா
னூறித்தரு கருணைக்கட லுவணப்பு ஞகைத்தே
தூறிச்சில கணைகொண்டொரு நொடியிற்றுகள செய்தான். (ருரு)

கண்டந்தன னிவனுகமொா கடிகைப்பொழு தளவிற்
றுண்டஞ்செயவ னெனநேழ்கடல சுவறச்சுரா பசுற
வண்டங்கள வெடித்துடகிட வசனிக்குல நாணுந
தண்டொனறது கொண்டங்கரி தடமாாபி லெறிந்தான். (ருசு)

முதிரச்சின மெதிரச்சுதன் முடுகுங்கதை கடுகிற
பிதிர்பட்டுதிர் தரமைப்புயல பிளிறுற்றிடு மொலிபோ
லதிரப்பொரு செருவிற்றின மட்டாட லரக்க
ருதிரப்பிண முடைநாறிடு மோர்தண்டுமு ழுய்த்தான். (ருஎ)

விண்ணுடெரி ஈதுவத்திரை விரியுங்கடல் சுவறத்
தண்ணுமதி தபனனறிசை தடுமாறினா திரிய

மணுைடழி வுற்றும்பரு மடியும்படி மறமுற்
றெணைணுதமா பொருதிட்டன ரீரைமபது வருடம். (சஅ)

பொருதிப்படி மலேவுற்றிடு போதிறதிரு மார்பன்
சுருதிககிறை வனசெனனி துணிகருமபடி நெஞசிற
கருதிதநுணே விழியிறகனல காலககனல காலும்
பரிதிப்படை விட்டானது பலியாதுறல கணடே. (சகூ)

சூமாமுகத துருமேலினிக கொளவானபரசிவன்றன
சரமானதங கெடுதேவினன றனியாடலவிற குனிததே
நிரமாமுக மொருநானகுள செழுநானமறை யவனும
வரனுாகணே விடுததானவளா வடவைககனன மான. (ரு)

பெண்டானமுடிக் கொணடானிடம் பெற்றுனுத விறற்க்
கணடானுறு மெண்டோளிறை கணடானகன மணடா
நுணடானுறு நுணடாதித ழொணடாமறை யுறைவோன
றணடானுதி வணடானமுதிர சமரமபொரு தமரம. (ருக)

கடுவெஞசின மொடுதன்படை விடுகினறனா கடிதின
றடுவெஙகள மிசைதுஞசவ ரரியமபுய னெனவே
சுடுவெஙகனல சிகைகொணடெழு சுடரினறிரள வடிவாய
நடுநினறன மதியமபொதி நளிாசெஞசடை முதலவன. (ருஉ)

எடுகருஙகுட மாதததினி லிலகுமபிறை குறையத
தொடுகருநதிதி பனஞனகெனச சொலலுஞசதாத தசியி
னடுககஙகுலி னப்பேரொளி நணணுறறபி னனனோ
விடுகருமபடை நீறுயவை வெநதிட்டன மாதோ. (ருங)

வேறு.

சினமலே தனககு மூதத நீலமா மலேககும் வேதப்
பொனமலே தனககு நாப்பட் புரைதவிா பதும ராக
மனமலே நினற தெனன மாறுகொண டவர்தம் மிற்றுஞ்
சொனமலே வுருத வணணந தோனறிய சுடரைக கணடா. (ருச)

பஙகயத தயனமால விண்ணோர் பாரததகட் புலத்துக் கெட்டா
நஙகவா மனததி னுலு மளவிடற கரிய தாகிச
செஙகதிாப் பரிதி கோடி திரணடொரு வடிவாயக கூடிப்
பொஙகொளி விரித்தா லென்னப் பொலிநதபே ரொளியை நோககி.

அதிசய மடைந்து நீண்ட வழற்பிழம் பாகி நிற்கு
மிதனடி முடிகள காணபா னிருவரு மிசைநது தம்மிற்
கதிதரு மடிக டேடக கடவனென றேன மாகித்
துதிபெறு முகுநதன கீழேழ் தொனனிலங கீணடு சென்றான். (ருசு)

கனனமா மதங்கள் சிநதுங கரிமுத லாக முனனோ
சொனனவா ருயிரக ளெலலாந துணுககிடப் பவளச செஙகா
லனனமாயச சிறைககான மேரு வசைததிடப பறநது வாச
வனனவா ரிசததோன வானின மணிமுடி தேடிப் போனான. (ருஎ)

மருவருந தளவ மாலு மலர்மிசை வதிகின றோனு
மிருவரு மநநத கால மிறநதுட லிளைதத தனறித
திருவரு மழலின செயய சேவடி முடிகா ணுமல
வெருவரு மனதத ராகி வெள்கினர் மீளகின ருரால. (ருஅ)

கூடியங கிருவா தாமுங கோலநீ டொளியை நோககி
யாடியி னடஙகும வெறபி னமாநதுய ரனபருள்ளத
தாடிருந தருளவோய நினனை யுணாநதில மெமது சென்னி
சூடியாம் வாழ வினறுன றுணைப்பதங காட்டு கெனறா. (ருகூ)

மாசிமா ததநிற் றேன்று மதிக்கலை குறைநது தேயு
மாசிலபன னுனகாம பசகத தரையிரு ளியாமந தனனிற
றேசினுல விளஙகுஞ சோதிச் செஞசுட ராகி நினற
காசிலா நுதற்கட் பெமமான் றனதுருக காட்டி னினறான. (கூ)

நீலகண டமுமெண டோளு நெற்றியிற கணணு நீறுங
காலனைக காயநத காலுங கையின மான மழுவுங கணடு
மாலவன வாமந தனனின மலரயன வலப்பா னினறு
சூலபா ணியனை நோககித துதிபல சொலல லுறறா. (கூக)

ஓதியா யனுவா யெண்ணி லுயிர்க்குயி ராகி யெனறும
பேதியாப் பரம தாகிப் பிறப்புட னிறப்பி லாமற
சோதியா யெழுதாக கேளவிச சுருதியின முடிவா யெஙகட்
காதியா யநாதி யாகு மடிகணின னடிகள போறறி. (கூஉ)

விடைககொடி யுயர்ததாய் போற்றி விரிமலாச செழுமபொற கொனறைத, தொடைப்புயா சலனே போறறி துலங்குபொற றேட்டிற றவும, படைககருங கடைககட் செவவாய்ப் பைநதொடி பஙகா போறறி, சடைப்பரம பரனே போற்றி சஙகரா போறறி போற்றி. ()

விரித்துல கனைத்து மாக்கி வீகருநாட் சராச ரங்கள
பரித்துள புவன மூன்றும் பாலநேத் திரத்தீ யூட்டி
யெரித்துநீ றாக்கிப் பூசி யெனபணிந் திலங்கு சூலந்
திரித்துநின் றாடு நின்பொற் சேவடி போற்றி போற்றி. (௬௪)

இலகொளிக் கதிரோன் றாகி யீரமபுனற் கும்பந் தோறும
பலவுரு வாகித் தோன்றும பான்மைபோ லங்கங் காயநின
றுலகுயிரக் கனுப வங்க ளூட்டுவித் தொழிந்த காலத்
தலகிலாக் கருணை நலகு மமலனே போற்றி போற்றி. (௬௫)

அருவமா யுருவ மாகி யகண்டமா யசல மாகி
யொருபரம் பொருளாய வண்ணை மொப்புட னுயாவு மின்றி
நிருமல னாகி யெங்கு நிறைந்துநீங் காது நிற்குங்
கருதரு ஞான னந்தக் கருணையங் கடலே போற்றி. (௬௬)

காலனார் வீழ்த் தாக்குங் கனைகழற் காலா போற்றி
மூலமாம் பொருளுக் கெல்லா முழுமுதற் பொருளே போற்றி
பாலநேத் திரனே போற்றி படாதிலைப் பாவின் வேலை
யாலமுண் டிருண்ட கண்டத் தண்ணலே போற்றி போற்றி. (௬௭)

பொடியெழப் புரமோர் மூன்றும புன்னகை கோட்டிச் சுட்டாய
கொடியின்மீ னெழுது வேளைக் குளவிழி யழலிற் கொன்றாய
படிமுதற் ககன மீறாயப் பரந்தியாம் பரிந்து தேடி
யடிமுடி காணட்ற கெட்டா வத்தனே போற்றி போற்றி. (௬௮)

நீரவடி வான செய்ய நெருப்புல வுலவை வானம
பார்வடி வாகத் தோன்றப் படைத்திட முன்ன மன்னுங்
காரவடிவான கூந்தற் கவுரியு நீயு மொன்றாயப்
பேர்வடி வின்றி நின்ற பிஞ்ஞகா போற்றி யென்றே. (௬௯)

எயசிலை யுண்டென் றேந்தற் கேதுவா மிடையாண மாரன்
கைசசிலைப் புருவ மைக்கட் கவுதமன பன்னி கொண்ட
மைசசிலை யுருவ மாற்று மலாப்பதன் வடத்தண் டார்ந்த
பசசிலைப் பள்ளி யானுட் பரிவுடன பழிச்சி யேத்த. (௭௰)

மருவிரி கமலப் போதின மனனுநான் முகத்தோன வெற்பி
லருவிபோல விழிநீர் சோர வாகநெக் குருகி யன்பாற்
றருவிரி மலர்க டூவித் தமனியச் சபையி லாடும்
பொருவிரி கமலச் செம்பொற் பூவடி போற்றி செய்தான். (௭௧)

வேறு,

நிலததானைக கடுவொடுகேகு மிடற்ருனை மழுத்தானை நீங்காச்செங்கை, வலததானை மலைமகளசே ரிடததானை வரிசிலைகைக மதனைக் காயந்த, சலததானை யெணபுயா சலததானைப்படைசூழத தருககிவா ழுதெனை, புலததானை யுதைததமலாப் பதததானைப போறறிசெய்தார் புலவ ரெலலாம். (எ௨)

கநதரனோ கநதரத்தான கருணைவிழிக கடையருளிக களிப்பினோடு, மநதரவா னவாபுகழபுள ளரசுகைககு மசசுதனை யளிதே னுணணுங, கொநதவிழநாண மலாககமலத தவிசிருககு நானமுகனைக குறித்து நீவிா, சிநதைதனில் விழைநதவரங கேணமினது தருவலெனறு செப்ப லுறறுன. (எ௩)

கரியெனநின றுயிர்ககருளசெய கணணுதனீ கனறபிழமபாய நினறகாலை, விரிசுடாவிட் டெழுமொளிசோ விளககிலவிழும் விட்டிலென வீழநது நீறு, யெரியுமெம தததிரஙக ளீஙகெமககு மீண்டுதவி யாஙக ளென்றும், புரியுமிரு தொழிலுநிலை பெறவுனருள புரிதியெனப போறறி நினறுா. (எ௪)

அனறமரி லிருவீரு முடியாமற் சோதிவடி வாயா னும்மு
னினறவிராச சிவநிசியா மனசிவநா டனிலவிதிதத நியமததோடு வா
மனறல மலாகொடுபூசை புரிநதிடினீா நினைநதவெலாமவழஙகலசெய
மெனறயனமா லிருவருககு மனமகிழவரமளிததிட டியம்புமபினனும்.

ஆதியிலம் பிகைநோறற விரதமிதன் பெருமையெவ ரளக்க வலலார்
சாதிமுறை நெறிதவறுஞ் சண்டாளா நோறறிடினுந தககோ ராகி
மே திவருந கடலபுடைசூ ழுலகிலவிரும பியபோகமுறறிப்பின்னர்ப்
பூதிதருந பெருமபாவக கடலகடநது முததிநெறி பொருநது வாரால.

ஆவிநத மறையவாகட் களிததாலும புரவிமக மாறறினாலு
மேவிநதச சிவநிசிபோற பலனுரா வெனவியநது விணணிறேங்கு
மாவிநத நடைபயினறு வநதனைய கரியுரிதத வரதன வாமக
கோவிநத னரவிநதன கோவிநதன் முகநோககிக கூறிப்போனான். ()

உலஙகுலவும் புயமுகுநத னிவவிரத நோறறுயிாகாத நூடறுபோரிற, சலங்குலவு மரககாகுலச சலதிவட வையிறசுவற்றுந தானைபெறறுப், பொலஙகுலவு மிதழ்விரிநது தேனறளிதது வழிநதிடுமெம் புயப்பொற பூவி, னிலஙகுலவு மயிலைமணந திமையவாகண முதலெவர்க்கு மிறைவனானன். (எஅ)

நல்லுணர்வுற் றுயாகமல நான்முகனேற் றுலகமுநால் வகையிற்
றோற்றும், பல்லுயிரு நினைத்தமனப் படிபடைத்துத் தனதுகரப்படை
யும் பெறவுச், சொல்லுமறை முழுதுணர்ந்து தூவியனப் புள்ளூர்ந்து
சுணங்கு பூத்த, வல்லுறழுமைக் கருங்கண்முலை வாணிதனை மணந்து
பெரு வாழ்வு பெற்றான. (எகூ)

சிதாறுந திசைமுகனு நோற்றதற்பி னிவ்விரதத்து சிறந்த தெ
ஙகு, மோதவரு மாகமதிச சிவநிசியுற பவமிதென றுணர்வீ ரென
றே, மாதவத்தி லுயாசனகன் முதலானை மிசவனத்தோர மகிழ்ந்து கே
ட்பச, சூதமுனி வரனிகழ்ந்த சரித்திரத்தை விரித்தெடுத்துச சொன்
னான்மனனோ. (அ௰)

சிவராத்திரியுற்பவச்சருக்கம் முற்றிறறு.

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம்.

சொன்னசூதனை நோக்கியவ் வனத்துறை துறவாகண் மறைகூறு
மன்ன மாவிர தத்தினை நோற்றிடு மடைவுமன றரனருளிற
பனனு மாமல ரிட்டருச சனைபுரி பரிசுநீ பரிவோடின [ருன்.
றினன வாறென விரித்தெமக குரைத்தியென றிரப்பவங கிசைக்கின

மாக மாமதிச சிவநிசி யுறபவம வகுத்துரைத்த தனமிப்பா
லாக வத்துட னோந்துள தரனிரா வவறறைநீ ருணா வீரால்
யோக ராத்திரி சோமவா ரத்தினன் றுதயகா லையிலேதொட்
டேக மாகவந நிசிக்கடை யளவுவா விசைநதிடி லிதுவாமே. (உ)

திஙக ளின்கலை குறைசதுரத்த தசிமதிக கிழமையிற றிகழலவிற
றஙகு சாமநான களவுதொட் டிருந்திடிற் சயிலமீன் றருணமானைப்
பஙகில் வைத்திடும் பரமனைப் பூசனை பணணுக பரிவோடு
மிஙகு ரைத்தவா கமஙகண்மற றிதனையும் யோகராத திரியென்றே.

ஈறு வநதசா மத்தரை நாழிகை யிருளுவா விருந்தாலுந்
தேறு கின்றவச் சதுர்த்தசி யப்படிச சேரினுங கொளலவேணடு
மூறு தீர்தவத் துறவிர்காள் விதிமுறை யுரைகுமிங கிவைநோற்கிற
கூறு மற்றுள சிவநிசி விரதமுக் கோடிநோற் றிடலொக்கும். (௪)

பருவ மாறுள வருடமோ ரொன்றுறு பன்னி ருமதிதோறு
முருவ மாமதி நிறைந்தது குறைந்திடு மோரிரு பக்கத்து

மருவு மாசதுர்த் தசியறு நான்கினு நோற்பது வழக்காகுந்
திருவ மாநதமா தவரிதை நித்திய சிவநிசி யெனச்சொலவார். (ரு)

அதிக மாகமா தத்தினிற் குளிரகதி ரம்புலி குறைபக்கத்
திதிபன ஞென்குமீன நிஙகணமுற நிரிதியை சிததிரை மதிதேயு
மதியி னடடமி யிடபமா தததுமுன மருவுமட டமிமாசில
பதிக யாழுமதி மதிவளா சதுாததியாம் பகாநதகற கடகததில்.

விரியும் வெணணிலாக கலைகுறை பஞசமிவிளங்குமா வணிதனனிற
பரியுஞ சுககில பககவட் டமிபுரட டாதிமுற பதினமூனரு
மரிய வைப்பசிக கமபுலி வளாதிதி யாநிரண டறைதேளிற
றெரியு முறபடு சததமி பிறபடு திதியிலட் டமிதானும (எ)

ஒப்பின மாாகழி யுபயபக கததினி லுறுதிதி பதினைகுஞ்
செப்பு மானமதி வளாமதி தனிலுறு திரிதியை யிவைரூலக
கபபு வேறகரக கணைனுத லருசசனைக குரியவா கமமெலலாந
தப்பிலாதெடுத திசைகொணமா தசசிவ நிசியெனச சாறறுமமே. ()

மாறின மாாகழிச சதுாததசி யாதிரை மருவிலுத தமமாகு
மூறி லாககுடத திஙகளிற குளிாகதி ருடுபூதி குறைபககங
தேறி நினறிடு சதுாததசி குசனகதிாக கிழமையிற சோவுறுரு
வீறி னறகதி கொடுககுமுக கோடியாரு சிவநிசிக கிணையாமால. ()

உறற பனனிரு மதியிலிவ் விரதநோற றுளம்விழைக தனமுனனூட்
பெறறு ளோரயன மாசியிறகேசவன பிறஙகுபங குனிதனனிற
சொறற சிததிரைத திஙகளிற பாாப்பதி சூரியன விடைமாதத
தறற மறறிடு மிதுனமாததததா னுடியிற குமரேசன. (கo)

சிஙகத தமபுலி கன்னியிற சேடனிந திரனெடுந துலைததிஙக
டஙகு காாததிகை நாமக டனுமதி தனினமனுெனை மணிதையிற
றுஙக மாரிமி விடபதே வனபசுஞ சுகமொழி யுமைவாம
பஙக னீடரு டாதிடத தககநற பககராத திரிசொலவாம் (கக)

மகர திங்களி னபரபக் கததிடைவருபிர தமையெய்தப் [தாகிப
புகலு மனறுதொட் டெதிாநதபன மூன்றுநாட்புசிப்பதோா பொழு
பகர்த ரும்பதி ஞன்கினி னுறைபது பக்கராத திரியாகு
மிகப ரநதரு விரதமற் றிதறகிணை யாவரோ புகலகிற்பார். (கஉ)

அருட ருஞ்சிவ ராததிரி யிப்படி யைந்துபட் டதுவாகு
முருகு காதலோ டைநதையு நோறறனனறுாைததவைமுடியாதேன்

மருவு மிங்கிதி னென்றனே விதித்திடும் வரன்முறை வழுவாமற்
பெருகு மனபுட னேற்றவர் பெற்றகரும் பெருங்கதி பெறுவாரால்

ஊழைதை முன்படு பஞ்சியி னுறுவினை யோட்டிமேற பதஞசாரவான்
கோதை பங்கன் தருட்கட்ற குளித்திடுங் கோதறு குணத்திாகா
ளேதை யாமெடுத் துரைப்பதிங் குமக்கினி யிமையவ ரறியாரிப்
பேதை மானுட ரறிவரோ சிவநிசிப் பெருமையின திறனமமா. ()

வேறு

மதசுகமால் களிற்றுரிவை போர்த்துழுவை யுரித்துடுத்து மதி
யணு சூடும, வித்தகனீ னிறமிடற்றுச சிவனிரவா கியவிரதம விள
ஙக நோறகி, லுத்தமமத திமமதம மெனவொருமூ வகைப்படுமா
லொழுஙகிறசொலவன, முத்தமூலவேட டிடுமுனிவீர கேணமினெ
னச் சூதமுனி மொழிவ தானே. ()

விரித்தசெழுங கதிரபபரிதி மேற்றிசைபோ யாதிவநது மேவு
ங காலந, தெரித்ததிர யோதசியாந திதிநின்று பினபுசதுாத தசி
தான கூடித, தரித்தவிரா வனறிமறறைப் பகனமுழுதுந தங்கியி
டிற றுகட் டநதி, யுரித்தபிரா னிரசனிககு ளுத்தமத்தி லுத்தம
மா யுரைப்பா மனறே. (கசு)

உதித்தகதி ரத்தமித்த பினகூடுஞ் சதுாத்தசியுத தமமா மெனபா
துதித்தவுத யாதியுத யாநதமதாயப் பகலிரவு தோயநது நிறகுங
கதித்தசதுாத்தசிகதிரத்தமிககுமுனசோசதுாத்தசிநறகஙகுறபோதின்
மதித்தபத்து நாழிகையிற பினகூடுஞ சதுாத்தசிமத திமமாமனறே

அலலினிரு பதுகடிகை யளவுசதுாத தசிதானின றதறகுப்
பின்னாச், சொலலினுயா மதிபரிதி யுடனகூடு மமாவாசை தொட்
டத்தோடு, புலலியிடி னதமசிவ ராத்திரியா மெனவெடுத்துப் புக
லவ ரலலி, னலலியலசோ பதினமூனறாந திதிதொட்ட சதுாத்தசி
யே நனறு தாமால. (கஅ)

கஙகுறனிற பதின்மூனறாந திதியுடனே சதுர்த்தசியோர்கலை
தான்கூடி, லஙகதுவே சிவநிசியாக கொளலவேணடுஞ சிவரூப
மாகுமேனமை, தஙகுசதுாத தசிஇரயோ தசிசத்தி ரூபமிவை தா
னென் றுகித, துங்கமுறக கூடுமிராச் சிவலிஙகா காரமெனச சொ
ல்வா மனறே. (ககூ)

ஆசிலமா வாசைதொட்ட சதுர்த்தசிதா னுவியக லங்கம் போ
லாம, பேசுமதிற பூசைசெயயிற பிரமகத்தி தோடமுண்டாம பிற
ங்கு மாநதத், தேசமுழு வதுஙகெடுமுற் புண்ணியமபோஞ் சிநதை

செய்யிற் றிடுக்கிட் டுள்ளங், கூசுநரகஙகடனிற கொடியவிர வுரவம
திற குளிப்பாமாதோ. (௨௰)

ஊறிலமா வாசைதொட்ட சதுாததசிவை கொவிரததாக குரிய
வாகுங, கூறுபுகழ்ச சைவர்முனனுட் கொள்வேணடுந் திருவோண
ங கூடி நிறகு, மா றிலமா வாசைதொடட சதுாததசிதான விரததருக
கும வாழவின மிகக, தூறிலகிர கததருக்கு மாகுமமா வாசையெனுந
தோட மினறே. (௨௧)

அறறமிலத தராததிரிமுன சதுாததசியோாகலைகூடிலனற கொ
ளக, செறறமிலச சதுாததசிகள ளிரவினிறபின னெருகலைதான சே
டித துறறுன, மறறநாட் கொளலவேணடுமெவை திகருமவிரததாசகளு
மதிககுமபகக, முறறதுதா னிரணடுபெடி லிரவிலதி கததிதி னுசி
தமாமே. (௨௨)

திதிததிரயஞ்சோநதுவரில வைதிகாககுரு சைவருககுஞ சிறந
ததாகு, மதிககுமறறைநிசிககடையி னமாவாசை கூடமுதன மழுமா
னேநது,நதிசசடையோன றனைபபூசை புரிநதிடுதல சைவருககு நன
று மெனறே, விதிததனரான மதிககிழமைச சதுாததசிககு மிநதமு
றைவேணடுந தானே (௨௩)

அறறனினமூ வைநதுகனன லாமளவிற சதுாததசிமுற றினத
திற்கூடி,மறறைநா ளிரவுபதி னைநதுகனன லளவிலுவா வநதொன
றுகி, யுறறிடிறபிறறினநதனிலே பூசைபுரிநதிடலாகா தொழிகமுந
தச, சொறறதினததருசசனைசெய திடவிதிததாாசைவநெறித தறை
நினறோரே (௨௪)

முறறிதியி லோாபொழுதுண் டிடையிலவிதித நிடுநதிதியின
முழுது முணணு, திறறிதனிற றயிலொருவி யேறெறி தனைபபூசித
தியாம நானகும, பிறறிதியிற சிவனடியாாக கனனநலகிப் பாரணநதா
ன பினனாச செயயச, சொறறிடு மாகமமாதச சிவநிசிநோற றிடக
கருதித துணிநது ளோாககே (௨௫)

ஓதவருஞ சோமசிவ நிசிதனககுச சதுாததசியி னுணடு வாவிற்
றுதவிழபூங கொனறையணிவேணியனைப் பூசைசெயதுசாமநான்குந
தீதகனற பிரதமையிற பாரணஞசெய திடவேணடுஞ செப்புமைநது
பேதமுளளசிவநிசிகருட் சதுாததசிசங கரனிரவாயப்பிறஙகினினறுல.

இனனசிவ நிசிவிரத நோறறிடுவோா முறறினததி லெயதாநின்
ற,வனனதிர யோதசியி லொருபொழுதுண டரிவையர்தோ ளணைத
லினறிச,சொனனவிர வகறறியறறை வைகறையிற புனிதநதிததோ
யத தாடிப், பினனாதின மணியுதிகருங காலையிறசெய கடனனை
ததுமபிறழா தாறறி. (௨௭)

மதிமுடியோன்கோயிறனை வலம்வந்துதண்டனிட்டு வணங்கிவாயா
ற்,றுதிபுகன றிலவயினேகி யிழிகுலததோா பாதகாபாறறுனனிடாம
ற,கதியறுமற றவருடன்வாய பேசாமற் கணணினெதிா கணடிடாம
னதியிடைப்போய நணபகலி ஞனவிதி வழுவாது நனனீ ராடி. ()

துயயவெணடு சிரணடுநெதிட டுசெயிறசெய கடன்கழிததுச
சடலை யாடு,மையனைபபூ சிககுமிடங கோமயததான மெழுகியபின
னமபொன ஞடை, செயயதுகி னேததிரததால் விதானிதது வாழை
கனனல சிறகக நாட்டி,மையகஞண மலாமாலை தோரணஙக ணிரைநி
ரையின வயஙக நரறறி. (உஎ)

கணணுதலை யருசசிததற குரியபொரு ளனைததினையுங் கருதித
தேடி,விணணுலவு கதிரருககன மேறறிசைவே லையின முழுக வீழும
வேலை, தணணுலவு சநதனநற றுாபதீ பாதியிம சயில மீனற, வொ
ணணுதலோரபாகனுறை சநநிதியின முனனமிவை யுதவி யனப ல

அநதியினிற றணபுனறோய்ந தருககியநற கிரியைசெப மாற்றி
பபினனா,வநதிளமா மதிமுடிதத வளளறனைப பீடிகையில வைததுத
தாபித. நிநதியமோ ரைநதவிததிட டாகமநூன மறைகளெடுத நியம
பாநிறகு,முநதியமந திரஙகளினுற பூசைவிதி வழுவாமன முடிததல
வேணடும. (உ௯)

முனனமுதற சாமததி லாணினைந்தா லாட்டிடுக முறைமை யாகப்
பினனரிரண டாஞசாமத தைநதமிாதா லாட்டிடுக பிரசந தனஞ
னனனயஞசோ றூனறுய சாமததி லாட்டிடுக நால ஞ சாமங [றே.
கனனலினசாற றினிலாட்ட காரணவா கமமெடுததுக கழறிற றன

ஆசகலகோ சலநதயிர்பால் கோமயநெய கெளவியமைந தாகுஞ
செநதேன,காசகலசாககரைததிபா னெயயிவையைந தமிாதமெனகக
ரைவ ரிததை, மாசகலகௌ வியமபோலத் தனிததனியே தாபிதது
மதியஞ்சூடு,மீசனமணிமுடிமீதி லாட்டிடவா கமநூலக ளெடுதது
ககூறும். (௩க)

சநதமுதற சாமமதி லகிலிரணடாஞ் சாமமதிற சாம மூன்றிற
கநதமிகுங கருப்பூரங கடைசசாமங குஙகுமஞசெங கமலப் போதில்
வநதருஞனமுகனமுருநதன்மகபதிவானவரெவருமவணஙகியேதது
மநதமிலா முழுமுதலவன றிருமேனி குளிரமிகு மனபிற் சாததி.

முறசாமம் வில்வமதிற பிற்சாம முளரிமலா மூனறுஞ் சாம
நற்சாதி மலர்நாலாஞ சாமமதி னந்தியா வாததப் பூககொண

டற்சாருங் களத்திறைக்குச் சாத்துகவென் ருகமத்து ளதிக மான
செற்சாரமுள்ளசித்தத்தந்திரதாமெருகுத்தி திணைசசொன்னதாமால.

முண்டகமுற் சாமமதிற் றளசியிரண டாஞ்சாம மூன்ருஞ் சா
மங, கண்டகஞ்சேர கூவிளமுத தளககிளாநான கெனப்பகுதத
கடையிற் சாமம்,விண்டலாநது மதுததுளிககு முற்பலதகின மலா
சாதத வேணடுமெனறே, யணடமெலாம புகழநதேததுஞ சிநதியமா
மாகமநா லறைநத தனறே. (௩௪)

விலவமொாசசி மாவிலஙகை முட்கிளுவை வெள்ளிலபஞச வி
ல்வமாகச, சொலவரிவற றின றழைமுக கிளையாகக கொணடயன
மா ரொடாநதுங காஞு, நலவரதன றிருமுடியி ஞனகுசா மமுஞ
சாததநனறுமீது, கலவியறிநதவருணரககாரணவ கமமுனாதத கரு
ததா மனறே. (௩௫)

எதமின முறசாமமுற்கப்பருப்பொடன்னமாகுமறறையிரணடா
ஞசாமந, நிததகலபா யசமாகுஞ சாமமொரு மூனறதனிற றிலஞசே
றனன, மோதவரு சாமமெ ரு நானகதனிற சுதத னன முறைத
தா பூச, நாதனிவே ததியநதனககுச சுததானன மஞச ம நாள
கிற குமமே. (௩௬)

சறுவஞ்ஞனே யுக்கிரனே சஙகரனே சிவனேசாம் பவனேசா
ன்ருயப், பெறுகதியை நலகியிடு மீசான னேமகவுக கிரனேபேசு
மறுவறுபூ தாதிபதி யேயெனனு மநதிரமோ டொடு மோதி, யுறு
தியுடன றூபாதி நிவேதனஙக ளனைததினையுமொழுஙகிறசெயதே.

நாமததினிருகசெனுஞசொன ஞட்டுமறைமுநதவாநது நணணுஞசா
மந தோமததினகறறிரணடாஞ சுருதியிரணடாஞசாமஞ செபறறமூ
னறுஞசா மததிறசாமமறை யீறறிலுறு மறைநாலாஞ ச மந தனனி
லீமததி னினறுடு மாதிதிரு முனஞேதி யிருகை கூப்பி. ()

உருகுமுளத துடனிருநதா ரொருவியிரு விழிதனிலு முறகக
மின்றி, யிருளுறுகங குலினயாம நானகினுமிப் படியருசசித திறு
தி தோறும, பொருவிலருக கியஙகொடுதது நாயடியேன புரியுமிந
தப பூசை தனனைத, திருவுளததி னயநதருளவா யெனததுதிசதுத
தணடனிடுத திருமுன வீழநதே. (௩௮)

இனனணநற சிவபூசை யியற்றியற்றைப புலரிதனி லெழுநதுபோ
கி,நனனதியிற புனலாடிக காலையிறசெய கடனகழிதது நவினற
வாறே, யனனதினத தினுமபகறபோ தாணையருச சிததறபினுதி
நிகழ்,சொனனகுர வனைப்போறறி யாததணருக காடையனனஞ
சொனனமீநதே. (௪0)

அங்கவர்த மனுமதியாற பாரணஞ்செய் திடல்வேண்டு மற்றை னை
கற,றஙகுபகற கடனனைதநங காலசநதி யுடனமுடிததுத தாழுஙகி
பபாற, செஙகதிாவந துதிததாறு கனனலுககுட்பாரணநதான செ
யதா ராகிற, றஙகமுறுகவளமொனறுக கனநதபலமுளதென றால
சொலலுமாதோ. (௬௧)

அலைசெறிபாற் கடல்விடமுண டருள்வான்முப் புரநதழலுக்க
ளிப்பான மேருச, சிலைகுனிதத சிவனிரவிப் படிநோறபோா சிவக
தியிற செலவ ரனறிக, கலைமுழுதுங கறறுணாநத மாதவததீ ரன
னவாமுற கருவின மூவேழ,தலைமுறையி லுளளவருஞ சததியமுத
தியிறசோத றப்பி டாதால். (௬௨)

அறைமறைமந திரவிதியா லருச்சிக்க விரகிலரோ லன்ப ருள்ளத
துறைபரம னைநதெழுததை யுசசரிததீ ரொட்டுவகை யுபசா ரததாற
பொறைதருமன புடனபூசை புரிநதிடுக பொறியளிகள பூநதா தூது
நறைகமழுஞசங கமலமலா நானமுகததோனபூசையினுநயபபனமபன

இததகைய சிவாாசசனைசெய திடமாட்டாா விருததாகொடி யி
டையாா கோய, ருததமநற சிவநிசியி லூணேடு துயினீததுச சாம
நானகுஞ, சிததமிகக களிகூாநது சிவபுரா ணஙகேட்டுச செபஙகள
பணணி, முததனுறை சினகரததிற சென றறனைச சேவிததன்முறை
மை யாமே. (௬௪)

அசிககணுமை பங்கனைமுற் சாமாததி லருசசிததாங் கதறகுப்
பின்னாப், பசிககழிநதோா நீாசிறிது பாலசிறிது பருகவனறேற பழ
ஙகள சற்றே, புசிக்கசல பானநனறு மததிமமபால பழமதமம பொ
ருவில கநதஞ, சுசிகொளப்பந தோசைபிட்டு மாநதலத மததமஞ
சொல்லுஙகாலே. ()

பகர்தருபா ரணைமுமுவ்வாப் புணர்ந்திடமுன் பலன்கொள் கை
வர் பண்ண வேண்டு, மிகறருமுப் புரமெரித்த பரமனுயா சீர்த்திகளை
யெடுதது முன்னோ, புகலசரிதை பாராட்டிப் பிற்பொழுது போக்
கியெழு புரவித தேரோ, னகலபொழுதிற கடனகழிததுத துயிலவ
ாற்றை யநதியனன மருநத லாகா. (௬௬)

பாரணந்தான் புரிந்ததற்பின் பகற்பொழுதிற் சோம்பொடுகண் படைசெய்தாரே, லாரணங்கள் பயின்றகுல வந்தணரைம் பதிற்றிர ட்டியாயி ரேரைக், காரணங்க ளொன்றுமின்றிக் கொன்றகடும் பழி யடைவார் கருதுங் காத்திப, பேரணங்கி லோமமறை விதிப்படியே புரியிலந்தப் பிழைப்போ மன்றே. (௪௯)

முத்தியினை விரும்பிமுற்ற சங்கற்பந் தவறாது மூவெட்டாண்டு
பத்தியுட னிவ்விரத நோற்றதற்பின் வேதியர்க்குப் பசுப்பூ தான
மத்திலவெண் ணகைக்கன்னி தானமன்ன தானமுட னிதிய நலகிப்
புத்தியுடன் சிவசிவாம விரதமொழிவது வழக்காப் புகல்வா மன்றே.

வேறு.

இந்தநல விரதந் தனைச்சிவ னந்திக் கிசைத்திட வுணர்ந்துசெங் கதிரோன், கந்தவேள் சனற்குமரன் காலனமிற காமன் கடவுளர் கண் ணொராயிரத்தோன், செங்கட்ற கடவுண் மதியிந்திர குபேரன் செப்பிய வரன்முறை நோற்றுச், சந்தம மனத்தில விழைந்தன பெற்றுத் தகை பெற்ற தலைவரா யினரால். (௫௧)

என்றுரைத் திடவு மைந்தீச வனத்தி லிருந்தவ ரிருகரங் கூப்பி
நன்றுரைத் தனைந் நாங்களித் துளரோர் நவையறு சிவநிசி நோற்றிட்
டொன்றுதற்கரிதாமுத்திபெற்றவர்களுளரெனிலுரையெனவுயர்ந்த
குன்றுறழ் தவத்துச் சூதமாமுனிவன் கூறுவன் கேண்மினென் றிசைப்
பான். (௫௨)

சிவராத்திரிமான்மியச்சருக்கம் முற்றிற்று.

குருமாரச்சருக்கம்.

இந்த நாண்மலர்க் குவளையோ டுறுகதிர் மதியஞ்
சந்த னூடவிப் பொதும்பரிற் றவழ்ந்துசெல் சாரல்
விந்த மால்வரைக் குத்தரத் துத்தியினை விரிந்
துந்து வெண்டிரைச் சிந்துவின் றொருந்தி யுளதால் (௧)

விடங்க திரத்திர ணிதந்திலக் கோடுகள் விரவி
நெடுந்த ருக்களை முரித்துநன் னீலவண் டார்ப்ப
வடுந்தொ ழிற்புரிந் தடவிமால் வரைநின்று வரலாற்
றொடுங்கொ லைக்கடம் பொழிதவுட் களிறெனக் குலவும். ()

கலைகள் கற்றறி புலவாவாயத தோனறிய கவிபோண
மலையி டைப்பிறந தனககரும பொருள்கொடு வநது
தலைமை யுறறசீா பெறறுயா சஙகமாாந தெஙகு
முலவி மாநிலத தவாகளுக கினபமே யுதவும். (௩)

எநது பூணமுலை யெயிறறியா வயிறலைத திரஙகக
காயநத புறகுரம பைகளழித தமபுவிற கவாநதே
யாயநத பாலையிற குறுமபுக ளடககிவே லரசா
வாய்நத வெளவலா முழஙகவந தாலென வருமால. (௪)

கருது மநதிக் களாமருங குள்துகட கமலத
திரும கட்கணி யனனது தேவரும வியப்பத
தரும ந்தியுஞ செலவமுந தழைப்பது தகைசால
பொருவில குஞசர புரியெனப புகலொரு நகரம. (௬)

உழவ ருவயற கமலவாண முகததிய ருவப்ப
மழவ ருதநல லாடவா மணவினை முடிககும
விழவ ருதவெண சஙகொலி வீதிதோ றிரட்ட
முழவ ருதவம முதுநகாப் பெருமையாா மொழிவாா. (௫)

ரீரு கநககார் நிகாநிறம படைததிடு நெடுமால
எரு சநதபைந துகிலுடுத தரிககலை யிகநது
பாரு கநதுளந திடநிமிாந தாலெனப் படிமம்
போரு கநதிக ழகழபுறஞ சூழநெடும புரிசை. (௭)

வீழ்நது விண்முகில வேலையென றுணாணீா மிகுநதிட்
டாழநத கனறுநீ டிஞ்சியை வளைநதபே ரகழி
தாழ்நது மீதுய ரடிமுடிச சககர கிரியைச
சூழநது வெணடிரைப் பெருஙகடல் சுறறிய தொக்கும (௮)

குறையில பொனனெயிற் குடுமியிற றெடுததுயர் கொடிக
ளறைதி ரைபபுன லகழிகு ழநதக ாரிவை
நிறைவ னப்பதிா நோககுறு மாடியாா நிலவின
கறைது டைததிட நீட்டிய கரஙகளிற கவினும. (௯)

நிலவு மாமணி விமானஙக ணிலததிருந தெனனப்
பலவு மாலவளாக குலநிரைத தெனக்கதிா பரப்பி
யுலவு மான்மதிக கூனமுது குரிஞசிட வுயர்நது
குலவு மாடகத தியற்றிய கூடமா டஙகள, (௧௦)

மாற தாமென நிழலுடன மலைகர மலைக
ளாற தாமென விமைதம் பெருகவெகெடுத தலைப்பச
சேற தாயநெடுங தோகளுஞ சனங்களுஞ செலல
நீற தாயதது்க் ளெழுநதுவிண புதைகருநீள வீதி. (௧௧)

வையம் யாவையும் விலைபெற வளாமுலை வருதத
நையு நுணணிடை நாரியா புலவியிற கழிதத
துயய மானமதச சேறறொடு துவளுமுத தாரகு
செயய மாமணிக கலனகிடங் தெறிப்பன தெருககள். (௧௨)

ஆதி நூலுண ரந்தணா சாலைக ளொருபா
னீதி மனனவா நிறைமணி மாளிகை யொருபா
லூதியமபெறு வணிகாவாழ் வசதிக ளொருபாற
கோதின் மணமகள புதலவாதங குலமனை யொருபால. (௧௩)

மெலிக்கு நூலிடையறுமென மேகலை யரறறிச்
சலிப்ப நாணமலாத தாளணி தணடைநூ புரஙகளா
கலிப்ப நீடிய காநதளங கைவளை கலினென
றொலிப்ப மாதாக ளுடக மாடரங் கொருபால். (௧௪)

அலைக டறகடைக தரிசுரர்க் கமுதளித ததுபோற
றலைமை பெறறமுத தமிழ்ககட லுலமத ததஞ
லுலைவு றககலைக கிச்சுவை செவிப்புலத துணபான
கலைகள் கறபவாக் குழாப்பவர் கழகமங கொருபால. (௧௫)

வாாவி சிததிடு மணிமுர சோதையுங கொடிஞசித
தோவி டுததிடு மோதையும் பிளிறுசிந துரஙகள
போாவி டுததிடு மோதையும் புரவியின கனைப்புங
காாவி டுததிடு மோதையின மும்மடி காடடும். (௧௬)

மறைவி ரித்துரை பயிறறுந ரோதையு மனனா
திறை யளககவந தீணடின ரோதையுந் தேவாக
கிறைமை யிற்றினஞ் சாறய ரோதையு மெழுநதிட
டறை கடறபடு முழககமுந் துளக்குற வலைக்கும். (௧எ)

துண்ட மாமதி தவழ்மதிற் றொன்னக ரதனுட்
கண்ட வாருயிர்த தொகைமு லடங்கிய கணககா
லண்ட கோளகை கவிததிடும் பேருல கனைத்து
முண்ட முணடகக கண்ணிஞ னுதரமொத் துளதால. (௧அ)

அரிபு ரந்தரன் விரும்புமந் நகரளிப் பவனரே
லரிபு ரந்தரித் துயாவட வரைகுழைத் தருத்தத்
திரிபு ரஞ்சுடு சிவனடி சிந்தைசெய் பவனருட்
பரிபு ரந்திகழ் திருவுறை பரிபுரஞ் சயனே. (கக)

காந்து செம்மணிச் சேடனுங் கமடமுங் கடமபா
யேந்து கோட்டுமோட் டிபங்களோ ரெட்டுமெண் கிரியு
நாந்த கத்தொடு சமரமேற் றெதிருற் நனுகும
வேந்த ருஞ்சுமை யாறிட மேதினி பரிபபோன. (உ0)

வேத நூனமுறை திறம்பிடா தெங்கணும் விளங்க
மாதா கறபெனும வரம்பழி யாமனமா நிலத்தோா
பாத கமபழி பயினறிடா தருளவிழி பரப்பி
யாத ரததுட னறபபயிா வளாததூ சளிததான. (உக)

அனைய கோமகற் காசிசொல புரோகித ஞனைன
வினையி னீங்கிய சுராகுரு நிகாப்பவன வெணணூல
வனையு மாாபினன முததழல வேளவிகள வளாப்போன
றனைய ரினறியே நெடிதுநாட் டவததொடு சரிததான. (உஉ)

சொறற வேதிய னிலவயிற றோசுதன் றீமை
முற்று மோருருக் கொணடென முடஙகுவெண் டிரைக
ளெறறு பாறகட லிடைவிட முதிதததென வெழிலகூா
பெறற ஞர்மறைக கொழுநதின தருட்பெறப் பிறநதான். (உ௩)

தோனறு மைநதனுக் குயாசுகு மாரனென றருளா
லீனற தநதைபே ரிட்டழைத தோமணி யழுததி
யானற பொனனணி யணிநதையாண டனுகிடு மளவின
மூனறு நூல்வினை நானமறை விதிப்படி முடிதது. (உச)

ஆத பன்வட திசையணை யுததரா யணததுத்
தீத கன்றிடு மோரைகூ டியசுப தினத்திற
ரூத விழ்நதவெண் டாமரை யாளசரண் வழுத்திப்
பாத கம்பயின் மகற்குநான மறைபயில் விததான. (உரு)

ஆய்நத பற்பல கலைகளு மரவினுக கமுத
மீந்த தாமெனக் கமரிடை யுகுததபா லென்ன
வோய்நதி டாமலற் பகலெலா முணர்த்திட வுணர்நது
வாய்நத காமவேள் கணைகலக் காமென வளர்ந்தான. (உசு)

கவள மால்களி றெனவரு காட்சிகண் டுருகித்
துவள நூலிடை நடந்துபின றொடர்ந்துநா முலைத்
தவள வாணகை கோட்டிமற றருந்தனங் காட்டிப்
பவள வாயினா காமுறு பருவமெய தினளால. (உ௭)

கஞ்ச நாண்மலாக கண்ணினன கலைமதி தகாத்து
விஞ்ச வேநிராத திணககிவைத தனையவெண ணகையான்
சஞ்ச ரீகமட டாாபசுந தாரொடுந தழுவி
மஞ்சு கிணடெழு மினனென நுடஙகுநூண மாாபன. (உ௮)

பெயயு மாமழை முகிலெனப் பிளிறுசிந துாததின
கையய தாமெனக கவினறரு தாழ்தடக கையான
றுயய வாரிச முகைமுறுக கவிழசெழுந துணாரின
செயய தாளினன றேடரு மாடவா திலதன. (உ௯)

சொன்ன விண்டுவிற றிரண்டுயர் பணைததடந தோளான
வனன மேகலை மடநதையா கண்கவா வதனன
கனண லஞ்சிலைக காமனே காட்சிதந தனையா
னனன வனறிருப் பேரொழி லாரொடுத தறைவார். (௩௦)

தெனற லநதடந தோமிசை வருமதன செஙகை
மனற லமபுகள படபபடப் பதைததுளம வருநதிப்
பொனற யஙகுபூட் புணாமுலைக் கணிகையா போக
மனறி லென்றிட நுகாநதவா வடஙகில ளாகி. (௩௧)

பழுதி லனபுட னுதயமுற் பகருமப் பொழுதுங
கொழுந ரனறியோா கடவுளைத தளிாககரங குவியா
வழுவில கறபுடை மடநதையா தமைமன மருட்டித
தழுவி யாணினத தொருமழ விடையெனச் சரிததான். (௩௨)

மாமன் மைத்துன னெனவழைப் பாணியா வனாயுந
தாம னுகம புராணநூல் சதுர்மறை யெனனு
நாம நாவினி னவினறிடா னுடொறுஞ சிலைககைக்
காம னுகமம வேதமீ தாமெனக் கறபான. (௩௩)

ஈடு வாடைமற் றிலேபன மெனுமருந் தியற்றிப்
பீடு சாணிறை முறைமையிற் பெருநதகை பெற்ற
கோடு மாமணிக குமபமோ குவிமுலை சுமககும்
வாடு நூலிடை மகளிரை வசப்பட மயககும். (௩௪)

உலக்கு நாளணித் தாயினாக் கொளிக்குமீ னெக்கு
நலத்தி னோசிலைக காமயே ணனுகினு நழுவாப்
பெலத்த முல்லையின் றருக்களை வேரொடும் பீடுங்கி
நிலத்தி னீங்கிட விசைதடுெறி சுழல்வளி நிகாததான் (௩௫)

அந்தி வெண்பிறை முடித்தவ னடித்துணைக் கமலஞ
சிந்தை செயகிலன றிருவுருக் களைச்சிலை யெனறெ
நிந்தை செயபவ னீதியாய நிததமு மியற்றுஞ
சந்தி வந்தனை மறநதனன றுறநதனன் றருமம. (௩௬)

இநத வாறிவ னொழுகிய படிறுகண் டியாருந
தநதை பாலெடுத துணர்ததிடத் தனையனைக கூவி
யநத மாநகாக கலைஞரா யழைததரு கிருத்திச
சிநதை தேறுற வுறுதிநன மதிபல செப்பும். (௩௭)

பிறர்ம னைகருரித தாகிய பேதையைப் புணாநதோ
ரறம டுததநண பொடுபுகழ் பெருமையொன றடையார்
மறமி குததவெம் பவமபழி மாறறரு மசச
மிறலி யறறிடும் பகையிவை நானகுமெய் திடுவா. (௩௮)

நீடு ருதுநல் விளமையென றுளத்திடை நினைந்து
நாடு ராபிறா மனையெனி ஞமரீா வைப்பில
வீடு ருப்புகழ மேவுவா விததைகை விததங
கூடு ராநர ககுழி விழுநதழுந தகிலா. (௩௯)

ஊறு தீாமரத தூரியி னெனறென வொன்றி
வேறு பேதகங காட்டுபுன மனத்தினோ விழைவாற்
கூறு நீணிதி கவாவிலை மகளிாபாற் குறுகி
யேறு காமமே நுகாபவாக கிகபர மில்லை (௪0)

என்று பற்பல நன்மதி துன்மதி யிதயந
துனறு மசசுகு மாரனுக குரைததலுஞ் சொற்ற
தொனறு மறறவன செவிப்புல நுழைந்தில துபலஞ்
சென்று தைத்திடா நெடுமர முளையெனச் சிதைநத (௪௧)

கப்பி நாடொறுங் களிததுண வளிப்பினுங் கோழி
தப்பி லாதுபுன் குப்பைபோயக கிளைததிட றவிரா
தொப்பி னூலபடித துறுமதி யேபல கோடி
செப்பி னுலுநதம் மனம்புரி செயல்விடார் தீயோர். (௪௨)

களிப்பி னுஞ்சுடுங் கடவுளர் கடல்கடை யமிர்த
மளிப்பி னுஞ்சுடு மறைதிரைக் குளிர்புன லகத்துக்
குளிப்பி னுஞ்சுடுங் குன்றுறு குகைகளிற் குறுகி
யொளிப்பி னுஞ்சுடுங் காமமிக் கூர்தர வுழன்றான். (௩௯)

தூய நீத்திழி தொழிலபுரி துற்குணத் திவனைத்
தாயு நீத்தன டந்தையு நீத்தனன் றமாக
ணைய நீத்தனா நிலநிதி மகளிரமே னிகழு
மாய நீத்தின மயககறத துறந்தவா மனமபோல். (௩௪)

தொழுகு லத்தவர் குலத்தினிற ரேுமறத் தோனறிப
பழுது பறபல விளைத்திழி குலத்தொழில பயின்றுன
முழுமு தறபொரு ளாயமறை நடஞ்செயநான முகத்தோ
னெழுது மத்தக விதிவழி விலககிரு் ரெவரே. (௩௫)

கனனி மாடமுங கடிமதிற காவலுங கடந்து
துனனு மாரிருட் பொழுதினமங கையாமுலை தோயவா
னனன மனனவா தமைபபிறா விலககினு மமையா
ரினன தனமையி னீஙகிவை நிகழநதுறு மேலவை (௩௬)

முத்த மீதினு முளரிமென முகிழமுலை முகத்தும
வைத்த பறகுறி நககுறி கணடுதம மனையாா
தத்த மகளுள கறபழிந தாரெனச சலித்துக
கைத்த சிநதைய ராகியக கடிநக ருளளாா. (௩எ)

காவல் கட்டழித் திரவினிற கரவிரு லெய்தி
யாவ ரிதொழில புரிபவ ரெனமனத் தெணணிப்
பாவ முறறிய படிறறெுழுக கசசுகு மாரன
மாவ னப்புடை யானசெய லிது வென மதித்து. (௩அ)

அறற நோககியாம் பறறினு மகப்படா ருசை
பெற்ற மாதாதம் மொழிப்படி யினிமனம பிரியா
ரிற்ற தாகுமில வாழககையென் றிரஙகியுட் கவலை
யுற்று ளோர்திரண் டென்செயகே மிதறகென வுசாவி. (௩௯)

வேறு.

காசினி யென்னு மாதின் கலிக்கரி யாடை நீக்கி
மாசகல் புகழ்வெள் ளாடை சாத்திய மனனன் முன்போயக
கூசுத லின்றி நந்தங் குறைதிறந் தறைவோ மெனனத்
தூசகல் வாரின் மான மிழந்தவர் துணிந்து சூழ்ந்து. (௫0)

கால்வழி சென்னீ ரொன்னக் கருததொருப் படுத்தி மான
வேல்வழி கண்ட நெஞ்சா வெளவளை கொழுக்கள் கீணட
சாலவழி பரநது மேயுந தணபணை நாடுநீதி.
தூலவழிபுரககு மனனனவாயிலை நோககி யேகி, (௫௧)

வாயிலோர் தம்மைக கண்டெம் வரவுரைத திடுதி ரெனனப்
போயிலோராக கனனை யனன புரவலற போறறி மாநத
ராயினோ கோடி யோரிங கடைநதன ரொனனக கஞசக
கோயிலோ ரிருவா மேவுங கொறறவன கொணாமி னென்றுன· ()

அரசாகோ னருளிப் பாடென் றவரையுட் புகுததப் போநது
கரசரோ ருகஙகள கூப்பிக கனைகழற ருளிற ருழநது
பரசநீள் கடைகக ணோககம பரபபிநுங குறையாதெனன
முரசகே தனனை யொப்பாய கேளென மொழிய லுறறா. (௫௩)

பூசுரா குலேச னுநின புரோகிதன மைநதனோநது
வாசநீள கணைகரநத மதனசுகு மாரனெனபோ
னீசனுபத தனது சாதி நீதியா நியம நீததுத
தூசகல கரவு வஞசனு சூதுசெய தூர்ததனுகி. (௫௪)

சூலவளை முழஙகி யார்ககுந தொடுகடல் வளாக வைப்போா
கோலவளை யாமற காககுங குரிசினின னகரந தனனிற
காலவளை வரிவில லேயககுங கருஙகொடிப் புருவ மினனா
மாலவளை மனதத ராயககற பிகநதிட வருததுகின்றுன் (௫௫)

இலவினமே வியமின் னாதஙகுறைகளை யெவாககு முனனுனு
சொலலநா ணுறுவா யாருந தோறறுநோய் துடைததுமாறற
வலலரா மருதது வாககு மறைப்பய ருளரோ மனன
புலலரோ மானங காததுப் புரநதரு ளெமமை யெனறா. (௫௬)

கேட்டபோ திருகைப் போதாற் கிளர்செவித் துளைகண் மூடிக
கோட்டமி றனிக்கோ லோசசுங் கோவிரு கோககள் சேப்ப
வாட்டமில குமுதச செய்ய வாயிதழ் துடிப்ப விந்த
நாட்டர சளிதத நீதி நனறுநன றென்ன நக்கான. (௫௭)

சீற்றமீக் கூர நின்ற சேனைகா வலனை நோக்கி
மாறறரும் படிற னுகி மறைக்குலந தோனறி னேனைக்
காற்றென விரைநது சென்றிக கணததினிற கொணர்மி னென்னு
வேற்றரி முரச நாண விடியென முழஙகிச் சொன்னுன். (௫அ

குளைகடல் விடத்திற் ரேனறுங கூறறுவன ளுாத ரொப்பா
ரளைநொடிப் பொழுதி லோடி யஙகா முழுதுங தேடி
வளையிலபுன ளுழிலக ளாறறு மறையவன றனனைப் பறறி
விளைவுடன கொணாந்து கொறற வேநதாகோன் றிருமுன் விட்டாா.

வெய்யவேல் விடலை தூாதத விப்பிரன றனனைநோககிச
செய்யநான் மறையோா நீதி திறம்பிடு மிவனைச செனனி
கொயதிட வேண்டு மெனனக் குலமறை யவளைககோற
லையநின மரபு நீதிக கடாதெதன றமைசசா கூற. (௬0)

கோமுகங குளிர்ந்து கோபக கொடுங்கன றணிநது பினன
ரேமுகக கருங்கண மாதாக் கிசைநதகற பெனறுஙகான காம
மாமுகத தீயி னுறசுட டருமபழி சுமநத விநதக
காமுகன றனைநம மெலலை கடததினீா விடுததி ரெனறுன, ()

அனையரவ் வுளைகேட் டநத வநதணன றனனைப் பற்றி
வனைகழன் மனனன காககு மாநிலங கடநதி யப்பால
வினைவலி யுனககுச சூழநத தெனறவா விடுதது மீணடாா
சினைவளர் தருக்கண மேவுங கானெறி சேணிற செனறுன. ()

விணணுறு வளைக ளெனன விளங்குதன றுணைததோள் சோநத
பணணுறு மொழியி னுளை நினைதொறும பரிநது நீணட
கணணுறு புனலா றெனனக கலுழவேள கணைகள பாயநத
புண்ணுறு மாாபிற றெனறல புகுநதழல போல வீச. (௬௩)

அடுசினக் கரடி கோடி யாடுநீ டரவ மாளி
படுமதக கலுழி தூங்கும் பணைககைமால் யானை பாயுங
கொடுவரிப் புலிவாழ் காடடிற கூளிபோற் றனிததுத துன்பத
தொடுதிரிந துழலவா னஙகோ ரோடையை யடைநதா னனறே.

தததிவீழ் திரைக ளெற்றத தவழ்ந்துசூற் சங்க மீனற
நிததிலங களைக டோறு நிலவுகா லிழனீாப் பொயகை
மெத்திய நீள மாழம் விரிவுறு மகல மெல்லா
மததியென் றுளைப்ப தல்லா லாரதன பெருமை சொல்வார். ()

அம்புய முகமென் காவி யம்பக மாம்பல் வாயவெண்
கம்புகந தரங்கோ கஙகொங கைகணைக் கால்வ ராலகூர்
மம்புகழ் புறந்தாண் ஞெண்டு வருமுழங் தாள்க ளாகப்
பம்புநீர்ப் படுகர் மென்சொற் பாவைய ரனைவங் காட்ட. (௬௬)

முரிதிரைச் சிலைகால் கோட்டி மூசுவண் டெனுநாண் பூட்டி
விரிமலர்க் கமலங் காவி விசிகங்கள் விரைவிற் கோத்துப்
பிரிவெனுந் துயரார் றீவிப பிரனறனைப் பெருத்த பூசல்
புரிதர மதனின றெனனப் பொலிந்தவப பொய்கை மனனே. (௬௭)

மூண்டவெம் பசியாற் செய்ய முளரியா முளரி யெங்கு
மாண்டமீ னிரைதேர வனமீன வாய்ப்படா துகண்டு தப்பித்
தூண்டகு வாளை தாவுந் துழனிகண் டெழுந்து துள்ளி
நீண்டபைங் கயலை நேடித் துரந்து போய்ப் பாயுநீர்நாய. (௬௮)

முத்தியி லவப்பொய் வேட முயன்றுகண் முகிழ்த்தி யோகம்
புத்தியி னிருந்து தீமைபுரிபவ ரொன்னத் தூங்கித்
துத்தியா டரவி னெட்டைக் கழுத்தினைச் சுருக்கி மீனைக்
குத்திநுங் கிடக்கண் மூடி யிருப்பன குரண்டங் கோடி (௬௯)

ஈட்டுவல் வினையின் கொட்பா லெடுத்திடு மியாக்கை மாண்டு
மீட்டும்வந் துலகிற் றோன்றும் விகற்பமித் தன்மை யென்னக்
கோட்டுவெண் டிரைகண் மோதுங் குரைகடற் புவியுள் ளோர்க்குக்
காட்டுவ தென்ன நீரிற் குளித்தெழு கரண்டங் கொள்ளை. (௭௦)

தூயவெண் ணிறக்கூன் சங்கஞ் சூலுளைந் தேறி முட்டாண்
மேயசெங் கமலப் போதின் மீதிருந் தொளிருந் தோற்ற
மாயாகண் படைகண் டன்றே ரகத்துறி சரித்து மாயன்
சேய்கைத் தலத்தில் வாரித் திரட்டிய வெண்ணெய் போலும். ()

கல்லுநீர்க் கயத்து மீனைக் கதுவ வீழ்ந் ததுபெருமற்
சில்லுகிர்ச் சிரலை வெட்கிச் சிறைவிரித் திருப்ப தோர்பாற்
சொல்லுநற் றிகிரிப் புள்ளுத் துணைச்சிறை புலாத்திக் கோதிப்
புல்லுயிர்ப் பேடை யோடு புளினமே னடப்ப தோர்பால் (௭௨)

மண்டனி லுயர்ந்த பெண்ணைக் கிழங்கினை வகிர்ந்தா லன்ன
துண்டவண் டானஞ் சூழ்ந்த தொழுதிக ளொருபா னீருட்
கொண்டருந் தாக நீங்கிக் குதிக்குமா வினங்க ளோர்பா
லொண்டழைச் சிறைப்பா லன்னங் கின்னர மிதுன மோர்பால். ()

இன்னதன் மையநீர் வாவி யிருங்கரை தன்னி னெய்தித்
தன்னமா பேடை தன்னைத் தழீஇச் சிறைக் கரத்துள்ளாக்கி
யன்னமா தரவிற் புல்லு மதுதெரிந் தணங்க ளுரமேற்
பன்னரு மாசை கூர விருந்தனன் பரிவுற் றிப்பால். (௭௪)

வேறு.

பஞ்சணி பதப்பரி புரந்தொலி பரப்ப
நஞ்சன விழிக்கடை குழைக்கய லடப்பக்
குஞ்சர மருப்பினிரு கொங்கைகள் குலுங்க
வஞ்சியென வோர்புலை மடந்தையவ ணுற்றாள் (எ௫)

மன்றலக மழ மாலையணி வார்குழ றனக்கு
மின்றமிழ் மொழிக்குமை விழிக்குமெய யொளிக்கு
மென்றளி ரடிக்குநிகர் வேறிலகி லொப்புண்
டென்றவ டனக்குவமை யாவர் புகல கிற்பார் (எ௬)

ஏமருவு நூனிக ரிடைக்கொடி நுடங்கத்
தாமருவு வார்குழல சரிந்திட விரிந்தே
யாபத மிரங்கவரு மன்னநடை மின்னை
மாரனிக ரானசுகு மாரனெதிர் கண்டான் (எஎ)

பொன்னுலகில் வாழுமட மாதுகொல் பொறிப்பைப்
பன்னக நகாக்கணுறை பாவைகொல் பசுங்கார்
மின்னவிர் சிலம்பினுறை மெல்லியல்கொ லென்று
வின்னன நினைந்துபி னெழுந்தருகி லெய்தி. (எ௮)

சேயவரி வாளவிழி யிமைத்திடு திறந்தார
ஞேயநில மீதடி மிதித்திடு சுவட்டா
லாயபுவி மீதுவள ரன்னமிவ ளென்னத்
தீயகுண வேதியன் மனத்திடை தெளிந்தான். (எ௯)

மங்குனிற முற்றிடு மடப்பிடியை நாடும்
வெங்கய மெனத்தனி விரைந்துமு னடந்தே
யிங்கெனெதி ருற்றிடுவ ளியாவளிவ ளென்னாத்
திங்கணிகர் வாணுத றரித்தன டிகைத்தே (௮௰)

ஏமமணி மால்வரை யெனக்குலவு கொங்கை
வேமசனி காலுமுகின மீதெழு தடித்தின்
வாமமிகு நேரிடை மடந்தையரை வெல்லுங்
காமனிவ ளுமென மனத்திடை கணித்தாள். (௮௧)

உட்புலமை யற்றமய லுற்றசுகு மாரன்
மட்டுட மெனத்திரள் வரைப்புய மிலக்காயக

கொட்புற நெரிந்தபுரு வஞ்சிலை குனித்தே
கட்கணை தொடுக்கவி ரக்கடல் குளித்தான். (௮௨)

முளைத்தெரி கனற்கணைய முகங்கொளுவ தென்ன
விளைத்தமரில வென்றிபுனை வேள்கழையி னீள்வில்
வளைத்துமண மேவுமலர் வாளிக டெரிந்தான
துளைத்தவ னுரத்தினிடை தூவலள வாழ. (௮௩)

மெய்வச மழிந்துதழன் மீதின மெழுகாகிப்
பொய்வசன மன்றிது புலங்கொளுதி பொன்னே
உய்வதரி தாமுயி ருலந்துபடு முன்னுன
கைவச மெனுவிவை கனாந்தன னிரங்கி (௮௪)

இகக்குவளை வாவியி னிருத்திமத னேவு
மகக்குவளை வாளிவரு மென்றுமன மஞ்சேன்
மிகக்குவளை மீநுலவி மீளுநின முகத்தின
மைகக்குவளை தானருள வழங்கலு றின மாதோ. (௮௫)

தீரமுறு வேலைவரு செய்யதுவர் வாயி
ஞாரமுறு வாணில வரும்பிடி னணுத்தான
கோரமுறு மாரழ லெனக்கொடு திசைக்க
ணீரமுறு வாணிலவு தெனசெயு மெழுந்தே. (௮௬)

கூடவிணை யாகவளர் கும்பமுலை யென்னு
மாடன்மத மால்களி றெணங்கைவச மாறு
னீடனுவ ணசகியமர் நித்தமுமி யற்றும
வேடனுயர் வேழமதை வேறனமிகை யன்றே. (௮௭)

தூயகு முதத்திறெனு தொண்டைதுவ ரொக்கும
வாயினித ழுற்றகுடி நீரது வழங்கிற
காயமுட னத்திகி ர கன்றிவரு பித்த
மேயவிர கப்பெரிய வெப்பவியு மெறகே, (௮௮)

என்றலை மருட்கெகுழ லுக்கினைய கூறித
துன்றலை கடற்படு துரும்பினிலை யற்றோன்
மன்றலை மிகக்கமழ் மலர்க்கர மெடுத்துத்
தன்றலை குவித்திருச ரண்டொழுது நின்றான். (௮௯)

மம்மருற வேள்கணை வருத்தமய லென்னு
மம்மகர வாரிதி யடக்கலரி தாகி

விம்மமன மீதது வெளிப்படைசெய் வாளாய்ப்
பொம்மனமுலை யாளசிறிது புன்னகை புரிநதாள. (௩0)

செம்பவள வாயிதழ் திறநதெயி றிலங்கக்
கும்பமுலை யாண்முறுவல் கொண்டகுறி கண்டே
வெம்புதழ லொததவிர கத்தினின மிகுததோ
னம்புய மலாக்கையவ ளஙகைமலா பறறி. (௩௧)

ஏகமன மாகியிரு வோருமெவ ராலும்
போகவரி தாகுமொா பொதுமபரிடை புக்கு
மேகநிற மானபிடி யுஙகரட மேவு
நாகமு மெனககலவி நனனல நுகாந்தே. (௩௨)

வேறு.

இன்றளவு மன்றுடல மெத்துணைநா ளினியிருக்கு
மனறளவும் பிரியாம லிருப்போமென றலராத
மென்றளவ முகைநகையும வேதியனு மிசைநது தம்மிற்
புனறசைகண முடைகமழும புலைப்பாடி தனிறபுகுநதாா. (௩௩)

தரைபயிலான் பசும்பச்சை தலைககவ்வி யிசிததுகளுங
குரைமுகநாய்ச் சிறுபறழின குறுஙகழுததி னெடுஙகயிறறுற
சுரைபடாநீள் புறகுரமபை துனறுகரும புதலவாபிணித
தரையினசைத திடுசெதஙகை கறஙகிடவீாத தாட்டயாவாா. (௩௪)

அலைதிரைநன மணிவரனறி யாததிடுமொா கலியமிழதிற
கிணைபுகலமென மொழிபயிலா விளஙகுழவி பசிககிரஙகித
துணைமுலைப்பால் சுரநதருததித தோற்பாய றனிற்றுயிறறிப்
பிணைவிழிப்புன் புலைமகளிா தாலாட்டு மிசைப்பெருகும். (௩௫)

பிறஙகியபுன் மாலைகளிற் பெருஙகுடம்பெய பிழிபருகிக்
கறஙகுபறை முககததறைநது களிததாடிக கவைததுவிழுந
துறஙகுபறைப் புருடாதுயி லொழிநதெழுவான் புலரிதனின்
மறங்குலவு முட்படைககால வாரணஙக ளோலமிடும. (௩௬)

இத்தகைய புலைசசேரி தன்னிலிருந் திருண்டமன
மததனெனப் புலவுதின்று மதுப்பருகி வசமழிநது
முததநகைப் புலமகடன் முலைநலததே றலுநுகா்நது
சிததமிகக் களிகூர்ந்து சிலவைகல் கழிததகறபின. (௩௭)

பங்கயக்கட் புலமகளாற் பன்னமெனப் பகர்வயிற்றுச்
செங்கணிகழ் மழவிடைபோற் செனித்ததித்தா சிறுவனவ
னங்கவர்க்கு மதுப்பிசித மருந்தியருந் தியினவனாகப்
பங்கமிருங் கடற்புவியிற் பாதகமைந் தெனவளர்ந்தான். (௯௮)

மன்னுநெடும் பொதியவரை மன்றல்கமழ் தென்றலுடன்
பன்னுதமிழ் பயந்ததெனப் பண்ணவர்பற் பலபயிலும்
பொன்னனுலகி லரமையுருப் பசிநிகாரம பொறபினுடன்
பின்னுமிரு கன்னியரைப் பெற்றுமனப் பிரியமுற்றான். (௯௯)

மறமறலி யையவரென வளருமைந்த மைந்தருடன்
கறைவடிவாட் படைகதைகூர்ங் கணைநெடுங்கார் முகந்தாங்கி
யறைதருபே ரடவிகளி லாறலைத்துப் பொருள்கள் வவ்விச
சிறைபடுநீர்க் கயல்கவர்ந்த சிரலையெனக் கடிதகல்வான். (௧௦௦)

அந்தணரெண் ணிலாகுழக்கன் றனிடப மளவிறந்த
கொந்தவிழ்நாண் மலர்க்கோதைக் கோதையர்கள் குதலைமொழி
மைந்தரனை முதிர்விருத்தர் வருந்துறவர் வருந்துறக்கொல்
லிந்தவிதக் கொலைகடம்மை யாவர்கணித் தெடுத்துரைப்பார். (௧௦௧)

புக்குபுனற் றடங்கரையிற் புரிதருகண் ணியிற்படுத்துத்
தொக்கநெடுங் கயவிரைதோ தோலடிப்புட் டொழுட்டாண்
மிக்குயாவண் டானமுடன் விரிந்தசிறைப் பெருமபோதக
கொக்குமுதற பக்கிகளைக் கொன்றுகொன்று தின்றுபின்னும். (௧௦௨)

மேவிவளர் வனங்கடொறும் விலவணக்கி விறற்பகழி
தூவிவெரு வொடுங்குதித்துத துள்ளுபுள்ளி மானினங்க
டாவியுக ளிரலையுறற் றலைக்கேழன் மரைக்குலங்க
ளாவிசெகுத் தூனருந்தி யடுபுலிபோற் றிரியுமந்நாள். (௧௦௩)

விரிந்தகொடு வினைவசத்தான மெயிறபிணிகள் பிடித்தலைத்துப்
புரிந்தசுரு ளிருளோதிப் புலமகள்பொன் னிடைப்புலம்பிப்
பரிந்தனலின் மெழுகாகிப் பறபலநாட் பயிலபெடையைப்
பிரிந்தவனறிற் சேவலெனப் பெருந்துயரக் கடல்வீழ்ந்தான், (௧௦௪)

எழுமயங்கு முளங்தேற தேங்குமுடற் பொறைசேர்ந்து
விழுமிருகட் புனல்குமிழி விட்டோட விம்மிவிம்மி
யழுமசனிக் குடைந்துபுர ளரவெனநீ ணிலந்தலையா
லுழுமிரங்கும் வெதும்புறுநெட் டுயிர்ப்புயிர்த்துப் புழுங்கிமோல். ()

கண்மணியே யெனதாசைக் கங்குல்விடிந் திடவுதித்த
விண்மணியே யிப்பியின்வாய் விண்டுமிழும் வெண்டரளத்
தண்மணியே பாற்சலதி தருமமுதே தயங்குகதி
ரொண்மணிநீத் திடுமரவி னுனையிழந்து முயவேனோ. (௧௦௬)

துப்புறழ்செவ் வாயிதழுந் துடியிடையுங் கடிதடமு
மைப்புருவக் கார்முகமு மதிமுகமு மிருவிழியுங்
கொப்புலவு மிருகுழையுங் குருகுலவு காத்தழகு
மெப்பிறவி பிறந்துனைநா னினிக்காண்ப தென்றயரும். (௧௦௭)

ஓங்கிளைய பெருந்துயர முழந்துமிக வருந்து மந்நாட்
பூங்கமலக் குறுமுகைபோற் புடைத்தரும்பிக் குமிழ்த்தெழுந்து
கோங்கமுகை யெனக்குலவக் கொங்கைகளுங் கவினளித்த
மாங்குயிற்சொல் லியாவிரக மருவுமங்கைப் பருவமுற்றாள். (௧௦௮)

மாரிவளர் தருமுகிலை மணிக்கருநீ ணிறமணலை
வேரிகமழ் செழுந்துணர்கள் விளங்கிதழிக் கருங்கனியை
நீரிலெழு சைவலத்தை நிகர்த்துநெய்த்து நெறித்திருண்ட
காரிருளின் பிழம்பெனக் கவின்கொண்ட கருங்குழல்கள். (௧௦௯)

கஞ்சநெடுங் கயல்கமழுங் காவியிணை கணைக்கிணையா
யஞ்சனந்தோய்த் தடலனங்க னுகமங்கற் றலைகடலி
னஞ்சமுதங் கலந்திலங்கு நகுமணிப்பொற் குழைகிழித்து
வஞ்சமிகுங் கொலைபயின்று மதர்த்தனவால் வரிவிழிகள். (௧௧௦)

கன்னியாக ளின்னணநற் கலைவளர்ந்த மதியமொப்பத்
துன்னியமுட் டாட்கமலத் தூயமுகை முறுக்குடைந்து
மன்னியமென் றேடவிழும் பதநோக்கி மதுநுகர்வா
னின்னிசைப்பூம் பொறிச்சுரும்ப ரிருந்ததென விருந்தவனும். (௧௧௧)

செக்கரொடு மிளமதியுந் தென்றலுமன் றிலுமபகைப்பக்
கைக்கணைகொண் டடர்ந்துமதன் கடும்பூசல் பொரக்கனலின்
மிக்ககொடுங் காமமெனும் விடந்தலைக்கொண் டாற்றிலனாய்
மக்களிரு வரையுமன மருண்டுமனை யெனமணந்தான். (௧௧௨)

பெருவரைபோ லகன்மார்பிற் பிறங்கியபொற் சுணங்குபொடித்
திருவரைக ளெனவளரு மிளமுலைக்கோ டுழுதுழக்கப்
பொருவருமா தரவினுடன் புணர்ந்துநல னுகர்ந்திநாண்
மருவருபூங் குழலியரு மைந்தரிரு வரைப்பயந்தார். (௧௧௩)

தளைமிசைத்தன் புதல்வியாக டாமீன்ற தனையரிரு
வரையுமன மகிழ்ந்தெடுத்து மடிமீது வைத்தழுமுரி
திரையெறிவா ரிதிபிறந்த தெள்ளமுதக் குதலைகள்கேட்
டுரைதருவெண் ணுரைசசுரையூ ஞாட்டிவளர்த்துவப்புற்றான். (௧௧௪)

வேறு.

இவ்வண்ண மிங்கிவன்று னிருந்திடுநாட் பசும்புரவி யிரவிதன
னை மைவண்ணப் பாந்தள்பகு வாயினிற்பெய் தமிழ்காலை மறை
யோர்க் கெல்லாஞ், செவ்வண்ணக் கனகமுதற் கலைமுலைப்பாற்றரை
விடுஞ் செருத்த லல்லான், கொய்வண்ண மலர்க்கோதைக் கோமகன
ற்ன றனமிக்க கொடுப்ப வாங்கி. (௧௧௫)

வந்தநல்லந் தணாக்டமமை வனசசரியின மறித்துருத்து மைந்த
ரோடுங், குந்தநெடுங்கதைவடிவாள் கொடுமர்ஞ்சா யகங்களினுற கொ
டிறு தந்தஞ், சிந்தவுடற் செதுக்கைசெய்து கலக்கியவா கைப்பொரு
ளகள் சேர் வவ்வி, வெந்தழலார் விழித்தறுகண் மிருகாரி யெனத்தன
தின மேவி ஞனே. (௧௧௬)

பலலொடிந்து கவுளொடிந்து பழுவொடிந்து முழவெழுவிற்ப
ணைத்த திணடோட், கலலொடிந்து கரமொடிந்து காலொடிந்து மார்
பொடிந்து கலங்கி வாயிற், சொலலொடிந்து பனவரெல்லாம பகைத
திமிரந் துடைத்திலங்குஞ் சுடரவேன மன்னன், செலலொடிந்து மு
டிதவழுங் கோயிலவா யிலைநோக்கிச் சென்றா ரன்றே. (௧௧௭)

சென்றுமுறை யோமுறையோ வென்றசொற்றிண் டிறல்வேந்
தன் செவியிற் கேட்கெ, குன்றுறழகோ புரவாயிற் காவலரைக் கூய
வரைக் கொணாமி னென்னப், பொன்றுயிலு மணிமாப னரசிருக்கு
மணடபத்திற் புகுத்தப் போனா, கன்றுமனத் துடனவர்தங் காயமு
றுங் காயமெலலாங் கண்ணிற் கண்டான். (௧௧௮)

யாவரிது செயதனரிங் கெனவினவ நீயெமக்கீண் டீந்தவெல
லாம, பாவநெறிச் சணடாள னொருவன மைந்த ருடன்மறித்துப் பறி
த்துக்கொணடே, யாவவெனவலைத்தடித்திட் டாயுத்தா லவஞ்செய
தெமை யடாந்தா னென்னக், காவலனவா யிதழ்துடிப்பக் கடடழல
கான் றுருக்கைமறறைக் கையிற்றாக்கி. (௧௧௯)

முன்னின்ற முடங்குளைவான மடங்கனிகா படைத்தலைவாமுக
த்தை நோக்கி, மின்னினற விறற்றானைக் காத்தானை சிலகொடுபோய்
விளங்கு செங்கே, ழென்னினற கதிரசுருக்கி யிரவிகுட திசைக்கடல்

வாயெய்து முன்னர்க், கன்னின்ற மனத்தவனைக் கடிதோடிக்கொ ணாமினெனக் கற்பித்தானே, (௧௨௦)

ஆயவரும் விரைந்துகதை யாழிசிலை வாளியொளவா ளயிலவே லேந்திக், காயவருங் கடுமேறலி தூதரிவ ரெனவெருவக் கண்டோர் காணிற, போயவனை முடுக்காமரப் பொதுமபாசெறி யடவிதொறும் புழைக்கை வேழஞ், சீயமுயலெண்குபுலி திரிசரிகடுருவியெங்குந் தே டலுற்றார், (௧௨௧)

கையரிக்கொண் டிடுஞ்சேனைக் கணங்கண்டு மருண்டுமனங் க லங்கிக் காதன, மையரிக்கண் ணியரோடு மக்களொடு மவ்வனத்தின் மறைந்து வைகி, நெய்யரியிற் றீக்கொண்டு நனைக்கற்றும் படிறனெரு முக்கனெடிக் ளோதை, செய்யரிற்கா னக்கோற்றிரவிற் பற்பலகா வதங்கடந்து சென்ற பின்னர், (௧௨௨)

காட்டியசெந் நிறச்சூட்டு வாரணங்கூ யழைப்பவொற்றைத் கார்றேர் தூண்டிச, சேட்டிளஞ்செங் கதிர்ப்பரிதி கீழ்த்திசைக்க ணுதயவரை சேருங் காலை, நாட்டியதீ வினைக்கொடியோன் பயனு ல மாநடந்து நரருக்கின்ப, மூட்டியவூ ணவதேயப் புடையிலொ ரு வரைச்சார லொளித்திட்டானே, (௧௨௩)

தொலவினையின் படிநெடிய வரைவனங்க டொறுமுழன்று தொடர்ந்து காணிற, பலவினையம் புரிந்துவழி மறித்திரலை முயலு டும்பு பன்றி மான்கள், கொலவினையுஞ் செய்துகடுங் கொடுங்கூற்ற மிவனெனப்போ கொண்டுநாளுந், நலவினைய மொன்றுமின்றித் தீவி னைமேம படச்செலுத்தி வாழு நாளில். (௧௨௪)

அவ்வரையி னெடுஞ்சாரற் கரைக்காத்த தளவையினமா லயன் புத்தேளிர், தெவ்வரையெவ னறிடுகுலிசப் படையோனமா னுடரெவ ருந் திரண்டுபோற்றக், கைவரையொன் றுரித்தருளுங் கறைமிடற் றுக் கண்ணுதலகட் கருணை நல்கிச, சைவரையீ டேற்றுகிற்பான் வீற்றிருக்கு நாகநகா தரனென் றுண்டால். (௧௨௫)

அந்தநகர்ப் பூசுரர்பாத திவாவணிகர் சூத்திராமுன னுயிரோரு ம், பந்தணிகைச் சந்தமுலைப் பண்டருசொற பைந்தொடியார் பல ருமபானற, கொந்தவிழ்நாண மலர்வாசங் கமழோடை களிறகுழும் க் குளிர்நீராடிச், சுந்தரஞ்சே ராசார முடித்தபினஞ் சாரமிகு சுத்த ராகி (௧௨௬)

வெய்யகொடும் பாதகங்க ணீருக்குந் திருநீறு விரவச் சாத்தித் துய்யமணிக் கண்டிகையின் றொடைபுனைந்தஞ் செழுத்தோதித் து

லங்குஞ் சோதிச், செயயமணிக குண்டலங்கண் முதலாம்பொற் கல னிலஙகச செக்கா மேனி, யையனுறைந் தருடருநா கேச்சுரததிற சென றுதொழுதனபுகூர. (கஉஎ)

வெணடரளத தொடைநாறறி விதானிதது நெய்ததகளி விளக்கு மேற்றி, வணடமரும வலமபுரிமா தவிழுலலை மலலிகைசெவ வந திபிசசி, தணடளிாசோ மணமிகுதத மநதாரங கரவீரஞ சாதி வாச ப, புணடரிகங கருஙகுவளைப் போதுகடு யருச்சனைகள புரிநது போறறி. (கஉஅ)

சஙகுபடகநதுடிமததளநதாளந தழஙகியசல் லரிமல் லாரி மங்குனமுழக் கெனமுழஙகப் பரதவிதிப் படிநடன மகளி ராடக் கஙகுறனிற கணடுயிலா தண்டாபிரா னருடகோலக் கடலிற் காரி னுஙகுசிவ நிசிவிரத மாசியிறபிற் சதுர்த்தசியி னேற்க லுறறுர். ()

ஈதுணரா னலவினையொன றிருநததனுற் சுகுமார னிருபொற றேட்டின், மீதுலவு தடநெடுங்க ணுமைபாகன சனனிதிமுன மே விவாசத், தாதுலவு நநதனஙக டடவிமட மனைவியாகூந தறகுசசூ டடப், போதுகொயவான போதுமநதப் போதுகணடா னவணடநத புதுமையெலலாம். (கங0)

இஙகிதொாற புதமிதுவெ னிரவிலென்றத் திசைநோக்கு மெ லலை மாநத, ாஙகணிறைந தாகாசங காவெனமு வைநதுகனன லக னறபினனாத, தஙகியபொங கொளிததீபத தட்டேநதிப் பரிமாறு ஞ சமயநதனனிற, திஙகளணி செஞசடையோ னினிதுறையுஞ சிவலிஙகநதெரிசிததானே, (கஙக)

மீட்மெநத வனததிலெயதி வெவ்வினைகள பலபுரிந்து விருப் பநெஞ்சிற், காட்டுமனை கிழததியரோ டினபநல நுகாநதுசினஞ்ட கழிநதபினனர், வாடடுபெரும பிணியலைப்ப மததுடைகுந தயிரி னமன மறுகி மாழ்கி, யீடடுபெரும பாதகநதா னிறந்தனெனத த னதுடனீத திறநதிட்டானே. (கஙஉ)

வேறு.

பெரிய வாயரகல் வானி னுற்றசிறு பிறையெ யிற்றர்சிகை பெற்றெழுந, தெரியு நீளவடவை யொததகுஞ்சிய ரிடிதத சொலலி னா துடிததநீா, சொரியு மாரிமுகிலால காலமிவை தொக்க நீலவ ணா யொக்குமா, கரியமேனியா சிவந்த கண்ணினர்கள் கால தூதர்ப லர் மேவினா. (கஙங)

தால மொத்தகர மீதெ தெதசிலே தண்டெவாளிவளே சக்கரஞ்
சூல மிககவடி வாள்சி ரதசொகை துணிக்கு நீடிய கணிசசிகூர்
வேல மறகழுமுள் பிண்டி பாலமொடு வீசு பாசமிவைகொண்டுகீள
வால சைசதமிகு புலிபுல வாயினே வளேததா மென வளேததனர்.

பற்று மெனபாசிலா பாவி யாவிபத றிப்ப தைககவிரி பாறையி
னெற்று மெனபாசில ரீரநாவதனே யீருமெனபாசிலாபாவொலா [முன்
முறறு ணாநதுகொலே செயதகால்கரமொடிததிரொன றிவையுனாதது
மறற டம்புய முரிநது சிநதிட வரிநது கட்டினா வருததியே. ()

அடிப்பர்பறபலவிலஙகுகொன றுதசையன றமென றுநணிதினறபல்
லொடிப்பா மார்புபழு வூடு தைப்பாகதை யோசசி மேலிட வுரப்பிமே
லிடிப்பா பாசமது கொணடு கணடமதி லிட்டி றுககியிரு கையினும
பிடிப்பாகண்ணிணேபிதுஙகவீததுநெறிபேருவாரமுயலுமெலலேயில.

வணஙகிமுந்தியெதிரதின றநநதிதனேவருகவெனவெறமதுவாயிலவாழ
கணங்கள்செல ெறுருகணததினெயதியகொலதூதாகொடுபோகமுன
குணஙகெ டாதசுகு மாரனேககயிலேகொடுவரசசடுதி கூறெனுப் [ன.
பணஙகொளபாமபுமதிபாணிவேணியணிபரமனறகருணே பணணினு

போறறியஙகுவிடைகொணடுவாயிலிடைபோநதுநநதிகணநாதர்போ
கூறறி னுருயிா குடிதத காலனருள கூர வநதசுகு மாரனேத [யக
தேறறி யாதரவு செப்பி யறபினெடு செமபொன மாமணி விமானமீ
தேறறியோரநொடியில வமமினிரொள வியமபியஙகவரை யேவினுன.

நீற ணிந்திலகு நெறறி யாரமிக நெடுதத புனசடை முடிததுளா
ராற ணிநதருளு மெநதை சேவடி யகததி ருததியரு ளனபினு
ரூற ணிநதுவரு முககு றுமபற வொருககி யோகைகள பெருககநற்
பேற ணிநதுகிள ரிரச தககிரி பிரிநதி டாமலுறை பெட்பினா. ()

தாம மாகமிகு கண்டி கைதசொடை தரிதது ளாரவினே யரிததுளா
ரேம மால்வரை யசைதசொர் கையினி லெடுககு மறபுய மிடுககினுர்
நாம வேறிகிரி கொந்த மறகழுமு ணருக தைப்படைக ணவியனீள
வாம மேவுவடி வாளி னேடுதிறன் மறலி தூதரிடை மருவியே. ()

விடுமி னிந்தமறை வேதி யன்றனே விடுததி டாவிடில் விறற்படை
யெடுமி னெம்முட னெதிர்ந்துவெஞ்சமரியற்றியுஙகள்வலியாவையுங்
கெடுமினங்கமுடிபுயமெனும்பெரிய கிரியிழந்துயிரை யெமதுகைக்
கொடுமி னென்றுசில வாச கங்களெதி கூறி னுர்வலிமை கூரவே.()

வேறு.

முனிவர் போன்மிக நீறுபூசி முறுக்கி வேணி முடித்துளீர்
தினையி லோரொரு பாதி நீதிகள் செய்தி லீரொமை வெய்யதீ
யனைய வாயமொழி பேசி யேசியடாதது வன்மை நடத்துவீ
ரினைய ராயிது செய்த நீரிவண யாவ ரேவலி னெயதினீர். (கசஉ)

என்று வன்றிற லியம தூத ரியமப லூந்தவ ரொன்றுபொற
குன்றுகொண்டுமுனமுப்புரந்தழலகொள்ளமெனனகைகோட்டிமான
கன்று கொண்ட கரதத னுயெதிர காம னைககுள விழியழற
கன்ற ளித்தரு ளாதி நாயக னன்பர் பின்பிது கூறுவார். (கசங)

துண்ட வானமதி கஙகை மானதி சூடி னேனிசை பாடிமா
வண்ட ருமலர் முண்ட காசன மறைய வன்பொறை மண்டல
முண்ட மானமுத லுமபர் மஙகுவ ரிமப ரனபதை யுனனிமு
னெண்ட ராவிட முண்ட ராவணி கண்ட மீதி லிருத்தினேன். ()

கால னுருயிர் கால வேயொரு காலி னுலுதை செயதுநீ
டால மேநிக ரந்த காசுர னவனை முத்தலை யயினெடுஞ்
சூல மேகொடு குத்தி மார்பு துளைத்து வானி லுயர்த்தியோ
லோல மேயென வாவி பாவி யுலகரு மட்டு முணககினேன் (கசரு)

திருக ணுசல மதனை யமமை திடுக்க மெயத வெடுத்தவ
னுரிய மாமணி முடிபு னைநதக வொருப துங்கர மிருபது
நெரிய நாரண னென மாயமுத னேடு பாத மிரணடிலோர்
விரியு நாண்மல ரடியி னுபக விரல முத்தி மிதித்துளான். (கசசு)

உறுதி வானவர் மான வாககிடை யூடு ருமல விலககவுஞ்
சிறுமை தீர்தர முத்தி பத்திகள செயத வாககருள செயயவு
மறுவி லாமதி போல வால மருப்பு நெற்றியி னுஙகனும்
பெறும தாசல வதன னுயொரு பிள்ளைபெட்பொடுபெறறுளோன.

நாலு மாறை யோது நான்முக னுரி நாசி நறுககிவந
தாலு நீடிரை யத்தி யுற்றெழு மாககர் பற்க டகாத்துநற்
சாலு மாமதி விட்டி கற்புரி தக்க னைத்தலை வெட்டிமுற்
கோலும வேள்வி யழித்தி யென்றொரு கோர வீரனை நல்கினேன்.

கொடிய தாரக னுயி ரந்தலை கொண்ட சிங்க முகன்கடற்
படியின் மிகருயர் சூர நீதிசெய் பற்ப ருணவர் குலமெலாம்

வடிகொள்வேல்கொடு கொன்று பொன்றிகழ் வான நாடு புரப்பதற்
கடியா தீவினை யறவ ருட்டரு மறுமு கததனை யருளினேனென (௧௪௯)

ஏவ யாமிவ ணெய்து கின்றனை மிங்கி வன்றனை விட்டுநீர்
போவ தேகட னென்று நின்றுள பொறுமை யோடிவை புகலவும்
பாவ சாகர மான மானமில பனவ னைபபல நரகினவாய்
மேவ வேவிட லன்றி மீளவி டோமெ னுவலி பேசினார். (௧௫௦)

மட்ட றப்புரி புனெரு ழிறசுகு மார னாரவ ரைப்புயக
கட்ட றுததன ருட்க றுததனா கட்க னறபொறி கககவாய
விட்ட ழைததிதழ் பறக டிதது விடுதது நேமி யெடுததுவே
ரொட்டி லககமில வாளி மாமழை தூவி னாசிவ தொண்டரோ. (௧௫௧)

காமு றிநதனா வார்க ழற்புனை காறு ணிநதனா கவுளுடன
சிரமு டைநதனா சூல வேலகதை திகிரி காலவளை சிலைநெடுஞ்
சரமி ழநதனா குடாச ரிநதனா சவிகு றைநதனா தமதுவென
னுரநெ ரிநதனர் தெனபு லததிடை யோடி னாயம தூதரோ. (௧௫௨)

வேறு.

படிபுகழ்விஞ் சையாநரப்புக கருவிதட விசசுருதிப் பண்கள் பாட, விடியொலியின மிகவதிரு மந்தாதுந துபிமுழஙக விரணடு பாலுங, கொடிகுடைகள் பலநிலவக குலவியநற கறபகபொற கோட்டிற பூதத, கடிகமழ்பூ மழைபொழியக கறறைமணித திரணடுஙகாற கவரி வீச (௧௫௩)

நகுமார நகைக்கருஙக ணரம்பையர்பலலாண்டிசைப்ப நவையிறறீாநத, சுகுமாரன றனைககவினசெய மானமிசை கொணடணைநதார சுராகள போறறத, தகுமார னுடலடலை படவிழிதத தனிநுதறகட்டலைவன வைகு, மிகுமாரத திரளசாயந தள்ளியரு விப்புனலபாய வெளளி வெறபில (௧௫௪)

பொஙகுகதிா விமானததி னின்றிழிந்துநநதிவிடப்புகுநதுபொறபாா, மஙகுறவழ் வரையரசன் மடப்பாவை யிடப்பாக மருவத தான, வெஙகரிககூற் றேநதணையின வீற்றிருககும் விமலனைவெணடிரைகள் வீசுங், கங்கைநதி முடித்தசடைக் கண்ணுதலைக் கணகுளிரக கண்ணுற் றானே. (௧௫௫)

கறைசெறியுங் கருந்தாதைச செநதாதிற் புரிந்ததனமை கடுப்ப நீதி, பொறையறிவொன றிலலேனை நல்லறிஞ ருடன்கூட்டிப் புர

ந்தாய் போற்றி, யிறைவபரம் பரனெனவீழ்ந் திறைஞ்சுதலு மெம
துருப்பெற நிருத்தி யிங்ஙனறைதருநற் கணங்களு'- னெனத திரு
வாய மலாந்தமல னருளிச செய்தான். (கரு௬)

அககணத்திற சுகுமார னரனுருப்பெற் ருணடிருந்தா னமரிற
ரேற்றுத, தெககணத்திற சென்றடைந்த தூதாசமன றனைதொழு
து நிரைந் ருணட, மைககணத்தி னசனியெனன வநதெமமை யடித
தறிவின மறையோன் றனைப், பொககணத்திற பலியிரப்பான க
ணஙகள்கயி லையிறகொணடு போனு ரென்று. (கருஎ)

கேட்டவுட னிருவிழியுங கனற்பொறிகான றிடச்சினமீககிள
ரச செயப, வாட்டடகைக் புடைததுநனறெம மதிகார மெனப்புக
னறு வனைகள போலுந, தோட்டடஙகள குலுஙககககுச சிததிர
குத தனைநோககிச சுகுமா ரன்பா,லீட்டருநற் புணணியஙக ளுண
டுகொனீ தெரிநதுவிளாந் தியமபென ருனல. (கருஅ)

மறறவனுந தோநதுசகு மாரனெனுங கோரமிகு மறையோன
றீமை, முறறுமியற றிததிரிநதான செனமமுதலின்றுடல முடியு
ஙகாறு, நறறவம்புண ணியமொழுகக மிறையளவு மிலலெனப்பின
னமனு நெஞ்சிற, செறறமுட னெழுநதுநதிச செனனியான முன்
னியான செல்வ னெனறே. (கருகூ)

நிழலுமிழுஞ் சனககிரியி னீலமுகி விருநததனைநிகர்ப்ப நீண்ட
சுழறருநாக கணடைகணடத தசைநதடிபோத திருநதோறுந தொனி
ககவநத, வழலுமிழ்கட் பெரும்பகட்டின மிசையேறிக குறையிறை
வறகறைவான செம்பொற, கழலணிசித்திரகுதத னுடன்றூதா
சூழ்வரததிண கயிலை யெயதி (கசூ)

அண்ணலுவ ணப்பாக னடலயிரா வதப்பாக னன்னப்பாகன
பண்ணமர்யாழ்க கநதருவா விஞ்சையாவா னவர்முனிவா பலரும்
போறற, வொண்ணறுமா மலாக்கரததிற்பிரம்புபறறிச சுறறிநந்தியு
லவவந்தி, வண்ணனுறை பேரவைக்கட் புகுநதொதுங்கி யொல்கி
நினறு வழுததல்செயவான். (கசுக)

ஆதிநடு வீறிலியா யாணுடன்பெண் ணலியலவா யவையுமா
கிச், சோதிபெறு மருவுருவாய்த் தோற்றுசரா சரமனைத்துந தோய்
நதுந்தோயாப், பாதிமதி நுதற்பேதை பாகனுமாயேகனுமாய்ப் பகர்
தற்கெட்டாப், பூதிபுனை திருமேனிப் புனிதநினறு மனாத்தாள்கள்
போற்றி போற்றி. (கசுஉ)

இத்தலையாரமுதமெழ வேண்டுமெனப் பாப்புவடமியாப்புற்றோ
ங்கன, மததலையா வமராகடைந திடவடவை கருநிறமாய வநதெத
ன்னக, கததலைவா ரிதியுதிககுங கடுவொடுககு மணிமிடற்றாய கரு
தா ரூனுண, முததலைவேற் கரநாலு மறைபுகழு மைநதுமுக ழுத
லவா போறறி. (௧௬௩)

உலகுயிா யாவையும படைததற கயனுகிப் புரநதிடுதற் குவண
மூரு,மிலகுமணி மாாபினனுய்த துடைததிடுதற குருததிரனு யினை
யுமனறி, யலகி றிரு விளையாடல் புரிநதருளும பராபரனீ யாத
லா லுன, சலசமலா மருடடியசே வடியடியேன புனறலையிறசாத
திநேனுல். (௧௬௪)

என்றினைய துதிகூறி விழுநதெழுநது வாயபுதைததங கெறியும
பாசம்,வனறிலசோதணடமுதன முதகினாயைத திருமுனனேவைத
துததாழ்நது, நினறினிமே லடியேறகிவ வதிகாரம போதுமென
நிகழதத வீச, னுனறிறம்யா துனனுளததி னுறுகுறையேதெமழுனீ
யுரைததி யெனறான. (௧௬௫)

அரியயனே முதலமராக் கடுதததொழில் செயப்புரிநதா யவர்க
ளஙகங, குரியபடி நினதேவற படிபுரிநதாா குறையிலமொற்குலகத
துளளோா, புரிகொடுநதீ வினைகளறிந ததறகினைய தணடமெனைப்
புரிதி யெனறு, யெரிநரகி னவரவாகள் வினைகளறிந துாடடுவித
தேனினறு காறும. (௧௬௬)

எமபெருமா னீபணிதத கறபனைக டவறிலனீ டிஞசி யோஙகி
யும்பருல களவளவுங குஞசரநற் புரியினிறைதமெதாலிககு முநநீ,ரம
பரவம பரப்புடவித தேவாகுலத தினிறறோனறி யறததைை நீததுக,
கம்பமிலா துளததிரவிற கலைகலன பொனறினநதிருடுஙகள்வனுகி. ()

விலைமகளி ரல்லார்தங் கறபழித்து ழுலைப்போகம் விழைவிற
றுய்ததுப், புலைமகடோ ணலநுகாந்தங் கவளுயிாதத புதலவியனை
ப்புணாந்துசாதி,நிலைதவறி யூனருநதி வேதியரானினமடவாா நீத்
தோா தம்மைக, கொலைபுரிநத கொடுமறவன சுகுமாரனென்றொரு
போ கொண்ட றீயோன. (௧௬௮)

உயிருலககுங காலமது கண்டெனது துாதரடைந் துருததுநெ
ஞ்சி, லயிரளவு மிரக்கமினறிப் பாசமதிற் பிணிததுவரு மந்த வேலை,
மயிருறசென னிகண்மூளை யுகுத்தகாதது நிணசணஙகள் உலிமைகா
டடிச, செயிருடனனு சேனையெலலா முரிநதிரிநது குன்றவென்றி
செயத பினனர். (௧௬௯)

மைதவழுங் கிரிச்சிறையீர் வச்சிரத்தோன் முதலமரர் வணங்கி வாழ்த்தச், செய்தவமொன றில்லானை நவமணிக ளிழைத்திடும்பொ ற்றேரி லேற்றிக, கைதவமற் றருந்தவங்க ளிழைத்துமிக விளைத்தவ ரக்குங கற்பகு சென்று, மெய்தரிய நின்றுபதத் தெய்துவித்தா ரிதுகு றையென றியம்பிப் பின்னும (கஎ0)

கனமிரண்டு துளித்தமழைத் தாரைகளைக் கணக்கிடினுங் கடலி னறீர, வனவரிவா லுகங்கடனை வானமீனைக் கணித்தொருவா மதித திட் டாலுந, தினமிவனறன புரிந்தகொடும பாதகங்கட் கிலக்கமில லைச செப்பு மனறே, னனவரத தாண்டவஙன பதம்பெறவும் வழக குளதோ வறைதி யெனறுன. (கஎக)

அந்தகனைக கடைக்கணித்தங் கரனுமைப்பா னந்தணரா னின மா னோகட, பைநதொடியாா பாலாவதை மீனமிருகம் பறவைகொ ன்று பகாத றினற, றநதைகுரு தாயபிரம சநநியாசி சதுாவேதந தம மை நாளு, நிநதைசெய்த னீதிபிழைத தொழுகலபொய்சசான றுரை ததுநிதி கவாத லினனும். (கஎ௨)

கன்னிகைபொற கலனிழந்த கைமைகுரு வினறேவி கணிகை தாசி, யன்னியாபெ ணனனையவ ளுடனபிறநதாா தனபுதலவி யனறி மாமன, பனனிசகோ தரிதூரத திரியுடனே பதிவிரதை பழிககுஞ சாதி, மினனிடையாா தமைககூடன மிருகஙக டமைப்புணாதல வி ரதம் வீடல். (கஎ௩)

குளங்கூப நந்தவனங் கோயிலமடங் களசசிறைததல குதிரை யானை, யளநதிடுமெள ளெண்ணெயநெய்பொன னுபயகோ முகி தான மாகவாஙகல, வளாநதபெரு மரஙகடமைத தறிததன்முகை வி ரியாத மலரைக கொய்தல, விளஙகுசிவா லயநீராததங களின்மலமூத திரம்விடுதல் விளம்பி வற்றில். (கஎ௪)

மனமறிய வுச்சிட்ட மிடல்கனகந திருடல்கள்ளுன் மதிதது விற குளு, சொனகுலருண் சூதகவீட் டனம்பிதிரபோ சனநதூாததர் சோ று தினறல், தினகரனை யராததீண்டு நாளேகா தசிதசமி திகழுவாவி, லனமருந்த லிடக்கரத்தா லெடுதகொன்றை யயிறலஞ சாரஞ் செய தல். (கஎ௫)

தள்ளுநடப் பரிமூலைப்பால் சுரநதொழுகு செருத்த னலலான சுருதி தூயோா, விள்ளுமுருத திரமணிமந திரநதேவ விக்கிரகம் வி பூதி வேகங, கொளளுமத கரியடிமை யவுடதஙகன னிகைதவளங கு

லவு பன்ன, லெள்ளுநறு நெயநயிர்பா லெண்ணெயொடு கள்ளுவிற்
ற லிவைக ளாதி. (கஎகூ)

எண்ணருந்தீ வினைபுரிந்த கொடியோருஞ் சிவநிசிநோற் றியாம
நானகுந், தணணறுமபூ வாலூறங கடையாம லருச்சித்தோா சமான
மிலலாா, நணணருமா மகம்புரிநது நதிபடிநது தானமிக நலகி ஞலு
ம, பணணருநற பலவிரத மிழைத்தாலு மிதுபோலப் பயனறராமே.

அனனசிவ நிசிவிரதத தாசகனு கேசசுரததி லமுத மூறுங, கன
னனமொழி யுமையொடைமைக கணடிடப்பெற றனனதனுற காயும
வெயயோன, முனனரெதி ரிருளிமமபோ லுடைநதகன்ற திவன்மு
தனுண முயனற பாவ, மெனனருநற கணஙகளுடன கூடுகின்ற வி
னபமுததி யீது பெறறுன. (சஎஅ)

எனறிறைவன கூறுதலுந தண்டதரன் மீண்டொப்பா னிரக்க
மினறிக, கொனறினமான றசையருநதி மதுகுடிதது மனைவியர்தங்
குழறகுச சூட்ட, மனறனமலா கொயதிடுவான வந்ததனறி யனபு
கொடு வநதா னலல, னுனறனரு ளிதுவெனினமற றுரைப்பதெவ
னெளப்பரம னுவனைநோககி. (கஎகூ)

எணடருமெட் டுணையுளத்தன் பிலரேனு முளரேனு மிகநாளெ
மமைக, கண்டவாநோற் றவாபூசை பண்ணினாநற கதியடைவா கா
லநீநந், தொண்டர்தமைக் கொடுமபாசந தனில்வீககித் துட்டவுருத்
தோன்றக் காட்டித், தண்டமிழைக குதறவிருன றாதருககு மிநதவ
ழி சாற்றுகென்றுன. (கஅ௦)

செறிந்தவுயிா கவருதற்குச் சேணெறிபோய் மறந்தெனது சின
வேறறாதர், நெறிந்தபுரி சடைப்பரம நினனடியா ரென்பவரா நினை
விறறோா, தறிநதறியா திழைப்பாதண்ட மவாசெயன்மற் றடையா
ள மறைதி யெனன, மறிந்ததிரைக் கடல்விடமுண் டருடிருவாய்
மலர்ந்திறைவன் வகுத்துச் சொல்வான். (கஅக)

சிரங்களங் காதிரண்டுதடந் திண்டிறற்றே டாழ்ந்தவிரு செங்
கைவாய்நத, வுரந்தனிற்கண் டிகைபுனைவோ ருருத்திரமந் திரநவில்
வோருற்று வேண்டும், வரஙகடரு கரடகட மாமுகனைப் பூமுகங்கொ
ள வடிவேற்றுனை, கரங்கொள்விறற் சண்முகனைத் தசமுகனே டாக்
கர்தமைக் காய்ந்த மாலை. (கஅஉ)

பரைசிவரு பமதாகுரு சிவலிஙகந் தனைப்பூசை பண்ணு வோர்நல்
விரைகமழு நநதவனம வைததிடுவோர் கற்புடைய மினனார் மிகக
வுரைபெறுவெண டிருநீறு பூசிடுவோர் சிவாலயஙகளுருறறுகினறோர
திரையெறிவா ரிதியுலகி லெமதடியார் தமைப்பூசை செய்யு மேலோர

நினமலமா மஞ்செழுததை யுளததழுததிச செபிததிடுவோர் நிக
ரின் மாக, நனமதிநீ ராடிடுவோர் பஞ்சபா தகநதவிரநதோர் நாளக
டோறுந, துனமதியி லாததுற வநதணருக் காடையனனஞ சொன
னமிவோர், மனமதியாற குளஙகூவல கலலுவிப்போர் நிழலசாலை வ
ழியில வைப்போர் (கஅ௬)

காசியிரா மேசசுரமபொற கனகசபை யாரூர்கா ளததி காஞ்சி
மாசிலகழுக குனறமுது குனறமொறறி யூாமருதூர மதுரை யையா
றுசினமறைக காடுவெணகா டானைககா மாயூர மருணை புள்ளூர
தேசுதருஞ் சிரபுரநற றிருப்புகலூர முதறறலஙகள்செகததிலுணடால்

அததலஙக டமையடைநது புனிதநீரப் படிநதாடி யமல மாகிச
சிததமகிழந தியாமுறையுஞ சிவலிஙகந தெரிசனஙகள செயதோராயா
ரு,முததாசிவ நிசிவிரத நோறறவர்மற்றிவரெவாககுமுதற்பேராகு
மிததகைய ருனறாதாக கெளியரலா தணடமிவாக கிலலையெனறுன.

கருதியசொற கேட்டுளததி னசசமுடன் வீழ்ந்திறைஞசிக காலன
ஜோய, தருதிவிடை யெனப்பெறறு வைததிடுமுத திரைதாஙகித தன
னூரெயதி,வருதிரெனத தூதர்தமை யழைததாண சொனமாறறமெல
லாம வகுததுக கூறி, யொருதிகிரி தனையுருட்டித தென்புலஙகாத
தினிதிருநதா னுவப்பினுேம். (கஅஎ)

இசசிவராத திரிவிரத சரிதைதனைக கேட்டோர்மற் றினபாயக
கறறோா, ககசையமங கொஙகைமஙகை பஙகனுறை கயிலையெயதிக
களிப்ப ரென்றே, யுச்சிதமாயச சூதமுனி மாதவர்கேட் டுள்ளமுறறு
முருகிவாயான, மெசசிமகிழந திடவேத வியாதமுனி மொழிப்படி
யே விளமபினனே. (கஅஅ)

சுகுமாரசசருக்க முற்றிற்று.

அங்குலச்சருக்கம்,



இனனு மாசியிற் சிவநிசிப் பெருமையொன நிசைப்பேன்
மினனு வாாசடைத துறவிகா ளுமகககென லிழைவாற
றுனனு நானமறைப் பொருடெரி வியாதனைத தொழுது
பினனு மாதவச சூதமா முனிவரன பேசும (௧)

களஙக மாய்ககுறு முயலுறு கதிா மதி தவழ
விளஙகு மிஞசிசூழ்ந தளகைமா நகரினை வெனற
வளஙகொள சாகர புரததயல வளாவறா வனததி
லுளஙகொ ளோககையோ டுறைபவன ரேூலுடை யுடையோன. (௨)

வெணணி ணததடி முடைகமழ் வெடிககுரல வாயா
னெணணில வேட்டுவக கிளைஞரோ டினபமுற றெனறு
நணணி வாழ்பவன காதினி லுலகால் வாயின
றணணி லாமருப் பரிநதது குழையெனத தரிப்போன. (௩)

தேனு நீடணில வாறகுாற செநதினை மாவுங
கானி னீயலுங கபிததாற கனிகளுங கஙகுன
மானு மேனவான மனைமுயன் முதலிய மாவி
னூனு மைவனத துணடியு முணடிகொண டுவப்போன. (௪)

பொஙகு வெஞசினத தழல்விழிப் பொறிப்புலி போலவான
சஙகு லஞசனக கிரிமுழக கொடுமழை காலு
மஙகு லோருருக கொணடுவந தாலென வடிவந
தஙகு மஙகுல னென்றுள னொருதனிச சவான. (௫)

பொனறி கழ்நதிடு மவ்வாக கருகொரு புனசதிற
குனறி னிவடக் குடமுலைக் குழைககலை யுடுககு
மினறி ருநதிடைக கொடிச்சியோர் கொடிசசியை வேட்டாங்
கனறி லுஞ்சிறைச சேவலு மாமென வணைநதான. (௬)

கொடிய கோளரிப் பிணவுவெங குருளையின றென்னப்
பிடிந டைககுறப் பேதையங் கிருமகப் பெற்றுள்
சடிய புல்லுகிாச சுட்டியோ டைாமணிக கவடி
வடிவு சோதரு புகல்வருக கணிந்துள மகிழ்வான். (௭)

உைாயிந நீாமையிற் களிப்புறு மெயினனங் கொருநாள்
வளையி னீணமரத துரிததிடும் வற்கலை வாஙகி,

யனையி னீர்த்துமான ரேற்செருப் படிகளிற ரொட்டு
வினையி னீடிருட் குஞ்சிமென கயிறறினால விசிதது. (௮)

துரக்கும் வெஞ்சரத தூணிதன் வெரிநிடைத தூக்கித
தரகினை ரேழுறைச சுரிகைசோத தஞ்சன சயிலத
துரகுந தோளில்வார விற்றரித துயாசுவா வினஙகொண
டிரகக மசசமொன் றிலலவன வேட்டமே லெழுநதான. (௯)

இலவு தேக்ககி லிரததிவே லெட்டிபுன ஞாகங
குலவு கூவிளங கொன்றைபூங குரவசோ கிரப்
பலவு பாடலம் வன்னிசண் பகம்பட ரழிஞ்சி
னிலவு பாலைபைந் தாதுபொன னிறததநீள வேஙகை. (௧௦)

விரித டஞ்சினைச் சநதனம் பொரியனா வெள்ளில
பெரிய வாகைபிப் பிலம்பிசு மநதமுட் பிடவங
கரிய காதிரங கழையிருண மதுமலர்க கடம்பம
வரிகொ ளாரபதஞ செறிதரு மராமரம வகுளம். (௧௧)

மரவ நாகநல வழைமுதன மரஙகளானெருஙகி
யிரவ லாறபக லிலலையாங கிலஙகுமா யிரஞ்செங
கரவ ரோதயன் கதிரொளி புகுநதிடாக் கறஙகு
மரவ மாருதம் புகுநதிடா வனததிலங கடைநதான. (௧௨)

புட்ட ருககுலந தொறும்பயில் பொஙகிருட் புனததிற
கட்ட ழறபொறிக் கூருகிரக கவிழ்தலை யுளிய
மட்ட றசசித லெடுததுயா பாழிவன மீகந
தொட்ட கழ்நததிற் சோறுக ளருநதுமங கொருபால. (௧௩)

துறும யிரசசெறி மடிசெவித் துடிககுநற செநநாய
தெறுசி னததுடன சிலீமுகஞ் செலகதி யினிறசென்
றுறுசெ விததுணை நிமிாததுகள் குமிழ்நே ரொணகட்
குறுமு யறசிறு குருளையைத துரநதிடு மொருபால. (௧௪)

வளைந்த வாலுளை மடஙகல்கைம மாவின்மத் தகததைப்
பிளநது கோடுகள் பிடுஙகியே கறிததிடத தெறிதது
விளஙகு நிததிலஞ் சோரியிற் றுவண்டதால விரிமா
துளஞ செழுஙகனி விளைவயந்த துளஙகுமங கொருபால. (௧௫)

இடிமு கிறகுரற் றழைசெவித துணைமருப் பேய்நத
கடிசி னப்புழைக் கரககடக கவுட்பெருங களிறு

துடிய டிக்கய முனிகளபின றொடர்ந்திடத துனனும
பிடிந திபபுனல படிநதுடன பிளிறுமங கொருபால. (௧௬)

முழைக்கட் டுஞசிடு கொடுவரிப புலியின முழஙகி
யுழைத்த பேரொலி கேட்டுவல் லுளிமரை வரையா
டிழைதத காரிரும் பென்னவே நீண்டகோட் டிரலை
யுழைகளு லம்பயந தொதுஙகியே யொடுஙகுமங் கொருபால். (௧௭)

நீடு வேற்கரக் குமரவே ணடியமா குலஙக
ளூடு வைததபல லாயிரஞ சுடாவிளக கொப்பப்
பாடு சோபடம விரிததுயிாப் பெறிநதுநற படிநினை
றூடு நாகநன மணிகிடந தவிருமங கொருபால. (௧௮)

வேறு.

இததிற நிகழும வனததிலவ வேடனிருஞ்சிறைப் புட்குலம் படுகளுங, குததிரக கணணி பறபல வூனறிக குலவுமா வினஙகொலை புரிவான, புததியி னியறறு மியநதிரப் பொறிகள புடவியிற புதைததுய ரடவிப், பததிர மரததி னடிகளிற றொடுததும பலவலை வளை வுறப் பூட்டி. (௧௯)

மடிசெவி வளைவான் ஞாளிக ளேவிவாளிக டொநதுபின் குறிய தடிகளி னெறிநது கறறிர ளிருததுந தட்டைகள சுறறியே வீசிச், செடிவனா வனததில விலங்குகள கலஙகச செயதவன றாததலும் வலையி, னடிகளிறபிணிககப் புதைததிடும பொறியி லகப்படாதகன றவஙகளைததும். (௨௦)

புனபுல வருந்துந தநதவாய் திறநது பொதும்பரிற புகுநது மா வினஙகண், மெனசிறைப் பறவைக குலமெலா மருள விளித் தவை போலகின றழைககுந, துனபுட னுழையின கவையடி மிதிதத சுவடுகண டநநெறி தொடரு, மெனசெய கேனினியென ற ஙகைகள் வஙகிலிடுமபுகு முடுமபு நேடறகே. (௨௧)

வாாசிலை வணககி விடுததிடும் வயிர வாளியான் ஞாளியால் வயங்குங, கோரவெங குநதப் படையினாற் றிரணட கொடுஙகடுங கதையினாற குணிலா, லோபெரும பெருஙகண வலையினாற புதைதத வியநதிரப் பொறியினு லெதிாநதங், கோாவிலங கோர்புட் கொன்றி டக கிடையா துள்ளுறு கவலையுற் றுடைநதான. (௨௨)

இன்னணம் வேட்டத துலைந்தவன்மேனி யிளைத்திடத் தழைதத கட்டெழுந்து, துனனருமுதாத தழல்சுடமெலிந்து சோகமோடி

ருந்தபின் பரமன், பன்னருமிரவீ தென்றறிந் தவனபோற் பதங்க ஞேர் பதங்கொட்டோர் கடவி, மன்னெடுங் கயிலை மலைவலங் கொள வான பசசிம திசையதின் மறைந்தான். (உரு)

கொய்யுளைப் பரியேழ் கொளுவுமோ ராழிக் கொடிஞ்சியந் தே ரொடு குடபால், வெய்யவன கறறைக் கதிர்ககரஞ் சுருககி விரிதி ரைப் புணரிவீழந திடலுஞ, செயயகோ லோசசி யுலகினி தளிக குந திறனமிகு மரசாபோ யொதுங்க, வையமா ளுதற்குக குறுநில வேந்து வநதபோல வந்ததான மாலை. (உச)

ஓருருட் டேரோன் குடதிசைக் கடலிலொளித்துறக குளித்த தறபின்னரா, வாருறு வரிவிற றடககையங் குலனறன வடிவுநன ககறறிவெந தீமை, கூருறு மவனறன செயகைகுத திரங்கள குடி கொளு முளமுமபோற் கருகிப், பேருலகனைததும விழுங்கிமா திரம விண் புதைததது காரிருட் பிழம்பே. (உரு)

குனிசிலைச சவரர் குலததினி லுதித்துக் கொடுங்கொலை புரிநத வங் குலனுந, தனியிருந் தாணடு மீண்டியா மெயதச சரிதெரி யாதி வண்டரிககி, லினிய வூணின்றி மனைவியுஞ சிறுவ ரிருவரும பசிப்ப ரெனறிரங்கித, துனியுற லொழிந்து தெளிந்துளந் தேறிச சொலலருஞ் சூட்சியொன றுணாநதான. (உசா)

பாவியேன வாளா வெறுங்கையோ டெயதிற் பயனிலை பனியி ருட் பொழுதில, வாவிக ளருவிக குளிாபுனல பருக வருமிரு கங்க ளுக கயிலம, பேவியே வதைததுத தடிகொடு போத லியலபென ம திததுடனெழுநது, தூவியஞ சிறைப்புட் குலமபயின றடமோா சூ ழியின கரைககணுற றனனே. (உஎ)

முறுகிய சினககோ ளரிவயப் புலிவெம மும்மதக் கரடமால் யா னை, குறுகு மெனறஞசிப் பாழிநீரச சூழ்க கோடடுறு கூவிளங் கோ ட்டி, லுறுவ னெனறேறிச் சரிகையான மறைக்கு மூலவைக ளரிநத ரிந தொதுககி, மறுகிய மனததா னேனமான மனாகள் வருமென வ ரவுபாாத திருநதான. (உஅ)

வடிசெயது வகுதத வைதிக சைவ வழிமொழி வழாமனமந தி ரததாற, படியின முறபகலோா முனிவரன பூசை பணணிய தெண ணியபடியே, கடியவெந தொழிற்செய் கிராதனுங காணன கவடுவி ட டெருமா லூரத், தடியினுக கருகிற புராதன லிங்க மமாநதினி திருநததொன றனறே. (உகூ)

அன்றர னிரவென றறிந்திலன ரொருசெகுமம்பிடை சடுகுமெ
ன்றறிந்து, தனறடங் கையா லெறிந்தவைந் தழையுந் தனியிருந் தி
டிற்றுயில வருமே, யென்றது விலக்கி யிருட்பொழு தகற்றற மெண
ணினனெ கொயதுவிட் டெறிந்த, மென்றழை முழுதும் பழுதிலவ் வி
லங்க வியனமுடி மீதுவீழ்ந் ததுவே. (௩௦)

குறுந்துளித திவலைப் பனிநனி மூழ்கிக கொடும்பசிக் கருந்திடா
தொழிந்து, ஞறுந்துயி றுறந்து, புராரிசந் நிதியிலூறினமா லூரவெ
ணடழையாற, றெறுந்தழ னுதறகட் சிவநிசியதனிற, சிவார்ச்சனை
புரிந்துவெந் தீமை,யறுந்தவ முடையோ ராததனன வேடன கொ
டிசசிதன றிறமினி யறைவாம. (௩௧)

வேறு

உன்ன ருமபெருங காட்டினில வேட்டமே லுற்றுன
வன்ன வாசிலை வலவனென னுயிரததுணை மகிழ்ந
னின்ன மெயதில னனகொலோ வெனமனத தெண்ணி
யன்ன மென்னடைக குறததிகண டயினறிடா தரற்றும. (௩௨)

தஞ்ச மொனறிலன றமியனச சென்றனன் றகைசா
லஞ்ச னககிரி யாமென வுருதெதிர டாந்து
மஞ்செ னப்பொழி மதசதுப பததுணை மருப்புக
குஞ்ச ரககுலங கொன்றதோ வென்றுளங குலையும (௩௩)

கரிய நீணமயிாக கூருகிாக கவிழதலைக கரடி
சரியில யநதுயிர கவாநததோ வெனனமெய தளரு
முரிய வெஞசினக கொடுவரி கறுதெதாறுத துடலைப
பெரிய வாய்னிற பெயதது கொலலெனப் பிதற்றும (௩௪)

அலையு றுமபணி விடஙகலுழ்ந துமிழ்நதிடு மகலவாய்த
துலையெ யிறறினே றுணடது வோவெனச சோருங
கிலையு டனறிாகரிவழிப பகையதாங கிளாவா
லுளைம டஙகலா லுயிருலந தனகொலென றுனனும (௩௫)

நாட்ட மனனநின புசலவாவெம பசியினு னலிந்து
கோட்ட முறறனா கொழுநதசை கோறகொளீஇ வெதுப்பி
யூட்ட வநதிலை யுனறனக குரிமையா மெனது
வாட்ட நோககிலை யெனகொலசெய் தாயென மயஙகும. (௩௬)

என்றி ருந்தருந் துயருழந் திடைககொடிககொடிச்சி
குன்றி யினவடங் கிடநதொளிா கொஙகைகள் குளிப்பு

வென்றி யஙகதிர் வேலவிழி நீருகுத திமைபை
யனறி யொறைில ளயாநதன ளிருநதிம மைையம (௩௭)

பரவி யந்தணர் வநதனை புரிநதுமுன பழிச்ச
விரவி யம்புயம் பொறகதிாக கரஙகளால் விரிததுப்
புரவி யேழ்நுகம் பூட்டிய பொற்றடந தேரு
ரிரவி யுஙகுண புலததுய ரிரவியி லெழுநதான. (௩௮)

புலவு வாய்கம ழங்குலன றினநதொறும புரிநத
வலகில பாவவல விருள்களைத துரநதகற றுதலா
ணிலவு நீறணி நீளபுரி சடைசசிவ ணிசியு
முலகி னீடிருட் கடிபகற கதிருமொத துளதால. (௩௯)

மேவி ளஙகதிா விரிநதிட விடிநததன பினனா
வாவி ளஞசிறு மானவிழி யெயிறறிதன மைநத
ராவி ழநதகன ருவரன றஙகுல னினைநது
கூவி ளம்பனை நின்றிழிந தனனவழிக கொணடான (௪௦)

ஈறி லாத்துயருற்றிடு மெயிறறிதன் னிதயந
தேறி வேடனைத தேடுவா னடநதுறு செப்பத
தூறி லானவரல் கணடெதிாந தோகையிறறழுவி
மாறி லாதுயா புற்குடின மேவினா வநதார். (௪௧)

வநது செந்தினை மாவுடன் வமபமர் வரைததேன்
முந்து புற்பத மேவுநீ வாரவெண் மூர
னநது நறறசை நறவுக ளொடொறு நாடித
தநதுமற்றவ ளோடுபென் ளுளவண் சாநதான். (௪௨)

முருந்தி யறறரும் பற்கழன் றிடநரை முதிர்ந்திட்
டருநது தற்கரி தாயுடல் பலஙகெடு மநநாட்
பெருநதி வரககடற கடுவுறழ் பெரும்பிணி பிணிகக
வருநதி மறறவன சடநதுறந திறநதனன மனனோ. (௪௩)

வேறு.

சூலமொடு வாளிசிலை தோமர முலக்கை
பாலமயில வேல்விசிறு பாசமவை கொண்டே
வாலமதி போலெயி றிலங்கவட வைததீ
யாலநிகர் தூதுவாக ளவவயி னடைநதாா. (௪௪)

பற்றினர் புயத்துணைகள் பாசமத ஞலே
சுற்றின ரடித்தனா் துடித்திட விடித்துக
குற்றின ருடற்சலி குறைத்தவச மேனமே
லுற்றிட வுதைத்துவழி யொல்லைபட லொல்லை. (௪௫)

மங்கையொரு பங்கனமழு மானமறி மனைப்பூரு
செங்கையி லிருத்திறை சிலாதரன் மகற்கூயச
சங்கைபெறு மங்குலனெனுஞ்சவ ரனைத்தம
மங்கைகொள் கயிற்றினிடை யாத்தியம தூதா (௪௬)

சென்றனர் விலககியொளிா செம்பொனணி தேர்மே
லினறவனை யேற்றியொ ரிமைப்பி னிவணெய்தக
குன்றன புயத்துவலி குனறமரு வாளா
வென்றகண நாதனை விடுத்திடுதி யென்றான். (௪௭)

நாதன்விடை கொண்டுகண நாதனை யழைத்தே
யேதமறு மங்குலனை யினறுகொடு போகுக
காதமை வெனறுவினை விறசுடா விமான
... தினி லிருத்தியிவண் மேவவிடு கெனறான (௪௮)

நந்திமொழி கொண்டுகண நாதாகள் விரைந்து
வந்தியம தூதரை வருத்திவலி செய்தே
முந்தியவன மொய்ம்புகள முரிககவிசி பாசஞ்
சிந்திமணி மொய்த்தொளிகொ டேரின்மிசை வைத்தாா. (௪௯)

யாவர்பணி கொண்டிவ ணெதிர்ந்திது புரிந்தீா
போவதிவ னெங்ஙனமொா புண்ணிய மிலாதான
மேவவுவ ஞமினி விடோமென வெகுண்டு
காவல்புரி காலபடர் காய்ந்தெதிர் கதித்தாா. (௫௦)

உங்கடலை வனறன துரத்திடை யுதைத்தோ
னெங்கடலை வன்பணியி தென்றுமுச லத்தாற
செங்கடலை போகுருதி சிந்தவெம தூதர்
தங்கடலை மோதினா் தரித்தில ரகனறாா. (௫௧)

வென்றிதரு வானவர் விளைத்தருவி னறபூப்
பொன்றிகழ் செழுந்துணர் பொழிந்தனாகள் வாழ்த்த
வன்றியர மங்கையர்க ளங்கிரு மருங்கு
நின்றிணைகொள வெண்கவரி நேசமொடு வீச. (௫௨)

விணடல முதிககுமதி வெண்குடை நிழறறப்
பணடரு மிசைப்பனுவல கந்தருவா பாடக
கொணடலிடி யொததிா குரறகுட முழாஙற
றெண்டகம தோடமர துநதுபி முழஙக. (௫௩)

போயமலன முனபுக விடுததபொழு தெம்பா
லேயகண மாயிவ ணிருநதிடுதி யென்றே
நேயமிக வைததெழிலகொ ணெறறிவிழி யுறற
நாயக னுரைததுவர நலகின னயநதே. (௫௪)

செஙகணெயி னன்கயிலை சோகணம தாகி
யஙகணமா வுறறபி னருநதுயாகொ டோ
திஙகணமுடி யானடியா செயததிற மெல்லாம
வெஙகணமற விககுமுன விளமபவினா வுறறா (௫௫)

பாசமெறி தாரைதொடா பாறுபடி சூலம்
வீசுசுடா வேனமுசல மினனுகதை நனறு
ராசமுட னஙகுசம தஙகையிரு நானகிற
றேசுற வுரததினிடை செநதொடை விளஙக. (௫௬)

எற்றிய கடறறிரை யிருததிய தெனககார்
முற்றிநெளி வுற்றபுரு வததுணை முரிப்பும்
பெறறிடி யெனககுரல பிறஙகுபில வாயும
பறறிய தழறகுஙிகா பஙகியும விளஙக (௫௭)

வாதகப பிததமுத லானபிணி மறறு
மேதமிகு சொற்பணி யியற்றியய னிற்பப்
பாதகா வெருககொடு பதைததிட வருததுந
தூதரிரு பககமுறை சுறறினாகள் சூழ. (௫௮)

சாலமொழி மாதாபல சாமரை யிரட்ட
வாலமதி யாமென வளைநதெயி றிலஙக
நீலவரை போனிதி நெடுநதவி சிருககுங
காலனிரு காலிலிவர் கைதொழுது வீழ்நதே. (௫௯)

மூடனை யறததிற முயன்றறித லில்லா
வேடனை வடததினிடை வீக்கிவரு காலைப்
பாடனை வருககுமிது பண்ணிவள ரொறறைக
கோடனை யளிததவர் கணஙகள் கொடு போ... (௬௦)

என்றிவை யுரைத்திட வெயிற்றித ழதுங்கித
தென்றிசை நகாக்கிறை திரண்டெழ வளாந்த
குன்றின்மிகை பெற்றிடு புயத்துணை குலுங்க
நன்றிது வெனத்தனி நகைத்துட னெழுந்தே. (௬௧)

சஞ்சரிக மொய்த்துமுரா ரூாகளசை யப்போ
யஞ்சன வரைக்குநிக ரானபக டேறி
விஞ்சிய கணக்கரொடு வீரபலர் சூழ
மஞ்சன மிடற்றிறைவன் வாழ்கயிலை வந்தான். (௬௨)

வேறு.

அரியமா தவத்தோ ருளமொத்த துயாந்தோ ரணுவினுங் களங்கமொன் றின்றிக, கரியமா முகிலகள படிதடஞ் சாரற் கயிலையிற் கனகமா மணியா, லுரியநான் முகத்து வீதிவீதிக ளரிய வொளிதிகழ் கதிாகளா யிரமும, விரியுமா தவரோர் கோடிவந் துதித்து விளங்கல போற்றுளங்குமண் டபத்தின் (௬௩)

ஐமபடை தரித்த தண்ணறுந் துளபத் தண்ணலு மணமுந் றபட்டத்த,வமபடை கமலத் தவிசுறை யயனும வளைசசிறை யறத்திடும வசிசசம, பமபடை யெனக்கொள பாகசா தனனும பனணிரண் டருக்கரு மொறறைக, கொமபடை களிறறு முகமபடைத் தருளுங்குடவயிற றைங்கரக் கோவும. (௬௪)

வாாபெறு கலச முலைககுறக கொடியை மணந்தருண மகிழ்நனற கடப்பந, தாாபெறு புயத்தோன ருயகன சினக்கே சரிமுகன றகுவாகட கிறையாஞ், சூாபெறு வரங்க டொலைததவை வேலோன ரேகைமே வொகரமூாந் தருளவோன, கூாபெறு முட்டாட் செந்நிறக் குடுமிக் கோழிசோ கொடிக்கரக் குகனும. (௬௫)

உலகமுற றெருடுங்குங் காலையி லெழுந்த வூழிவெந் தீயென வுருத்துத, திலகமுற றிடுவா ணுதன்மறைக் கொடிதோள சேர்ந்திடு ஞகிறுவி திவிதியிற், கலகமுற றிகலிப் புரிமக மனைக்காற கணத்தினிற் சிதைத்தவன பிறைபோ, லிலக்கவிட் டெறிக்குங் கதிரொயிற றலகையேறிடும் வீரபத் திரனும. (௬௬)

புடத்திடு பசும்பொற குழைகிழித் திடுங்கட் பூரணை புட்கலைதாள, வடக்குட முலைக ளுழுதுழு துழக்கு மார்பினன மாலெனமுழங்கி, முடக்கிய தடக்கை நீட்டிமூச் சொடுக்கி முரிதிரைக் கட

லெலா முகர்தள், னடக்கியே யுமிழ்வெள் ளானேமே லேறு மரிகர குமரனு னவனும (சுள)

வளவெள்ளைக குறைகருங கரியகா யூரும் வசெனு மாருதத தேவு, மன்னலகு சேறறுக கருங்கடற கிறையு மகளிக கடவுளு மளகைக, கொளளருந தலைமை பூணடபிங கலனு மிருஞ்சிறைச சுரும்புபாட் ட யாபது, களளருந திய்ந்தாா நிருதியுஞ் சுருதி கருதுமீ சானனென் ப வனும். (சுஅ)

மேவரு விரிவெண் டிரைககட லேழும் விலஙகலின் குலஙக ளோ ரேழும, பூவருங கஙகை முதனதி யேழும பொறபுறு கறபக நி ழலவாழ, தேவரு முயாகாக தருவரு ஙிதத சிததரு முததரா முனிவா, யாவருஞ் செஙகை குவிததர கரவென றிருமருங கினுநிரண டேதத.

பாரதன மேலா மணடகோ ளகைபொற பருப்பதங திருப்பவும் வல்ல, சாரதக குழுவுங குழிவிழிப் பேழவாயத தளாநடைப் பேயக ளுஞ் சார, நாரதன மகதி யாழநரம புளர நநதிகைப் பிரமபெடுத து லவக, காரதன வடிவு பெறுநறுங கூநத லரமபையர் கவரிகா லசை ப்ப. (எ0)

கொலைபயி னயனத தஞ்சன மறுவுங் குளிர்மொழி யமிழ்தமுங குலவு, மலைமகள வதன முழுமதிகுடைநது வாளெயிற றரவினுககி டைநது, கலைவள ராம லுடலகுறைந தொதுஙகிக் கடுகைமா னூர மாா கபிதத, நிலைபெற சடைககாட் டலைநதிக கயலவெண ணிலவு கான் றிளமதி கிடப்ப (எக)

கறஙகிடுந் திரைநீர்க் கங்கையஞ் சடையிற் கட்செவிக கடும்ப ணிசிற, வுறஙகிட றவிராந்து கரநக நுதியா லுரிததுமுன மருஙகுற வு டுதத, மறஙகிளர் தழறகட் கொடுவரிப புலித்தோ லுடையனுங கிடுந தொறு மருணமா, னிறங்கிட வெருவிக குதிதெழுந தற்ற நோககி யங கிடக்கரத திருப்ப. (எஉ)

கோல்வரை நிகர்க்கும் வரிநெடுந் தடஙகட் குவிதனத் திரதிதோ டோயநத, சேல்வரை துவசச் சிததச னெரியத் திறந்தகண் டிருநு ற்றிகழக், கால்வரை யளிததற் கரிதென விரிந்த கடுநகர் களனுமவி தரும, மால்வரை யருவி யெனனமுப் புரிநூல் வயங்குமார் பமுமிக் விளங்க. (எங)

தூயசெந் தமிழ்ச்சுந் தான் றனக் காகத் தூதுபோய்ப் பரவைபா னடந்து,மேயவன் றிறல்சே ரந்தக ளுக விலங்கன்முன் கலங்கிடவு

தைத்துச், சேயசெங் கமல மென்சசிறந் தனபர் சிந்தையம் போருக மலரக, காயகதிா விரிக்குஞ் செழுமணிச செமபொற கழைகழற் ரு ளிணை கவின. (எச)

சுமமையாா கலிசூ ழுலகினிற புகலி தோனறிய கவுணியச்சேய் க்குக், கொம்மைவாா முலையா ரமுதுமுத் தமிழுங குழைததுமுனகு டிததிடப் பருககு, மம்மையோா பாக மாகமற றெவாககு மருளகு ளித திமெவிழி பரப்பி, வெம்மையாா மடஙக லாசனத தெமையாள விமலனங கினிதுவீற றிருநதான. (எரு)

முநதைநாட் களினித தனமையி னிகழநத முழுவது நினைநது நீண முடிககிட், சிநதைமா விநத நிகாததகோ புரஞசோ கீழ்ததிசை வாயிலபோய் நநதி, யெநதையே வலிஞ லடுநதிறற கால னிருகா மி ருசா ணாநதன, சிநதைகம பிததகோ டெமபிரா னிருககுந திருசச பை யூடுபோயத துதிப்பான. (எசு)

பொஙகா விதழிப் புதுமலா புனைநத புரிசடைப் புனிதவம புய ததோன, கஙகா கஙகா தாகா வளையுங காயசினத தாககுமுன னுரி தத,துங்கா வியனன மதியமுக கணஞஞ் சுரநதை விடைவளா ழ வ ச, சஙகா வமல திகமபா வுமபா தலைவநின் ருணமலா போறறி. (எஎ)

மனறனமைக கூழை மலைமகட் புணா வருததுதி யெனறசொ ன் மருமம, லனறம ரருககாச சென்றுடற றுவனென றஙகளை யைங களைககிழவன,பொன றமத தககட் புலககனல கொளுததிப புனன கை புரிநதுமுப் புரமுங, குன றவிற் கனகக குன றவிற குனிதத கு முகநின குரைகழல போறறி. (எஅ)

ஒருமலை யெடுதத விருந்திற லரக்க னுரனுடைந் தட்கமுன் னூ ன்றிப், பொருமலைச சலதி கடைந்திடு மநநாட புததமுததது டனுதி தது, வருமலைப் பழித்த குழறறிரு மணாளன் மலாவிழிப் போதணிந தடியாா, கருமலை வகறறி யின்பவீ டளிக்குங கழைகழற ருணமலர் போறறி. (எகூ)

வேறு.

எனப்பல துதிகள் கூறி யீசனை யிறைஞ்சி யேத்தி
மனப்படு மசச நீஙகி வாயபுதைத தொதுங்கி நினறங்
கனப்பதி பாகன றன்னை யவனிமுற யடைக்கச் செய்தாய்
கனப்படு முலகங காககக கண்ணனைக் கற்பிததாயே. (அ0)

கண்ணழல் கதுவும் வெள்ளைக் கரடமால் யானை யூரு
மண்ணலைப் புலவர் பொன்னா டளித்திடற் கருளிச் செய்தாய்
தண்ணெண்ணுங் கதிர்கள் வீசுஞ் சந்திரா தித்தர் தம்மை
விண்ணினி லுலவி வையம் விளக்குவீ ரெனவிடுத்தாய். (௮௧)

ஏர்பெறு மளகை தன்னை யிருநிதிக் குபேரற் கீந்தாய்
பார்முத லெங்கும்வீசப் பவனனைப் பணித்தாய் மற்றை
வார்தருஞ் சலதியாள வருணனை வைத்தாய் தன்மச்
சீர்கெடு மவர்க்குத் தண்டஞ் செய்வதற் கமைத்தா யென்னை. (௮௨)

திரிபுவனத்து நீதான் செய்தகற் பனைகளெல்லாஞ்
சரிவர நடந்த தின்றுந் தமியனேன் பிழைத்ததில்லை
புரிசடைப் பரமவென்று புரிநெடும் பாசத்தோடு
முரிசெயற் கரிய தண்ட முதலமுத் திரைமுன் வைத்து. (௮௩)

ஆக்குவா னழிக்க வெண்ணி லாரது காக்க வல்லா
னக்குவா யிதனை மறந்தோ பணிசெய நிறுத்து கென்று
தூக்குநீ டுலகக்கோ லனனான சொற்றது கேட்டு நெஞ்சிற்
றாக்குமா றின்று வந்த தாழ்வெனக்கொல் சாற்றுகென்றான். (௮௪)

கண்ணிக ளொன்றிக் கையிற் காமுகங் குனித்தம் பேவி
மண்ணினமா விலங்கள் கொன்றும் வாய்த்தபுட் குலங்கண் மாய்த்தும்
வெண்ணிணத் தடிக டின்று வீக்கிய சடத்தா னனமென்றான்
றண்ணிகழ் வில்லா வேடனான்பதத் துறைத லுற்றான். (௮௫)

பரிமகம் புரிகின்றானோ பகர்தரு மாக மாத்த
துரியநீர் படிகின்றானோ வுயர்சிவ லிங்க பூசை
புரிதர நினைகின்றானோ புண்ணியத் தலத்தி லுன்னைத்
தெரிசனஞ் செய்கின்றானோ சிவநிசி நோற்கின்றானோ. (௮௬)

எத்தவம் புரிந்தா னிங்ங னெய்துதற் கிறைவ வுன்றன்
சித்தமே தெரிந்து நீதி திறம்பிடி லறங்க டேயு
முத்தரும் பவங்கள் செய்யு மூர்க்கருஞ் சரியா யெண்ணிற்
றத்தலைக் கடனீர் சூழ்ந்த தாரணி கவிழு மன்றே. (௮௭)

என்னுடைத் தூதர் தம்மை யிகல்புரிந் திவனா லின்றிங்
குன்னுடைக் கணங்கள் செய்த துணாத்திடக் கேட்டி யோட்டி
மின்னுடைப் படையாற் றண்டால் வெட்டியும்புடைத்துஞ்சென்னி
முன்னுடைத் துதிரத் தோடு மூளைகள் சிந்தி னோ. (௮௮)

தாவரும் பவங்கள் செயவார் தாஞ்சிவ லோக மேவில்
யாவரைாத தண்டஞ் செயவ தெனறெதி ரியமன கூறத
தேவரு முனிவா தாமுஞ சிநதையிற றியானஞ செயயு
மூவருந தாளுய நினற மூாததியு மொழிவ தாளுன். (௮௯)

விறபயில வேடன் முனனுள வேட்டமே லெழுநது நநத
மறபடு காலையுண்டி யனநதலற றருகிற சாாநது
பொறபமா விலவஞ சாததிப் பூசனை புரித லாலே
சொற்பயில பாவ வேலை சுவறிடத தூர்ததிட் டானே. (௯௦)

இததிற மறியாய நீயு மெழுதருங கணககில வலல
சிததிர குததன் றனுங் தெரிநதில னென்று திங்கட்
சநதிரன் றனனைககாயநத சஙகர னுரைப்பத தீடடும
பததிரமெடுததுப் பாாததுக கணககனும் பரிநது போற்றி. (௯௧)

சிவநிசி யெனப தோரான் றினபதற் கூனகிட் டாம
லுவவசி யாகி நின்று னுவாப்புலி யெணகு சிஙக
மவமெனைச செயயு மாலென றஞ்சியவ விலவத தேறித
தவாவிடுங கணைக ளேவிற றடைசெயு மிடையி லெனறே. (௯௨)

கூாதருஞ் சுரிகை யாலச குழைகளைக கொயது வீழ்ததா
னீாதரு கண்க டனனி னிததிரை வநதா லிநதப்
பார்தனில் வீழ்வே னென்று பயந்ததிற பனனம் பண்ணி
யோதரு மனாமான பனறி யின்றிவண் வருமென றெணணி. (௯௩)

சுசிகர மில்லா வேடன் றுயிறுறங் திருநதா னீச
னிசியென நினைநது தொனனூ னீதியிற செயத தன்றென்
றுசிதமாயக கணகக ஞேத வொணடழற சுடலை தனனிற்
பசிதயே பூசு மேனிப் பரமனும் பகரும பினனும. (௯௪)

அதையுனக் கறைவங கேட்டி யறிந்திடா தியற்ற லாலே
சிதைவிலாக கணததிற் சேர்ந்தான் சிததிரன முததி நலகும்
விதைநிகர் கங்கு றனனில் விதித்தநூல் வழிவ ழாம
விதையமீ தறிநது செயதா லியாமவ னுவ னனறே. (௯௫)

செவ்விர வனைய கூந்தற் சிலைமுத ஞேற்றல் செய்யு
மிவவிர தத்தின் மேன்மை யாவரோ கணிகக வலலா
கைவிரல் கண்ணிற் பட்டாற் செய்வதென கவலை நீககி
மைவிர லியகா மேனி மறலிநின் றாத ரோடும். (௯௬)

வைத்தமுத் திரையை வாங்கி வழிகொள்வா யென்ன ஞான
வித்தகன கருணை யோடு விடைகொடுத தருள வேண்டி
முத்தலைப் படைகொள காலன முதலவனை முறையிற ருழ்ந்து
சித்தமுந தெளிந்து தேறித தெனபுலத தெயதி னுனே. (கூஎ)

வேறு.

வெஙகொ டுஙகொலை புரிநத வஙகுலனும் வெள்ளிவெற்பிலொ
ரு புளளிமான, செஙகை கொண்டருளு மண்ணல் கணணரு டினாந
தொ றுமபெறு கணஙகளுக, கஙக ணறறலைமை பெற்றி ருநதபினு
னைநது பைநதரு வளர்தருந, துஙக முறறகன கநதி கழநதிலகு சுரா
கள வாழுலக மேவினன. (கூஅ)

ஆட கப்பொனுல கததி னீடுகொடி யாடு மாடதிகழ் மாடமேற்
காட கத்தினுறை வேடனுறறலாகொள கற்ப கததினிழ லுறறடிப்
பாட கததொலி பரப்ப ரம்பையாகள பலரு நினறருகு பணிசெய
மாட கததிவவின யாழின விஞசையாகள வநதுபாடநனிவைகினன.

அளவி லாததின மஙகி ருநதுபுக ழளகை மாநகரின் வளமெலாந்
தளாவி லாதவ ணருநதி முநதிமிகு சாடியிற் றயிர் நெய தேடியே
களவி னுலிடையா பாடியிற றிருடு கணணன வணணமுறு கன்றினை
விளவின மீதெறி முகுந்த னஙகணா விநதன வாழுலக மேவினன.

கொண்டல் வண்ணமுடல் கொணட கண்ணனருள் கொண்டு
வைகிடுவை குணடமீ, தணடர ண்டினாசெய்தொண்டுகொண்டதனி
லான போகமவை யாவுமுண, டெண்ட விராததின மஙகி ருந்துபி
னிருநத வததினா பொருநதிடு, முண்டகாதனி லிருநதி டுஞசதுா
முகன றிருப்பதவி முனனினன. (௧0௧)

ஓதி மகொடி யுயாத்த நானமுக னுவந்த லோகமதி லுற்றதிற்
கோதி றுபபுரவு துயதத பினபுநகை கொணடு முபபுர மெரிததிடு
மாதி நறகயிலை யுறறு ளததினி லரும்பெ ருமபொருள் விரும்பவே
யீதி வறகரன மருது தநதருள வினப முறறினி திருநதனன். ()

கைத வததினுயர் வேட னீடு சிவ சஙகு லென்பதுண ராமலே
செயத வததிலிது பெற்ற னனபரம சிவநி சிப்பெருமை சிநதையிற
பெயத ருச்சனை புரிந்து கண்டயில் பிரிந்த ருந்துத றவிர்ந்துளா
ரெய்து தற்கரிய முத்தி வீடதனி லெய்து வார்களிலை யையமே. ()

என்று சூதமுனி யோத மாதவர்கள் யாருமேருவி லெடுத்தெயி
லன்று நீறுபட நூறு மாறுபுனை யரச னுக்குரிய விரசனி [ண
யொன்று பாவவல விருட்க ருக்கணிக ளாக்கு மெனபதை யுணாந்த
நன்று தேசிகநின் றலெ ளுமுடி துளக்கி நன்மொழிக ணலகினா.

அங்குலச்சருக்க முற்றிற்று.

சவுமினிச்சருக்கம்.

வாதரா யணனென் றோது மறைதெரி முனிவர் கோமான
பாதத் மனாக ளுனனிப பரவசத தோடும போறறிச
சீதநாண மதியஞ் சூடுஞ சிவநிசிப் பெருமை யினனுஞ
சூதமா முனிவன மறறை முனிவரா தமக்குச சொலவான. (௧)

தோடுறு கமலத தோடு துளிமதுக் குவளை யாமபற
காடுறு கமல வாவிக் கயலினங் குதித்தங் காடக
கோடுறு தவளக் கோடு குமிறுநதண பணைசூழந தம்பொன்
ளுடுறு மமரா தாமு நாடுங்கே கயநன ளுடு (௨)

அருமபுறு கமலச சூழி யதனினின றெழுநது வாளை
சுருமபுறு மலாததண சோலைச சூதநற கனிகள சிநதுங
கருமபுறு வேலி சூழநத கழனியிற் கதிாசசெஞ சாலி
விருமபுறு முதது நதி னிதிலம் விளங்கு மெங்கும். (௩)

புனறலைக கரியசெங்கட புரிமருப் பெருமை வாயான
மனறலைக கமழும வாவி மலாபல மேயநது வாவித
துனறலைப் புனல தாாநது சுரநதுறச் சொரியுந தீமபால
கனறலைத துணண வூட்டிக காஞசிமா நிழலிற றுஞசும். (௪)

நிறம்பயின் மூநூல பெறறோா நீதிமா மறைநூல கறறோா
திறம்பயி லரசா வாசச சீரகத தாமா கொஙகைப்
பறம்பயி னெடுங்கட் செவவாயப் பாாமகள புதலவர் முன்று
யறமபயில் குடிக ளென்று மநதநாட் டகததி லுள்ளான. (௫)

வெநதழல வேள்வி செயயும் விப்பிர னொருவன் முனனாட்
டந்தருண மடப்பொற் பாவை சவுமினி யென்னும பேரா
ளந்தர வானில வாழு மரம்பையை யனையாண் மாரன
கநதமா ணாநது தணபூங கணைககிலக் காக நிற்பாள். (௬)

வளமிகு செல்வந் தனனில் வளாந்துவற் சரமோ ரேழிற
றளவமென மூறற பேதை தையலா ரோடு கூடி
யுளமகிழ சிறறில கோலி யுறுகழங் கூச லாடி
யிளமையி லனையாண மஙகைப் பருவம்வந தெய்து கின்றாள். (எ

வேறு.

தடஙகி டநதிடுந தாமரை யருமபெனத் தடித்துப்
படஙகி டநதபாம பேநதுபார் பகா்நதிடத தரள
வடஙகி டநதிப மருபபிணை மருட்டிமா மணிப்பொற
குடஙகி டநதெனக குலவிய கொமமைவெம் முலையாள். (அ)

வடித்த நெட்டிலை வேலொடு மாவடு வடிவாட்
டொடிதத செஙகயல சுருமபுவேள கரும்பினிற றொடுக்குங்
கடிகக ருஙகுவ ளைசுடமைக கடுத்துநீள வளளைக
கொடிககி ணைககுழைக குழைகளிற் குதிககுநீள் விழியாள். (௯)

கருகு கஙகுலபைங களஙகனி முழங்கிடுங கடனீா
பருகு மஙகுனற பதிகமொத ததிபரி மளஙகண
மருவி நெயததுநீண டளிககுலம விருநதுண மலாநத
முருக லாதடுதாடை சூட்டியே முடிககுமொய குழலாள். (௧௦)

கயிர வஙகவிா தொணடைமென் கனிகடற பவளஞ்
செயிர றுஞசெழுஞ் செஙகிடை கொஙகிடை யிலவம
பயில கொழுந்துண ரனைததையும் பழிததுமைக கடைக்க
ணயில விடஙகொளு மவாககமு துதவுசெவ விதழாள். (௧௧)

சலநத ரும்பொலந தாமரை மலாஙகா் முகத்தாள
கலநத ருநதட மாாபுடைக காளைய ரெனுமா
வலநத ருஙகட கரிகளை வணககுமங குசமாய்
நலநத ருநதிலந திகழ்குமிழ் நாணுநா சியினாள். (௧௨)

தேன லநதரு சருககரை செழுஙகனி கரும்பு
பான றும்பொழிற பசுஙகிளி மொழிகளைப் பழித்துப்
பேன வெணடிரை கடைநதுமுன் றுளவணி பெருமான
வான வர்க்கருண் மருநதெனு மதுரமென் மொழியாள். (௧௩)

பாரின் மேல்வளர் மரங்களிற் படர்ந்தமென் கொடியைக்
காரின் மேலெழு மினனைநுண் ணூலினைக் கடிந்திட்

டேரி ணுயர் மதனர சிருந்திடு மல்குற்
றேரின மீதவ னெழுந்துநின ஜெருத்தசிற றிடையாள. (கச)

ஊறறி ருநதமு தொழுகிடு மல்குலுக குலகின
மேறறி ருநதர சிலையொடு தொடுகடல் விடுதோ
காறறி ருமபசிக் கருநதிடுங கடசெவிப் படமுந
தோற்றி ருநதவென ருலதற குவமையென சொல்வாம. (கரு)

மஞசஞ சீறர வெனத்துயின மாயவன் மணக்கு
நஞசஞ சிரவிழித திருமக ளுடொறு நயககுங
கஞசந தோறறிடிற் கழியனப் பெடைநடை கறகு
மஞசெஞ் சீறடிக குவமைமற் றியாதெடுத தறைவாம். (கசு)

இனைய பேரெழில வாயநதிடு மிளஙகொடி தனைககண
டனைய தநதைதாய மிகமகிழந தகமதின் முநநால
புனையும் பூசுர ரொருவனுக கிசைநதுளம் பொருநதி
மனையி னுனமறைச சடஙகுடன வதுவைசெய தளிததார. (க௭)

நாம னுஙகலைப் பனவனு நளிர்மதி முகசதுப்
பூம னுஙகுழற பூவையும புரிவொடு வைகிச
சோம னுட்புக லுரோணியுந துவசமீ னுயாதத
காம னுநதுணைத தேவியு மெனக்களித திடுநாள் (கஅ)

புலநது றந்துவெம பிணிசளாற புணாந்துபூ சுரனு
நிலநது றநதுட லிறநதிட நனமதி நீஙகிக
குலநது றநதிடா நீதியைக குறிததவள் களத்திற
கலநது றநதுளாள கலஙகினள கைமையுற றிருநதாள் (கக)

வேறு.

வனவரிக் குயிலு மன்றிலும் வானில வருநில வெழுமதிககொழுநதுந
தினகிரை புரக்கு மாயாவேயங குழலுந்திறம்பெறக் கறங்கு சேமணியு
மனலெனக கனலுங காமவெந தீயை யனிலமொததனுதின மூட்டக
கனதனக் கிரிகள் பசலைபூததணையிற கண்படை பொருந்திலளகலங்கி

கோடுவாய கூடக் கலைவளர் திங்கட் குடை மதன் படைபடும்
பசும்புண், ணூடுநீ டழற்கோ னுழைந்தெனத தெனற லுலவநெட்
டுயிரத்துள முருகி, வாடுநா லிடைபோ லங்கமு மெலிநது மதன
நோய பொறுக்கரி தாகித, தேடுமோ டவர்கள பலரையுங் கரவிற் சிந
தனை களிததிடச் சேர்ந்தாள். (உக)

மலைக்கிணை யெனப்பொற் சுணங்கலாந் தகன்று வட்டமிட்டெ ழுந்திறு மாந்த, முலைக்கிடை யிடையுந் தடித்தரி விளரிமுரல்செழு முளரிபோன முகமு, மலைக்கிடை யுதிக்கு மதியமொத் துடலு மந் நிற மாயமு தூறு, மிலைக்கிடை மலர்செவ் வாயிதழ் வெளுப்பக் கருப்பமுற்றிருந்தன ளிப்பால. (உஉ)

அந்தக் குறையு மறையவ னொருவ னறிந்தன ரவட்கடிந் தகற்ற வின்னலுற் றிரங்கித் துணைவிழிப் புனலா லிணைமுலை களைக்குளிப் பாட்டிக், கன்னலிற் கனிந்த மொழிச்சவு மினியுங் கானகழிச் சென் றிடுங் காலைப், பின்னவர் குலத்தில் வருமொரு காளை பிறைநுத லவள்கரம் பிடித்தே (உ௩)

எக்குலத் துளோீ யார்மனை பேரோ தெவ்விடத் தெய்துதி யெ ன்ன, மைக்குழற் குயிலு முற்றவர் றனைத்து மற்றவற் குணாத்திட மயல்கூர்ந், திக்குவிற் குனிக்கு மதனனுக் குடைந்தாண் டிங்கிவள் கொங்கைமேற் காதன், மிக்குனக் கினியான் பதியெனத் தனது வியன்மனை மீதுகொண் டணைந்தான். (உ௪)

மருவுயிர்த் திடுந்தண் மலர்க்குழ லணங்கு மற்றவன் றனுமா மல ரிற், றிருவுயிர்த் திடுமைங் கணைக்கிழ வனுந்தற் றேவியு மாமெனக் கூ டி, யிருவுடற் குயிரொன் றுமெனத் தழுவி யின்பமுற் றிருந்திடு நா ளிற், கருவுயிர்த் தனளைங் காவியங் கண்ணி கணவனுந் தனது ளங் களித்தான். (உ௫)

இன்னணஞ் சிலநாட் கழித்தனன் வேற்றூர்க் கிவளுயிர்க் கண வனே குதலுந், தன்னலங் கெடுக்குங் களிமது நுகர்ந்து தமியளா யிருந்துகங் குலினவாய், மின்னலந் தருநுண் ணிடைமடக் கொடியும் விரகவெந் தீச்சுட வெதும்பி, நன்னலந் துறந்தா னருந்திடும் வேட் கை நனியுறத் தனியித புரிவாள். (உ௬)

நடைதரு கொச்சை நாகுடன் புணர்ந்து னல்விளங் கன்று று தொழுவி, னிடைபுகுந் தருந்து மதுச்செருக் கதனு லிரங்குமா னீன் ற கன்றினைக்கொன், றுடையதன் னகத்திற் கொண்டுசென் றிரவி னூனருந் திடுவதற் கெண்ணி, மிடையிருட் கடியத் தகழிநெய் வா க்கி மென்றிரி விளக்குமேற் றினளால் (உ௭)

அவ்வயிற் செருத்த தாவிளங் கன்றென் றறிந்தனளயர்ந்தனண் மயங்கிச், செவ்வயிற் கண்ணுள் கன்னலோ ரிரண்டு சிவசிவ வெனத்

தியா னிதத்துப், பவ்வரீ ருலகோர் பழித்தகட் குடித்த பழுதுவந்த துவெனப் பயந்து, மெவ்வ மிலாம லூனுணத் துணிந்தாள் யாவ ரே விதிவலி கடப்பார். (உ௮)

புளளொனுங கண்ணுள் புளளம தெடுத்துப் புரணிக ளுரித்தரி ந் துரிசை, யுளளவள் ளுரங்கள வேறுவே றமைத்திட் டுவப்புறக கருனை செய தருந்தி, வளளவாயக கமல நாயகன பூரு வத்திசை வருமபுல ரியினவாய, வெள்ளொலும் பனைத்து மளளினள கொணா ந்து வீதியிட் டிவையிசைத திடுவாள். (உ௯)

வெயயதீச சுழலகட் கொடுவரி வடிவால மெனகுழக கனறி னை யொறுத்தின், மையகோ தினறு போயது மறுகி லனைவருங காண்மி னென றெறிந்து, தையனமீண டிறபா லெயதினள வே ளாண டகை பெறு காளகேட் டெயதிச, செயயவாய மையினீ பி ழைததனை போலு மெனவவட் டேறறின னிருந்தான. (௩0)

வெறுத்தன னிகவா னங்கவள கொஙகை விழைநல வேடகை மீதூாந்திட், டிறத்தபேரனபா லனறுபோ லெனறு மினபமுற றி ருந்திடு நாளிற, கறுத்துவல் விடத்தை நிகாத்தவெம் பிணிகள் கா யமீ துடற்றிடத தேம்பி, மறுத்தவிா மதியை மருட்டுவொண் முகத தாள் வருந்தினண மரணமுற றனளே. (௩க)

வேறு.

அசசமை யததினி லடாந்து வாரியிற
கைச்சமைக் கடுங்கா கால தூதுவா
பொய்சசமை மினனிடைப் பூவை மென்மொழி
மசசமை விழியுயிா வெளவி யேகினா. (௩உ)

நநதலி றென்புல நண்ணி நணணரும்
வெந்திறற் கூற்றினமுன் விடுப்ப நானமுகத
தநதமி றீவினை யனைத்துமாயந்து பின
பைந்தொடி முகத்தினைப் பாாத்துக கூறுவான். (௩௩)

அனறிருட் பொழுதினி லானின கனறினைக்
கொனறிருந தானறிரு நாமங கூறிய
நனறியிற கொடுந்தழ னரகந் துயத்திடு
மொனறிய தீவினைக குரிய ளலலளீ. (௩௪)

சிலமக ளாக்கிய தேவன் பின்வரு
மலைமகட் குடலிட மவழங்கி வானதி

யலைமகட் சூடினே னருளிற் கூறினன
புலைமக ளாயப்புவி போதி நீயெனறே. (௩௫)

அநதக னுணையா லழகின மேனியு
நொநதுடல பொறுககொணு நோயக ளுஙகொடு
கநதமா குவளைநோ கணக ளினறியே
வநதொரு புலைமகள வயிறறிற றோனறினள. (௩௬)

அறநதவாத துறவிகா ளணஙகு நோயுடன
சிறநதவாட் படைநிகா திருட்டி யினறியே
மறமபுரி புலையாதங குலததில வநதவள
பிறநதகா ரணமினிப் பேசக கேட்டிரால. (௩௭)

உம்மையிற கறபொரீஇ யுளதத வாககொடு
கைமையிற பலரையுங கலநத தீமையாற
செமமையின மேனியிற றீய குட்டமும
வெம்மைகொள சூலைநோய முதல்வி யாதியும். (௩௮)

பெறறன ளவளொரு பிடிய தாயினு
மறறவா பசிககன லவிகக விட்டுணுக
குற்றம தாறபசிக கொடுமை கூாதுய
ருறறவ டேமபிடு முடலந தாஙகினள. (௩௯)

பலததினை மிகததரும் பசுவின கன்றினை
வலததினிற செகுததுவள ளூரஙகண மாநதலா
னிலததினிற புனறெழி னீச னொன்றிடுங
குலததினிறறோ னறினள கொடிய நீரமையாள. (௪0)

எணணுநல வினையினை யிகநது தீவினை
பண்ணிட வியறறுகட் குடிதத பான்மையாற்
கண்ணினை யினறிமைக கடலு டெதிடு
மணணினமேற றோனறிமெய வருநதி னளரோ. (௪௧)

வேறு.

இனைய நீர்மைய ளீன்றதாய் தந்தைய ரிறப்ப
மனையெ னததனை மணநதுகொள வார்களு மினறி
யனைய வூாப்புலைச் சேரியி னையமேற் றருந்தித
தினையி னோநல னின்றிநல் குரவொடு திரிந்தாள். (௪௨)

இரைமு திரந்தொராமாத திரையுநித திரையிலாள களத்த
மரைமு திர்நதிடக குரைதநட வளைநதுமெய கூனி
யுரைமு திரநதவ ருவமமிட டுரைததகொக கொப்பாய
நரைமு திரநதுகல விளமைபோய முதுமைநண ணியபின (சங)

சொனன மாகநற் சிவநிசி நோற்றிடத தொடஙகி
யன்ன மாநகாச சனஞசெல வறிநதவா கூடப்
பின்ன மனறிமற றொருபுலை மடநதைதோள பிடிததுக்
கனன லாரவய றுனனுகோ கனனமீ தடைநதாள. (சச)

தீய வெம்பசி கனற்றவோர் தெருததனி லிருந்து
தூய கண்ணிலேற் குதவுமின சோறென விரநது
கூய போதிலம மறுகிடைக குறுகுமோர களிய
ஞூய விலவநிற குணவிதென றவளகரத தளிததான. (சரு)

புனமை யாலவ னிட்டகூ விளைதழைப் புசிததற
கனமை யாலய லெறிநதன னாஙகது பழைய
தனமை யாகிய சிவலிஙக நாயகன றலையிற
றினமை சீரப்பவா சாததிய தழையெனச சிறநத. (சசா)

அறறை நாட்சிவ ராததிரி யனநதலூ ணகற்றிப்
பறறை நோகரப் பரைமொரு பாகமாம பரமன
கற்றை வாரசடை முடியெறி கவினகொளவில வததா'ற
பிற்றை நாட்சிவ பூசனை புரிபலன பெறுவாள. (சஎ)

யாம நானகுமன றிரவுபத தகமென வெண்ணித்
தூம மாரழற பசியினூற றுயின் றில ளிருநதாள
சேம மார்தடந தோகடி தருணனமுன் செலுததக
காமா செஙகதிாக கடவுளுங குணபுலத் துதிததான். (சஅ)

விடியல் காணடலு மீண்டொரு தெருததலை மேவி
யடிசி லேற்பமற றப்புலை யரிவைதோள பறறி
நெடிது சேறலுங காறளாந் துயிாநிலை நீஙக
மிடிசெய் மூப்புவெந நோய்பசி வருததிட வீழநதாள (சகூ)

ஆத பததழல கொளுததிய நிலததிலவீழ்ந தழுநதி
யேத முறறவள் பட்டவெந துயரள விலைப்பின
பாத கப்புலை மகளுட றணந்துயிர பறிநது
போத லுற்றிடத் தொடஙகியே புறப்படுமே போதில். (ரு०)

பணிப்ப ணிப்புயக கணிசசியம படைப்பர னருளா
லெணிகக ணிககருங் கணஙகளை யேவிநா மேவிக
குணிகக ருமபுலை மகளுயிா கொணாமினென றுரைப்ப
மணிசசெ ழுஞசுடர் விமானமோ டிமபரின வநதாா (௫௧)

அன்ன காலையிற புலைமக ளாவியைப் பொலமென்
றுனன வேவருந திவவிய வுருவினிற சோததுக்
கின்ன ராதியா பாடிடக கிளிமொழித துவர்வாயச
சினன நூலிடை யரமபையா நடமபயில் செயய. (௫௨)

தகக துந்துபி முழககிடச் சாமர மிரட்ட
வகக ணததினி லவிாமணித தோமிசை யேறறித
தொகக வெணணிறச சோதிவிட் டொப்பறத துலங்கு
மிக்க பேரெழிற கயிலையிற் செல்லுவான விரைநதாா. (௫௩)

கண்ண ளுயிரங கண்ணனெண கணணனற் கதிாக
டண்ணெ ணுண்மதிக கடவுளுஞ சலசநட் புடைய
வண்ண வானகதிா வானவா முனிவர ருரகா
விண்ணு லாவிய சித்தரோ டியககர்விஞ் சையாகள. (௫௪)

பரிந்து போறறிநின் றவாக்கெலா மருள்விழி பரப்பி
வரிநத நீளகுரன் மாடகத திவவியாழ் வாஙகிப்
புரிநத வாாசடை நாரதன புகலருஞ் சுருதி
தெரிநது பாடிய பாடலிற செவிததுணை கொடுததது. (௫௫)

கையின் மானமழுப் பிறங்கிடக் கனறபிழம் பனைய
மெய்யி னீற்றொளி விளஙகிட விடநுகாந திருணட
மையி னிற்றிகழ் கண்டமும் வணபொண் மிழற்றச
செய்யி னுறுசெங் கமலநோ வதனமுந திகழ. (௫௬)

படரு மென்கொடி யறுகிலைப் பசுமையாற் பொறிப்பை
விடநெ டும்பணிச சுடிகையிற் றிகழ்மணி வெயிலா
லடர்த டநதிரைக் கஙகையா லணிசடா டவியிற
றொடருஞ் சந்திர னிநதிர சிலையெனத தோன்ற. (௫௭)

உழலை சோபவ வெயிறகொ துங கிடத்சன துபப
கழலை நீழலா யடியவாக் கருள்புரி கந்தன
குழலை யாழினை யமுதினைக குழைத்தன குதலை
மழலை கேடடொ மகிழ்நதிடு வாணகை வயஙக. (௫அ

கலக வாள்விழி யரம்பையர் கவரிகா லசைப்ப
வுலகி லாருயி ரனைத்தையும் பெற்றசிற் றுசாத்த
திலக வானுத லுமையுடன் செம்பொனு வியன்ற
விலகு மாமணி யாசனத் திருந்தன னிறைவன். (ருக)

ஆறு சூடிய வண்ணலை முன்னணந் தரத்த தியங்கு
மேறு சிாமணி விளங்கிய விமானநின் றிறக்கிக்
கூறு மிப்புலி மடந்தையை விரைந்துடன் கொடுபோய
வீறு சோகண நாதரக் கணத்தினில விடுத்தார். (சுo)

எம்பி ரானறிரு வுளங்களிந் திரங்கியங் கவடன்
வம்பு லாந்திரு மலர்முக நோக்கியிவ் வனைக்க
ணமபு லாமவிழி மாதரோ டிருத்திமற் றதற்பி
னும்பா நாட்டரு முத்தியுந் தருதுமென றுரைத்தான். (சுக)

அனைய ளவ்வுரை கேட்டன ளகமகிழ்ந் திருந்தா
ளினைய மாக்கதை படித்தவர் கேட்டவ ரெவரும்
வினையொ ழிந்தர னருள்பெறு வாரென விரித்துப்
புனைநெ டுஞ்சடைச் சூதனம் முனிவர்க்குப் புகன்றான். (சுஉ)

சவுமினிச்சருக்க முற்றிற்று.

கன்மாடபாதச்சருக்கம்.

ஏதமற் றுயர்ந்த சீர்த்தி யெம்பிரா னிரவின் காதை
யோதமற் றுளதோன் றுங்கட் குணாத்துவன் கேண்மி னென்று
மாதவத் துயர்ந்த செய்ய மறைதெரி முனிவர் கேட்பச்
சூதனும் றமுத மாரி சொரிந்தெனச் சொல்லலுற்றான். (க)

பைம்புலி புலர்த்துங் கொங்கைப் பாவைய ருடுங் காலச்
சம்புலி வருந்த மாலைச் சமனெயி றென்ன வேக
வெம்புலி யென்ன முன்னி மேற்றிசை தோற்று மென்கீற்
றம்புலிக் கொழுந்தா ரிஞ்சி யயோத்திமா நகரோன் றுண்டால். (உ)

மன்னர்தம் மன்ன னென்ன வருந்தச ரதன்பான் முன்னுட்
பன்னக மீதிற் றுஞ்சும் பசுந்துழாய் முகுந்தன் றோன்று
மங்க ரளிகரும் வேந்த னுதபன குலத்தில் வந்தோன்
கன்னலந் தருதிண் டோளான் கருதலர்க் கடியும் வாளான். (ஈ)

குத்திர மறவோர் செய்ய கோல்வலே யாமற் கோளிப்
பத்திர சயன னெனனப் பரிந்துயிர பாது காப்போ
னததிர நயனச செவ்வா யரிவையாக கனக னன்ஞன்
மிததிர சகன ஞமம் விளங்கிலே யலஙகல் வேலோன. (சு)

குன்றென வளாந்து வீங்குங குவிமுலைப் பவளச் செவ்வாய்
மன றலங கோதைக கோதை மதயநதி யெனனு மாதைத
தன றடஞ செஙகை பறறிச சடஙகுசெய தழல்சான் ருக
முன றவ முடிவான மன றன முடிததவன முயஙகு நாளில். (ரு)

விலஙகுபுள கலஙக மாய்க்கும வேட்டமேன் விருப்ப முறறி
யுலஙகெழு வயிரத தோளா ஞெணமலா பொதுளிப் பூதத
பொலநதரு சினைகள வானம போனவெங கானம் போவான்
பலஙகொளகா ழகப்பட் டாடை பட்டிகை மருஙகிற் சோததி. (சா)

செஞ்சுட ரெறிககுஞ் செமபொற் செழுமணி மகுட நீககிக
குஞசிபூந தொடையிற சூழநது குலவிட விசிததுக கூரமை
விஞசிய சுரிகை சோதது வெறுகசையி னமைதத பச்சை
மஞசெனத தோற்றுஞ் சோதி மரகதக கவச மிட்டு. (எ)

கைப்புடை கட்டி வெனனிற் கடுஙகணைத தூணி தூக்கி
மைப்புடை வரையுங கணஞா றுதனிகா வரிவில் வாஙகி
மெய்ப்புடை மனஙகா லொதது விரையுமைங கதியிற செல்லு
நெயப்புடை மேனி மேக நீனிறப் பரிமேற் கொணடான. (அ)

சஙகொடு படகங கொம்பு தவிறுடி தழஙகி யார்ப்ப
வெங்கொடுங் கொலைசெய வாளி விலலொளி விளங்கும் வைவே
லஙகவை தரிதத தானை யளவில சூழ மணணிற
பொஙகுறுண் டேளி யோரெண புலம்புக விசும்பு போர்ப்ப. (கூ)

பெரும்புரி வலைவார் கூநதற் பிடியினஞ் சுமந்து செல்ல
விரும்புறு வேடா கையில விரைநதெதிர் குரைக்கு ஞாளி
யிரும்புறு தொடரிற் பூட்டி யீர்ததனர் செல்ல வல்லே
சுரும்பிமிர் தொடையான் கானச சூழல்வாய்ச் சென்று புக்கான். ()

வேறு.

வலைவார்பல நிலையாநெடு வானூடு வளைப்பார்
சிலைகோலினர் சிறுநாஞெலி திசையேற விடுப்பார்

கலைமான்மனா முயனீடிய களிறோடு களிற்றின்
றலைபோயற விறனமீளிகள் சரமாரி தொடுப்பார். (கக)

கொடிகொணடிடு தருவிற்படர் கொம்பேறி விழிப்பார்
மடியுஞெவி வளைவாலகல் வாய்நாயகள விடுபபார்
தடிகொண்டெறி தருவாரசுழல் தழலின்க லுகைப்பார்
பொடிகொணடிடு நிலனிறசில பொறிநினறு புதைப்பார். (கஉ)

அடல்சேருழை படர்தாரியி னடிதேடினர் தொடாவாா
மிடலசோதரு மிருகாரியை விறல்வேலினி லெறிவாா
வடவாமுக வனலார்சின வலுநீடுகி ருளியத
துடலூடுற வடிவாளிக ளுடனேவினா விடுவார். (கங)

வருமித்திரன மரபுற்றிடு மனன்முற்றரி யலர்போா
பொருமிததிர சகனுற்றொரு புரிவிற்றனி குனிவித்
துருமிற்றொடு கணையிற்பல மிருகததை யொறுத்துத்
தருமிததிற லெவரிப்புவி தனிலொப்பென நினறன. (கச)

வேறு.

இவவணண நெடுங்கானி லடும்வேட்டம் புரிநதிடுமவ் வெல்லை காலை, மைவணணத தடலரக்க ரிருவரொரு வயிறறுதிததோர் வநது தோனறிப், பைவண்ணப் பெருமபாநத ளோநதுலக மொருகுடைக் கீழப் பாது காக்குஞ், செவ்வண்ணக கதிர்வேலோ னுடனறருககி நெருக்கியமர் செயகின் றரால். (கரு)

அந்நிலைகண் டனனவரின் முன்னவனைத துரநதரச னங்கை வா ளாற, சென்னிதுணித தனன்குருதி நீரோட வாஙகதனைத் தெரிய நோககி, யிநநிலையில வெலற்கரிதென றிளையோனும் வஞ்சகஙக ளியறறி யானே, பினனிவனை வெலவனென மீண்டோடி மனிதரு ருப் பெற்று வநதான். (கசா)

வநதரசன் றனனிருதா டொழுதெழலு மாஙகவனுன் வரவே தெனனச, சநதணிகுத் திரப்புயமித திரசகனே யுனதேவல் சலிப்பி லாம, லிநதவுட லுள்ளளவு மிழைத்திடுவா னெண்ணிவநதே னென ன முனனங், கொந்தழலி லடிசிலடும் வாலுவாதந தொழிலவறகுக் கொடுததான மனனே. (கஎ)

வன்புலஞ்சா னனம்பயிலும் வனநீங்கி யயோத்திநகர் வந்து தா ங்கும், பின்புலஞ்செய் திரடோளான் மதயந்தி யுடன்வாழ்விற் பெ

ருகு நாளிற், றென்புலஞ்சென் றடைந்தபிதிர்க் கடன்கழிக்குந் திவசமுறச் சிநதை மேவுந, தன்புலங்கொண் டெத்தரத்திற சாலித்வனை வரவழைத்துத தாளிற ருழ்ந்தே. (கஅ)

ஆசனத்தி லிருத்தியபின னருக்கியபாத் தியமுதலர்ச்சனைகளாற றிப், போசனத்துக் கெழுந்தருளப் புரிதியென வருந்தவனும் போந்த போதி, னீசனெனத் தகுநிருத்த னடிமமுத்த தொடுத்தனது நினைவின வண்ணம, பாசனத்தின மனிதருட்ட றடியரிந்து சமைத்ததனைப் படைத்திட்டானே. (கக)

வண்டுபடும பசுந்துளபத் தொடையாள்வெள் விடையானருண் மலர்க ளுள்ளங், கொண்டுபெருந் தவமியற்றும வசிட்டமுனி முனிவுடனிக் கொற்ற வேந்தன, ருண்டுபடு மிவனுடனிந் நரருனிக கலத்தினிட்ச சொன்னு னென்று, கண்டுகனற பொறிகாலக கண்ணிணைகள சிவந்துமிகக் கனன்று நோக்கி. (உ0)

மறுவையவித் தொளிருமுழு மதிககவிகைத் தனிச்செங்கோன மன்ன முந்நீ, றறுவையுடைப் பெருநிலத்திற றிருவிழுந்து கருநிறங கொளரக்க யாக்கை, பெறுவையெனச் சபித்திடலு மனத்தழுங்கி யாக்கணத்துட் பின்பு தேறித், தெறுவையயிற கரனுயாமித்திரசகனு மனமதனிற சினமீக் கொண்டே. (உக)

மனுதிகளிற பிழைத்தறியா வெனைச்சூளிட் டனையுனையும் வைவே னென்னுத, தனுதிதழுத்தா மனைக்கரத்துச சலங்கொண்ட சலங்கண்டு தாழ்ந்து தேவி, திறுதிபகோத் திரமுதலவ தேசிகனே மாசின் மறை செப்புந தெய்வ, மெனுதினிநீ சபித்தறகா தெவரரசாகுரவரைச் சூ ளிட்டா ரெனறே. (உஉ)

தனமாடத் தளிரியனின றுரைத்திடலும் பாணியிற்கொள் சாபப்பாணி, பொனமாட வயோத்திநகாப் புரவலனறன குரைகழற்றுட் போதிற பெய்தான, சொனமாட மெனக்கருத்த தக்கணத்தந் நீரமையினுற் சுடாவேல வேந்தன, கனமாட பாதனெனப் போபடைத்தானீ ர படைத்த கடற்பா ரெங்கும். (உ௩)

வேறு.

கனறிய வெகுளி நீங்கிக் காவல னிற்ப முன்ன
ரொனறிய தவத்தின மேலா முறவனுங் கோப நீங்கிப்

பின்றிய வரக்கன் செயத பிழையிது பிழைதநொன் றென்பா
வினறிவன் புரிநத தீமை யினறென யோகிற றோநதான். (௨௪)

விற்சா நுதறகட் செவ்வாய் விரிதிரை யமுத மானுந
சொறசா சுவதி கேள்வன ரேனறல்மான றடநதோ மன்னை
யற்சா ஞகிக் கானிலடைநதுசனு சரிததீ ராறு
வற்சாங காறு நிறறி மாறுமுன சாப மெனறுன. (௨௫)

உளநதனி லுணா வொண்ணு வூழ்வினை வசததாற கூத்தர்
வளங கொணமுற கோலநீங்கி மறறொரு கோலங கொணடு
துளங்கிடத தோறறல போலத தொலலுருக கரநது திங்க
ளிளம பிறைக குழவிபோலு மெயிறுடை யரகக னுனை. (௨௬)

மைககணத திதழ்ப்பூங கோதை மனைமடந தையாக ளெல்லாந
தெககணத தியம னெனனச சிநதையில வெருககொண் டேகி
யககணத தகனறு போனு ரருநதவக கிழமை பூணட
மெயககணத தவாகள சாபம யாவரே விலகக வலலா. (௨௭)

வேறு.

வடிக்குரன மணியா ழிசைமுரன றறுகால் வரிச்சுரும் பரறறுபூ மாலைக, கடிககுரன மடவாா பாறகடற றிரையின கறறைவெண கவரிகா லசைப்ப, விடிககுரன மடஙகல் சுமநதபே ரணையி லிருநதா சியற்றிய விறைவ, னடிககுரா னிகராங கரிகொடு வரிசே ரடவியி னககணத தடைநதான். (௨௮)

பாயகலைப் புரவிப் பவனனு மியஙகாப் பசுநிறப் புரவியந்தேரோன், காயகதிா நுழையாக் காட்டிடை விலங்கின் கணமெலாங கொனறுகொன் றருநதித, தீயவா ளரககன றிருதரு காலைத திருத்தகப்புதுககடி புரிந்த, தூயவா ணகையுந் தொழுகுலத துதிதத தோன்றலுமாஙகுறக் கண்டான். (௨௯)

கண்டவா ளரக்க னுவகைமீ தூரக்களிததன் னொளிக்கதிர் மதியிற், றுண்டவா ளெயிறு துலஙகிட நகைததுத் துண்ணென நண்ணியொண ணிறப்பூ, முணடகா சனனறன குலத்தில்வந துதிதத முனிவான் புதல்வனைப் பற்றிக், கொண்டவா வுடன்வெண் ணிணத்தடியருநதுங் கொளகையிற் கொல்லுவான றுணிந்தான். (௩௰)

அன்னகா லையிலங் கவன்முகநோககி யநதண னருந்துணைத்தேவி, மன்னகேள் சால கடஙகடா் மரபில வநதனை யல்லைநீ முனிந்து,

முனனமே யிவனைக கொல்லுவை யாயின் முளிதரு விறகுதீ மூட்டி, யெனனதா ருயிரு மிறப்பனின் றெனககோ ருயிரப்பலி யீதியெனறி ரங்கி. (௩௧)

தனறுணைத் தடங்க ணீரமுலைத தடததிற் ருளாவிட் டொழுக நின றிரநதே, யனறுளை தந்திடுசெ'ற செவிககொளா ளுகி யாதண ன் மைநதனை விளைவிற, கொனறுடற குருதி பிழிநதுமுன குடிததுக கொழுநதசை கறிததகல வாயின, மெனறுட னருநதிப் பைநதொடிக கெதிராய வெள்ளெலும் பனைத்தையு முமிழ்நதான. (௩௨)

எனசெயவா ளுமிழநத வெனபெலா மடியிட்டெடுததனளெயதி யவ வெனபை, மினசெயதீ யதனிற பெயதிது செயதவேநதாகோன றனபதி மேவிப், பொனசெயபூண முலையாா முலைநலப் போகம புண ருநா ளிறககவென றுரததது, முனசெயதீ விளையாற சாபமீ திடடு முழஙகமு லூடுபுக கவிநதாள. (௩௩)

வேறு.

புரமுனியும் பரமனிரு பதப்போது முப்போதும் போற்றுந் தெ யவ, வரமுனிவா சாபமகன றரசனிரு மருப்பொருமும மதநால் வா யகருஞ், சரமுனிவ ர பிடிதிரிச ரிகடெரிநதே யரிதுருவுந தடஙகா னீஙகிக, கரமுனியுங களையுமிலலாக காமனென வயோததிநகா கடி திலுற்றுன. (௩௪)

கெடிதுதினம பிரிந்தகனற நீாமையினுற் றிரணட திணடோ ணிருபன ருனு, மடியிணையா மலாகள கனறிசசேப்பூர விளாநதுநடந தனபி ரேமெம, பிடியதனை நாடிவரும பெருநதடககைக களிறென வேளபெயயும வெயய, வடியயிலவா ளியினுடைந்து வருநதியநத மதயநதி மனையுட் புககான. (௩௫)

வநதவடன றுணைமுலைகண மருவுவான் றுணிந்திட்லு மனன கானி, லநதரிசி சரணுகி முனிவனைககொன றனையதளு லவன்றன் றேவி, வெநதழலின மிகசசிறி யுன்மனைவி மார்முதலா விளமபு மாதா தநதனமீ துறததழுவி லிறததியெனக கொடுஞ்சாபஞ்சாற்றிவீநதாள். (௩௬)

ஆதலினு லெனையணைதற் கடாதுனக்கென் றவள்கூற வரசன மோகக், காதலினு லிடைநது செம்பொற் கலத்தமுதம் பெற்றருநதக் கடனி லானபோ, ஞேதகவுற் றில்லமிலலாற் கருமகப்பே றில்லையு வை நுனிதது நோககிற், சாதகருக் கிகபரததிற் பலனகிடையாதெனு ததேறித தவமீக் கொண்டே. (௩எ)

ஒருமனமா யிருவினையின் றுவக்கறமுக் குறும்பெறிந்திட் டுயர்நால்வேதந, தருபொருளா யைநதவிதழைத் தழனுப்ப ணின்றுபெருந தவஙக ளாறறிக, கருதருமா மறலிவலை கடநதுமுககா லமுமுணாநது கணிக்க வல்ல, பொருவருமா முனிவராக ளனுமதிகொண டரியதவம் புரியு மேலவை. (௩அ)

வேறு

கறைவிட முருததல போலக காயசின மிருதது வாளிற
பிறைபெயி றிலஙகப் பேழ்வாயப் பேயமக ளொருததி பறறி
யிறைவனை வருதத வீதிங கெனனெனப் பனனு தொன ஹான
முறைதெரிந தருளுந தெய்வ முனிவரை வினவி னுனே. (௩௯)

கணிததுமுக காலந தேருங கடவுணமா முனிவா நுததிப்
பணிததலைக கிடநத ஞாலம பரிததரு ளரசே முன்னுட்
குணிததவா ளங்க ளுங்க கோதிலவே தியனைக கொனறு
பிணிததவெம பாவங கணடா யலகையாயப் பிணிதத தெனறா. ()

அப்பவந் தீரப்பா னெண்ணி யலைகடற சேது முனனுச
செபபருந தீாததமயாவுஞ் சென றுடன மூழ்கி மூழகி
யொப்பருமபிரமன றனனை யுநதியிற றநத மாயன
பைப்பணி சடையான வைகும் பதிபல வணககஞ் செயதான. (௪௧)

உநதுவெண் டிரைநீா வேலி யுலகெலா முழநது சூழ
வநதுமப் பிரமகததி மாறிடா திருதத லாலே
யிநதுமண டலமபோ யோஙகு மிஞசிசூழ் மிதுலை ஞாஙகாக்
கநதுகொல களிறறு வேநதன கவலையுற றிருநத காலை. (௪௨)

மாதவர் மருங்கு சூழ வளரிள மதியஞ் சூடு
நாதனிங் கிவனு மெனன நாளில மதிககத தக்கோன்
பாதபங கயஙக ளுவைப் பாாததிவ ணிருககும் பாஙகாக
கோதம னெனனு நாமக குலமறை முனிவன வந்தான. (௪௩)

அன்றிருந தவனைப் போற்றி யடிதொழு தங்கை கூப்பி
நினறிடும் வடிவேற் றானை நிருபனுக காசி கூறி
நன்றிருந் தனையோ வென்ன நவினறுநின் முகத்தின் சோதி
குனறிய தியாது வந்த குறையெனக கறைதி யெனறான. (௪௪)

திருந்துதி முற்றுங் கறறோன் றிசைமுகற் குவமை சான்றோ
னருநததிக காவி யனன வருண்முனி யாகக ளுகி

வருந்துதி யெனனச் சாபம் வழஙகலால் வந்த தென்றுப்
பெருந்துதி கூறிப் பினனு நிகழநதவை பேச லுறறுன. (சரு)

ஆரககனுய வனததி லனறு ளந்தணற் கொனற பாவ
மிரககமி லலகை யாகி யிஙகெனைத தொடாத லாலே
பாரகும வெணடிரைத தீாததஙகள பறபல படிநது பொறகோ
புரககவின படைதத கோயிற புணணிய தலஙகேசே விததேன. (சசு)

எணணருந தருமஞ செயதே னீறினமநதிர நவினறேன
விணணவாக கவிக ணலகும வேளவிகள பலவுஞ செயதேன
பணணரும பாவ நீஙகப் பெறறிலேன படிவ வுணறன
கணணருள பெறறே னுயயுங காலமு முளதா மெனறே. (சஎ)

அனனமா முனிவன றூய வடிமுடி சோததி நினற
மனனவன றனனை நோககி வருநதலை மதியஞ் சூடும்
பினனலஞ் சடையாற கனபு பெருககுநோன புகட்குண மேலா
யுனனரும விரத மொனறுண டொாநதிலை போலு மானீ. (சஅ)

மாகமா மதியிற் றேய்ந்த மதியிறபன ஞனகாம பககத
தேகநா யகனைப் போறறி யீரிரு சாமந தோறுந
தாகமாம பசிககூண டுஞச றவிாநதுளத தொருமை கூரன
பாகமா லூரந தனனு லருசசியு னரநதை நீஙகும. (சகூ)

வரையிலக காகத தொடட வாளிக டவறு தோஙகித
தரைமிசை யடிததக கைதான றபபிடா ததுபோ லீசன
குரைகழற பதும நோககிக குறிததநோன பியறறி நினறு
புரையறப பலிககு மெனனுப் புரவலற் குரைததுப் பினனும். (ரு௦)

நறறல மதனிலிநத நவையிலா விரத நோற்கிற்
சறறல மிகுதி நனமை தநதிடுஞ் சடுதி யெனனுக்
குறறமின முனிவன கூறக குறிககுமத தலமு மெற்கே
சொறறருளைய வெனனக கௌதமன சொல்ல லுற்றுன. (ருக)

வேறு.

சொன்ன தலங்களின் முன்னி வருந்திய தூயோய்நீ
யுன்ன வருங்கிரி மன்ன னளித்திடு முமைகூட
மின்னவி ரஞ்சடை முன்னவ னன்பொடு மேவுங்கோ
கன்ன மெனும்பதி யொனறுள தஙகது காணுயால. (ருஉ)

அத்தல னிற்றகை முற்று முணர்ந்திட வாயவல்லார்
முத்த நகைத்திரு வுக்கிறை திக்கு முகத்தோன்ற
சித்த ரியக்கர் மயக்கறு நற்றவர் சேர்ந்தோடா
நித்த மியற்று தவத்தின முயற்சியி னிற்பாரே. (௫௩)

ஆடு முனிக்குழு வாயிர கோடி யரனசீரைப்
பாடு முனிக்கண மெண்ணில சித்தி படைத்தியோகிற
கூடு முனித்திரள பற்பல வுற்றிடு கோகனம
வீடு பெற்றகினி யப்பதி யொப்புற வேறுண்டோ. (௫௪)

அத்துடை மாதவர் வானவர் மானவ ராஞோமா
சித்துடை யாரெவரு வக்கட மிக்கிடு திக்கானை
முத்துடை வால மருப்பணி மாபின முரித்தோனகம
பத்துடை யானகன முற்பக லாசசனை பணவெண்ணி. (௫௫)

ஓசிவ லிங்க முறுமபடி வானி லுயாநதோங்கு
மோபெறு வெள்ளி விலங்கலி னற்றய மேசெய்யக
காபெறு கண்ட னரக்கா குலத்திறை கைதனனிற
போபெறு லிங்க மளித்தவ னோடிவை பேசுற்றான. (௫௬)

பாதனில வைக்கி லெடுக்க வொணாது பகாநதேமுன
னூதரு மூர்த்தி யொழிந்தனை கைக்கொடு னூமேவிச
சீதரு லிங்க மிதைப் பிரதிட்டை செயிற்பாரி
னோதரு முன்னை வெலறகுரி யாபிற ரிலலெயனறே (௫௭)

வித்தக ஞோதி விடுப்ப வரக்கனும விடைகொண்டே
சித்த முவந்து நெறிக்கொடு பாமிசை செலபோதிற
புத்தமு தத்தினை யறபொடு துய்த்திடு பொனனோடா
மத்தக வேழ முகத்த கணேசனை வநதித்தே (௫௮)

எணடகு மீச னளித்த விலிங்க மிலங்கைக்கே
கொணடகல கின்றன னினறெதிா செனறொருரு கோளசெய்தே
தணடரு தாணமலா நோவ நடநதிடை தடைசெயய
மணடனி னீடிய மூடிக வாகன வருகெனறா (௫௯)

உற்றிடு வானவா சொறறிட நானமறை யோனாகி
மறறிர டோளவ வரககன வருமபெரு வழிதனனி
னிறறிட மற்றவ னுநதனி வந்தவ னோருற்றான
முற்றினி லறபச லத்தை விடுகக முடுககுற்றே. (௬௦)

அசசிறு வேதிய னங்கை யிலிஙக மளிததன்ஞேன்
மெயசசிறு நீரவிட மேவிய காலை விரைநதிஙஙன
முசசொலி னினனை விளிப்ப னதறகுமுன் முனனுயே
லிசசிவ லிஙக நிலததி விருததுவ னெனறுஞல. (சுக)

அமமுறை யாக வரகக னிசைநதய லகல்போதின
மும்முறை கூவின னெயதில னையிரு முடியோனு
மெம்மிறை நீதி யிதெனறு கணததவ னெயதாமுன
மைமமுறை யாயொளிர கண்டனை மண்டனில வைததிட்டான். ()

பினபவ வரககர் பிரானவ ணுறறழல பெயகண்ணுன
னனபுவி யிறசிவை யோடிய தெனறு நடுகசெய்தித
துணபொடு பசதிரு தோளவலி கொணடு தொடாநதோடி
வணபொ டெடுததிது மாபெல மெனறுன வலியிலலான. (சுங)

மனனவ வாதலின மாநில மாபெல லிஙகம்பே
ரெனன விளம்பிய தின்னமு மீளவி லஙகைககோன
பனனக மேவுகை பறறி யெடுககப் படிமீதி
னனன ரிலிஙக மெலிநது நிமிாநதது னைந்தங்கே. (சுச)

ஆவி னெடுஞ்செவி போல நிமிர்ந்திடு மதனுலூர்
நாவி னிடுமபெயா கோகன மெனறனர் நனிகூரு
மேவி லைநதரு வாளவிழி யம்பிகை யிடமேவுந
தேவி னருஞ்சிவ லோகமி தெனறறி திணிதோளாய். (சுரு)

வேறு.

மாவின்வடு நிகர்ச்சவிழி மலைமகளை யிடஙகொண்ட
தேவனருள சிவலிஙக மெடுககநைநதோன சினஙகொணடே
காவனைய கைததிரளாற் கனனறரக்கன் மறைமதலைத
தேவனது குடுமிமுடி புடைததனனறன் சினமிகலால. (சுசு)

புடைததவுட னுருதெழுந்து பொழிமதவா ரணமுகததோ
னடிததலமு மணிமுடியு மகலிடமும் விசும்புமுறப்
படைததவரு வெனநிமிாநது பணைக்கரததா லிராவணனைப்
பிடித்துமணிக் கழங்கென்ன வெறிநதெறிநது பிடிததிடலும். (சுஎ)

மறையோ னென் றுனைநினைந்த மடமையினு லீதிழைததேன
பிறையோஙகு மணிமகுடப் பெருஙகளிறே பிழைசெய்தே

னிறையோனே பொறுப்பதுனக் கியல்பெனவென்ன ரேத்துதலும்
பொறையோடு முமைபுதல்வன புவியிலரக்கனைவிடுத்தான. (௬௮)

நிருதர்குலத் திகலவேந்தே நினதுபிழை யாம்பொறுத்தற்
கிருபதுசெங் கரத்தாலு மெழினமலரோனமுனகவித்த
வொருபதுமா முடித்தலையு முறப்புடைத்தி யெனலே'டுங்
குருதிநிறங் கொளப்புடைத்துக் குதித்தாடி யுவப்பித்தான. (௬௯)

அன்னதுகண் டெவந்தருளி யைங்கரத்தோ னின்றுமுத
லென்னருணை னலமவேண்டி னின்றுனைப்போ லிருகரத்தாற்
சென்னியுறப் புடைத்தவர்பாற் சிந்தைமகிழ் ழுவமென்று
மின்னினமறைந் தனனிருதன் வேலையிலங் கையிற்புகுந்தான், ()

தென்னிலங்கை யிராவணன்பாற் சிவனுதவத் திறலரக்கன
பின்னிலங்கு மொருமருப்புப் பெருந்தகைதன் கைக்கொடுப்ப
வன்னலிங்க மைங்கரத்தோ னங்கையினு ளுடனடியதா
லிந்நிலத்திற் சிவலோக மெனவிளங்கி யிருந்துளதால. (௭௧)

வேறு.

இத்தகையை கோகன்னந் தன்னினென்ன லொருபுலைச்சி யிரு கணணிலலாள், சுத்தவமு தெனவெளுத்த நரைதிரைநோய மூப்புடையாள சுருதி போற்று, மத்தனிர வெனவுணரா ளங்கடைந்து பசிமிகுததிட் டகடு காயச், சித்தமதி லிரக்கமுள்ளோா சோறிடுமி னெனக்கெனவோர் தெருவி லுற்றாள். (௭௨)

அத்தெருவின் றலைவருமோர் களியனிழி குலத்தவட னங்கை மீதின, முத்தளக்கூ விளமுணவென் றிடுதலுமேற் றெறிந்தனளான முனறுட் டாபித், துத்தமா பூசித்தபுரா தனவிலிங்க முடிமீதி னுளத தனபோடுமெ, பத்தரிடும பச்சிலைபோ லானதவள் பசிமிக்கண படைசெ யாளாய். (௭௩)

இருளகல விடியுமட்டும் வருந்தியிருந திரவியுதித் தெழுந்த பினனத, தெருவினிடை யிரந்திடவோர் புலைச்சியெதிர் வழிகாட்டச செலலுங் காலை, மருவியநோய் பசிமூப்பு வருத்திடவெஞ் சுடுமணற கிழமயங்கி வீழ்ந்தங், கொருவியுயிா பிரிபொழுதிற் பரமனுயா ஈனங கடமை யுற்றுநோக்கி. (௭௪)

சீதருகோ கன்னததிற் சிவகிசியி லுணடிதுயி றீரத்து விலவத, தோதருநற் றளநதழைகொண் டெம்மையருச சித்தனு விமைக்குஞ செம்பொற், றேர்தனிலப் புலைமகளை யேற்றியிங்கு வருதிரெனச

செப்ப வனையோ, பாரதனிலுற றனைவருமயாம் பாரதிருக்க வங்க வளைப் பணிநது போற்றி (எரு)

செம்பொனெடுங் கொடிஞ்சிமணித் தேர்மீதி விருத்திமிகு சிற ப்பி னொடு, ரூம்பாமட மகரிரவெணசா மரையிரட்டப் பைந்தருவி னுலவை யீன்ற, வம்பவிழ்பூ மழைபொழிய வளங்கெழுதுந் துபிமு ழங்க மழுயா னேநது, செம்பரம னினிதுறையுங் களதபுத கிரியின் மிசை யேகி னரே (எசா)

ஆதலினமித ிராசகனே நீயுமநதக கோகனனத தடைநது போ றறித, தீதகலுஞ சிவநிசிநோற றிடிலுனது வினையனைததுந தீரு மென்று, கோககவும பெருந்தவததுக கோதமனங கவறகுவிடை கொடுததுப பினனை, ரேதமினமா தவாசூழ்நது ●ரமிதுலே நகாநோககி யேகினனால. (எஎ)

புணணீரின கடிகமழப் பொருகளததி லொன்னலாதம புயநதோ ய மினனா, கணணீரமை கலநதொழுகக கலுழநதணிபொற கலன வாங்கக கதிரவேல வாங்கி, மணணீரமை பெறப்புரநத மனனவனுந தாகமுறறு வருநதினோரக, ணணணீரபெற றதுவெனததுன பொ ழிநதுயாகோ கனனமுறறு னுவப்பி னேனெம (எஅ)

பூகநெடும பொழிலபுடைசூழ்பதியிற புகலகோடிப புனலின மூழகி, நாகாதினந தொழுதெழுமா பெலவிலிங்க நாயகனை நணபிற போறறி, மாகமதிச சிவநிசியின மறைமுதலா கமததுவிதி வழுவா தாறறிச, சோகமிகத தருமபழைய வினைதொடாபி னழுககனைதது ந துடைததிட டானே (எகூ)

வளமைதரு கோகனததின் மாகமதிச் சிவநிசியை மகிழ்நது நோ ற்றுப், பழிவிளைககும பிரமகததி பறறறவே தீரநதபினனாப் பரமன செயய, சழலடைநது பேரினபங கலநதிருநதான சிவநிசியைக கருத திலுற்ற, வுளமகிழ்வா ரேறறவாகள் பேரினப வீடடைவ ருணமை யெனருன. (அ0)

என்றுயானை மீசவனததி லிருந்தவிருந் தவர்மகிழ்ந்தாங் கிரு கைகூப்பித, துனறுசடை முடிதுளககிக கேடடுவெப்ப விரிதெடுதது சசொல்லினனற, கனறுகொடுஞ சினமயககங் காமமெனு முககுறும் பைக கடிநது நாளும, வெனறிபெறுந தவஞான நிலையுணாநது களங் கமினறி விளங்குஞ சூதன. (அக)

கனமாடபாதச்சருக்க முற்றிற்று.

விபரிசச் சருக்கம்.

எண்டரு மறையுணர் சிருடி காதிரி
புண்டர நுதலரா ளிரவிற் பூசனை
கண்டவன் கதையினைக் கழறக் கேண்மினென்
றெண்டவ சூதனு முரைப்ப தாயினன். (௧)

பாரினிற் புராதலப் பதிபு ரப்பவன்
போரினிற் றெவ்வர்மெய்ப் புலவு காரியு
மோரியு மருந்தவே லுறைக ழித்திடுமெ
வீரியன் விபரிச னென்னும் வேந்தனே. (௨)

தலைறடஞ் சிலைகொடு தானுஞ் சேனையுங்
குன்றருங் கானிடைக் குறுகி நாடொறும்
வன்றலைக் கேழன்மான் மரைபுல் வாய்களின்
மென்றசை யருந்திட வேட்ட மாடுவான். (௩)

புலந்தரு பூசுரர் புலைஞர் மற்றுள
குலந்தனி லுதித்தெழில் குலவு மாதரை
நிலந்தனி லவாவுட னேடி நித்தமுங்
கலந்துளந் தருக்கொடு களிக்கு நீர்மையான். (௪)

வேறு.

மறிவளர் பகைங் கலைத்துறை பக்க மதிதொறு மருவுபன் னுலகா
நதிகளிற் றுயிலுண டிறந்துதன னடியாசிந்தனைப்படிமுடிவிலலாக
கதிதரும பரனை யானினைந் தாடிக கடிமலா கூவிளஞ் சாத்தி
விதிமுறை வழுவா துளளநெக குருகி விருப்புட னருச்சனைபுரிவான

மற்றவன் மனைவி யாகிய குமுத வதியவன் மலரடி வணங்கிக்
சுற்றடங் திணிதோட புரவல விரவுங கலவியிற் றிறலினை ரிலலாய
பொறறரு விழுந்து விடடெனக கிடந்த புரிசடைப் புனிதனு ரிராவி
லுறறருந திடமொண டியிலொழிந துளததினுவப்புடனபூசனைபுரிவாய.

கூனருஞ் சிலைக்கை வேட்டுவரென்னக் குலவிலங் கனைத்தையு ங கொலைசெய, தூனருந திடுத லொழிந்திலை நிலத்தி லுயர்குலத தி ழிகுலத துதித்த, தேனருங கனிபா னிகர்த்தசொற் கணிகைச சேயி ழையாமுலைப் போகந, தானருந் திடுத றவிர்ந்திலை யிந்தத தன்மை யென சாற்றுதி யென்றாள். (௭)

என்றவன் மொழிந்த மொழிசெவிப் படலு மிளங்கை கோடடி வே லிறைவன, முன்றவப் பயனு லிறப்பெதிர் நிகழ்வா மூன்றுகா

லங்களு முணர்வேன், றுன்றளிக் குலம்பாட் டயர்மலர்க் கோதைச் சு ரிகுழால் கேட்டியான முன்னங், குனமெறனு மிளுசிப் பமபைமா நக ரிற குறைமுக ளுமலியா வுதிதநேன. (அ)

பாலவென் றமுதை யடுமொழிக கவுரி பஙகிலவாழ் பம்பைநா யகனற, ளுலையங் குறுகிப் பலிககிடு மடிசி லருநதுவான வருநதியங கடையுங, காலையிற் கோயிற கைவினை யாளா கடிதெனக கடிநதிட ககருதி, வேலையில விடம்போற கதைககண குனிதத விலலொடுங க லலொடுந தொடாநதாா. (௯)

ஓடினேன் வெருவி யாலயம் வலமா யுயிாபிழைத தூய்குவா னெ றிக, டேடினேன் காணேன பலிசொரி பீடத தினனயற செனறுழி சசுருதி, பாடிநான் மறையோா பழிசசிட நெயததீ பசசுடாததடடெ டுததேந்திப், பீடிளுற் பணிமா றினர்தரி சிததேன பிறைமுடிப் பிளு ளுகன் றன்னை. (௧௦)

அக்கணத் தொருவன் சரந்தொட வீந்தே னன்றிராச் சிவநிசி ய தனின, மிக்கவா லயததை வலமதாய் வநது விமலனைத தரிசனை புரி நது, நக்கனுர் திருமுன் ளுவிநீத திட்ட நனமையாற காலமூனறுண ாநது, தக்கவாழ் வுடனு னிலம்புரந தருளுந தலைமனுத தனைதனி லு திததேன். (௧௧)

இந்தநற் பலத்தைதத தநதது பரம னிரவெனக் கருதியா னெதி ரநது, வநதநற றினஙக டொறுஙகலை நிறைநது வருபிறை குறைபி றை யதனிற, றநதபன் ளுன்காம பக்கமென் றுரைகருஞ் சதுாததசி களிறறவ ருமம, லநதிவா னதிசசெஞ் சடிலவா னவனை யகததிலவை த் தருச்சனை புரிவேன். (௧௨)

புரிந்தபூ சனையாற் பிரிந்துவெம் பாவம் போகுமோ வெனப்புக ன்றனையேல், விரிந்தபைப் பணிப்பூ ணணிநதருண மூககண் விம லனை வழிபடி லினன்முன், சொரிந்தவெம் பனிபோற கொடுஞ்சி கைத் தழன்முன் றுருக்குறக் குவித்தவிக் தனம்போற, கரிநதுநீ ருரு ம் பரமனை நீயும் வழிபடக் கருதுகா ரிகையே. (௧௩)

எனவெடுத் திறைவ னியம்பலுங் கதிர்கான் றெழின்மணிக் க லன்கிடந் திமைக்குங, கனதனக் குமுத வதியெனுமணஙகுகைதொ ழு தெனதுமுற் புவமு, மனமுறத தெளிந்து சொலலுநீ யெனலும

வளந்தரு மல்லிகார்ச் சுனத்திற், சினகரத் திருக்கு மென்சிறைப் புறா
வாச செனறுதித திருநதனை முன்னாள். (௧௪)

இறநதமுற் பவததிற செநநிறத் தசையொன் றெடுத்துவாயக க
வவிநீ வரலுற, சிறநதவெங கழுகொன் றனைதநொடாந் திடவச சி
வாலயந தனைவலஞ சூழநது, பறநதனை வநது விடைவரை கொடிகக
ம பததிடைப் பயநதொளித திருப்ப, மறநதரு கஙகங கொததிவா
யலகால வதைததிட வாஙகுயிர மடிநதாய். (௧௫)

சொலலுமக கஙகம் புறவதா நினனைத் தொடாந்துகொன் றிடு
ஞ செயல சொலவில, வலவினில விழைவி னீகொடுவநத வசைபடு
தசையினை வவவிச, செலலுவ னெனறு வந்தனை வலிதிற் செகுததா
நின வாயப்படுந தசையைக, கல்லெறி விளைவி னப்புறஙகொண்டு
போனதக கடுஞசிறைக கஙகம (௧௬)

நீவிழி யெருவை தொடாநதிட வந்தச் சிவாலயந் தனைவலம் வ
ரலா, லாயபிழிக கொன்றைத தொடைபுனை சடிலத தண்ணனாமுன
னுவிநீத ததனுற, பாயதிரை யுடுதத நெடுநிலப் பரப்புப் பரிததிடும
பாரததிவன மகளாத, தூயசெங கமலத திருமக ளென்னத் தோனறி
யென றனைவியு மானுய. (௧௭)

வேறு.

என்றிவை கூறக் கேட்ட வேநதிழை யெழுந்து போறறி
நனறிதென றிறமபூ தெயதி நலனுடை நீயு நானு
மொனறிமுன னெடுதத காயத துறபவ முறைததா யாஙகள்
சென்றினிப் பிறககுந தனமை செப்புதி தெரிய வென்றாள். (௧௮)

மெனனடை யனன மனனுய வேறினி யிரண்டாஞ் சன்மம்
பனனக வேநத னேநதும பார்மிசைச சிநது நாட்டின
மனனவ னுவன யானீ சஞசயன மகளாத தோனறிக்
கனளலந தருமென றேளிற கலந்துறக் களித்து வாழ்வாய். (௧௯)

படியிலோா மூனறாஞ் சன்மம் பகாசவு ராட்ட நாட்டில்
வடியயிற் சடாவே லேந்து மன்னவ னுவன் யானீ
கடிமதிற் கலிஙக நாட்டிற் கலிஙகர்கோன் மகளாத் தோன்றி
யிடிமுர சதிரும் வாயி லென்மனைக் கிழத்தி யாவை. (௨௦

மருவொரு நான்காஞ் சன்மம் வளங்கொள்காந் தார நாட்டிற்
றிருவள ரரச னுய்க்கோல் செலுத்துவன் யானீ சிறிப்

பெருநரி யலனா வெல்லு மகதாகோன புதல்வி யாகிச்
சுருதிவண் டிமிரும பைநதா ரூட்டியென றுணைவி யாவை. (உக)

சிறநததோ ரைநதாந தோறறந திகழிய லவநதி நாட்டிற
பிறநதா சளிப்பன யானீ பேருல கனைதது மபோறறு
மறநதரு வடிவேற் ருனைத தாருணன மகனா வநதென
னறநதரு மனைவி யாகி யிருப்பையங களவில காலம். (உஉ)

முருநதுறழ முறுவன மானே மூவிரண டாமபி றபபிற
பெருநதமி ழருதத நாட்டிற பேரர சளிப்பன யானீ
யிருநதவப் பலனுல விஞசும யாதிதன மகளாத தோனறி
யருநதவத திருமா தொதமெத னமபுய மதனிற சோவை (உஙு)

கழிதரு மேழாஞ் சனமங கைதவன குலததிற றோனறி
யெழிலபெறு பதும வனன னெனுமபெயா பெறறு வாசம்
பொழிமலாப் பைநதா வேமபின பூநதொடை புனைநது நாளும
பழிபவம பயிலா வணணம ப ணடிநா டளிபபன யானே. (உச)

நீயுமப் பவததிற செலவ நிறைநதிடும விநத நாட்டிற
காயுமவெங கதிாவேன மனனன கணிணைக கதிாகொண முநத
மேயுமவேய மருட்டு மென றோள வசுமதி யெனனு நாமந
தோயுமோ ரணஙகா வநது தோனறிநீ வளாவா யுனனே. (உரு)

மஙகல முரச மாாப்ப மனறலசெய தளிப்பா னுனனிச
செஙகதிா மணிகள வேயநத செமபொனமண டபதுசோ டித்துத
துஙகவேற கரனுன ருதை நாதரி லோலை போகக
வஙகணவந தெயதும வைவே லரசனா யறையக கேட்டி. (உசா)

கொணடலகண படுகருஞ சோலை குலவயோத தியாதங கோமான
வணடலம வருநதண பைநதாா வனையுஙகாந தாா மனன
னெணடலத தரசா போறறு மிருபசன றருப தேயன
விணடலத தமரா போறறும விறலுடை யவநதி வேநதன (உஎ)

பலலவ தேய மாளும் பாாததிவன பலானுந தொனனூல்
வலலவன யானைத தானை வாரண வாசி மனனன
விலலவ னுரின மாலை மிலைநதிடு நேரி வெறபன
நலலொளி முடிசோ மனனா நனமணச சாலை நணணு. (உஅ)

யானுமங கெயத நீயன றிசையளி முானறு பாடு
தேனுமிழ் மலாப்பைந தாரென றிணடிறற் றோளிற சூட்டப்

பானுவின் குலத்தோர் முன்னும் பார்த் திவரனேக ரீண்டி
யூனுமிழ் படைக ளேந்தி யுருத்தெனனே டியுத்தஞ் செயவார் (௨௯)

அங்கவர் தம்மை யெல்லா மாடலவெங் கரிக்கூட் டத்தோர்
சிங்கம தெனன வென்று சேயிழை யுனையான் கொண்டு
சங்கமா முரசு பம்பை தழங்கிட வானில வாழும்
புங்கவர் பரவுங் கூடற புரிதனிற புகுந்தபினனர். (௩௰)

அளப்பருங் கால மனபோ டாயிழை நீயு நானு
முளப்படும போகந் துயத்திட் டுலகொரு குடைக்கீ ழாண்டு
வளப்படு மகங்க ளாறறி வளநிதி மறையோாக கீந்து
களப்படுங் கறையி னனறன கனைகழல் பூசை செயது. (௩௧)

உளளவார் குழைதோய கண்ணுய மழகளி றென்ன வாங்கோர்
பிளளையாம பெறுவ மனனேனை பெருங்கலை யுணர்ந்து தம்பி
களளையார் கடுக்கை மாலைக் கடவுளுக கடிமை பூண்டு
வெளளைவான மதியம் போல வளாந்துபோ விளங்கு நாளில். (௩௨)

அணிகெழு செழும்பொற் சோதி யவிாமணி முடியுஞ் சூட்டி
மணிமுடி யநந்த னேந்து மாநில மவன்பா னல்கித
தணிவருஞ் சனன மென்னுந் தழலினுங் கொடிய வெய்ய
பிணிகெட வேட்கை யோடும பெருந்தவ மியற்ற வெண்ணி (௩௩)

தென்றலங் கன்று சந்தச சினைமலர் வாசம் வீசுங்
குனறமாந் தினிது வைகுங் குறுமுனி குறுக நம்பான்
மன்றலங் கோதை நீயும் யானுமாய மருட்சி நீங்கி
யனறவன றனனை நோககி யருந்தவ முழப்ப நின்றே. (௩௪)

அரிபகற றவஞ்செய காலை யகத்திய னெமககு ஞானத
துரியநற சிவயோ கததை யுவந்துப தேசஞ் செயவா
னெரிசுடாப் பிழம்பா மேனி யெநதையைச சிநதை தனனிற
றெரியுமவ வியோகநின்று சித்தியா முத்தி சோவேம். (௩௫)

நவமிகு பம்பை நாட்டி னுபுரு வெடுத்து முனனுட்
சிவநிசி தனனி லீசன றெரிசனங் கிடைத்த பேறுற
பவமகன் றுய்ய நனமை பலித்தது பாவை நீயுந்
தவமதிவ் விரதந் தானே தவறிடா திழைத்தி யெனறான். (௩௬)

ஒருவருந் திங்க டோறு முபயபக்கத்தி லுற்று
வருசதுர்த் தசிக டோறு மழுவலான றனனை வாசந்

தருமலர் கொடுபூ சித்துத் தணங்தெழு பிறப்பு நீங்கி
யிருவரும் பொருவி லாப்பே ரின்பவீ டெய்தி னரால். (௩௭)

சிவன் றிருக்கோயின் மேவிச் சிவநிசி விரதந் தன்னிற்
சிவன்றனைத் தெரிசித் தோருஞ் சேருவார் முத்தியெனறே
சிவனறனை யுணர்ந்து நாளுஞ் சிந்தைசெய் முனிவர் கேட்பச்
சிவனறனக் கடிமை பூண்ட சூதன முன் செப்பி னானே. (௩௮)

விபரிசச்சருக்க முற்றிற்று.

குபேரச்சருக்கம்.

ஓதமுற் றிபொற் கடலடுக் களைக்க ணமைத்தவா லோதன மருந்து, நாதனற சங்கக் குழையணி காதனைகைதது முப் புரமெரித திடுநாண, மாதனு வெனப்பொற் கிரிகுழைத் தேறும வசுநதனைத தோநனி கடவுஞ், சூதனுக் கிணையாஞ் சூதனமற் றின்னுஞ் சிவநிசிக் கதை தொடுத் துரைப்பான். (௧)

முத்தவெண் மணிதோ டரித்தநூல் வடத்தின் முறைமுறை குறைவறக் கோதது, வைதவெனச சிதறி விரிநதபூம் பாளை மரகதக கமுகினிற் குலையைத், துயத்தலை கடுவன பாய்நதுறச சிநதச சுரிமுகக கூன்பிடாச் சங்கங், கைத்தலத தெடுத்துக்கமபள ரெறிந்து கடிந திடுங காம்பிலி நாடு. (௨)

கயமலா துவைத்துக் கனைதவழ் பணிலங் கான்றிடத் தோன்று நித்திலததை, முயன்மதிப் பிள்ளை யெனப்பகற் காவி முகைமுறுக்கு டைநதுதே னொழுக்கும், வயன்மருங் கெழுநத கருமபினைக் கவரி முறிததிடத் தெறிததவெண் மணிமுத, தயனமுதிரந் திடுசூற் றவளை மேறபடநொந் தாங்கது பொறுததிடா தரற்றும். (௩)

இலைதலை விரிந்த நெட்டுடற் பூக மேறறவொண் டாற்றிளங் கதலி, யலைதலைத் தவிராத் தூங்கு தீங கனிசே ராம்பிர மனறபொறி சிதறு, முலைமுகத் துருக்கிப் பழுததபொற் சுளைக ளூற்றமுட் குடப் பழப் பனசர், தலைவளை குலைச்செஞ் சாலிநீள வயலின் றலைத்தலை தழைததுநின் றோங்கும். (௪)

இரும்புகாய்ந் தொத்த செக்கர்வா னெழுந்த விளமதிக் குழவி யையளிகள்,விரும்புபூமலர்த்தா தினைச்சிறு நுதலின்வெணடிருநீறென

ச் சாத்தி, யரும்பெறுங் கலசத் துறுநறு நெய்வார்த் தடர்சினைத் தொட்டிலவைத் தசைத்துச், சுரும்புதா லிசைப்ப மென்றளிர்ச சாணை துயிற்றியே வளாத்திடுஞ் சோலை, (௫)

இனையன வளங்கூர்ந் திடுநெடு நாட்டி லிருங்கலைத் துறையெலா முணர்ந்தோன், வனைதுழா யலங்கற் கண்ணனு மறியா மலரடி வந்தனை புரிந்து, நினைவருங் காம முதலமுக் குறும்பி னெடும்பகை கடிந்துநீ ணிலத்திற, றனைநிக ரான சுத்தநல் வேள்வி தத்தனென் றுளனொரு மறையோன். (௬)

அன்னமா மறையோ னைம்புலப் பகைசெற் றுற்றிய வருந்தவப் பேற்றால், கன்னலவே ளனையோர் நன்மகப் பெற்றன் கருத்தருங் குணநிதி யவன்பேர், முன்னமுந் நூலின் வினைவிதி முறையின் முடித்தபின் முதுகுறை புடையோ, னுன்னருஞ் சுருதி முதற்கலை பயிற்ற வோதிறு னுளத்திலுற் றுணர்ந்தான். (௭)

தூமமார்ந் திருண்டு சுருண்டுநீண் டடுமைச் சுரிகுழற் றோகையர் மருண்டு, காமனு மென்னக் காமுறு பருவ முற்றபின் கற்றைவெண் கதிர்கால், சோமனுண் டளப்பான் முதனவக் கிரகஞ் சுகம்பெறு முகூர்த்தநன் ஞான்றோர், வாமமே கலைப்பொற் குலக்கொடி தனைமறைப்படி வதுவைசெய் திட்டான். (௮)

வேறு

இன்பமுற் றன்னை தந்தை யில்வயி னிருக்கு மந்நாண்
மனபதை மதிக்குஞ் சீர்த்தி வளர்குண நிதியா மைந்தன
புன்புல மீதூர்ந் தூழின் பொறித்திடு விதியின் கொட்பாற
றுன்பமும் பகையு நல்குஞ் சூதினமேன மனமவைத்தானே. (௯)

அறபுள ளொ, தநதை யறிவுறா வண்ணங் கலவிச
சொற்பயி லாதா ரோடு துன்னிவெங் களகந் தனனி
னற்பக லிரவெப் போது நன்மதி மருட்சி கூர்ந்து
பொற்கலன் கலைபொற் காசு பொருதுநா டோறுந் தோற்பன். (௧௦)

தனையன்யாண் டுற்றா னென்று தாதைகேட் டிடும்போ தெலலா
மனைமிக வெருவி யோதற் ககன்றன னென்றுதீய
வினையமந் தான சூது மறைத்தனள் விளம்ப முந்நூல்
வனைதரு மார்பன சற்று முணர்ந்திலன் வாழு நாளில. (௧௧)

ஆய்மகன் றன்னை வாவென் றழைத்துநீ யிழைக்கு மிந்தத்
தீயசூ துந்தை தேரி னுனையுமிங் கெனையுஞ் சீறிக்
காயவெனெ மா றுள்ளத் தஞுசிக் கவறுக டவறு செய்யு
தாயநீ யாடுஞ் சூது தனையொளித் துரைத்தேன் முற்றும். (௧௨)

உந்தைதன னொழுக்க நீதி யுணர்ந்திலை யந்த ணாளர்
மைந்தர்க ணடக்கை கண்டு மதிக்கிலை யென்று மாழ்கிக்
கந்தமைக் குவளை யோடுகண் கலுழ்ந்தவ ளுரைக்கு மாற்றஞ்
சிந்தையிற் கொள்ளான் வஞ்சக் கணிகையர் திறத்திற் சோர்வான். ()

வாட்டடங் கருங்கட் டூளை மகளிர்மேன் மனம்வைப் போரைக்
கோட்டரு களனு நாளுங் குடிப்பவர் தம்மைக் கூடி
யீட்டரும் பொருள்வ வாவுற் றிருங்கவ ருடி வோரை
வேட்டமேன் மனம்வைப் போரை யாவரே விலக்க வல்லார். (௧௪)

இனையநீ மையிற் னென்று மிசைந்துளா னிலலி னோர்நா
ளினைதுயி லமைய நோக்கி யத்தன்முன் னவள்பா னல்கும்
புனைமணி யாழி தனைப் பொருக்கெனத் திருடிப் போகி
வினையவெங் கவற்றி னாடித் தோற்றனன் வேறொன் றிலலான். ()

அந்தமோ திரத்தைக் கையி லணிந்துளா னொருவன் றன்னைத்
தந்தையாம் வேள்வி தத்தன் றனித்தொரு மறுகிற் கண்டு
சிந்தையிற் கவலை கூர்ந்து தெளிந்துபின் னறிவ னென்றாங்
கிந்தமா மணிப்பொன் னாழி யாருனக் கீந்த தென்றான். (௧௬)

அரவின்மேற் கிடந்த வையத் தமரர்கள் பதியே யானுஞ்
சரவினிற் கொண்ட தன்றுன் காதலகூா மைந்தன் சூது
பொரவிருப் புடையோ னேற்றென புட்டகம் வென்று னின்றிவ
விரனமணி யாழி தோற்றான் மேவுவ னேனை யின்னும். (௧௭)

ஓதுநூற் கலைவல் லாய்நின் னொருமகன் விலையி லாமென்
போதுபோற் கோசிக ளுசெம் பொன்புனை கலன்கள் யாவுஞ்
சூதுபோர் பொருது நாளுந் தொழிலிது வாகத் தோற்பா
னீதுநீ யுணராய் போலு மென்றவ னெடுத்துக் கூற. (௧௮)

கன்னபா கத்திற் காயந்த கதிர்நுனிச் சலாகை யிட்ட
தென்னவெந் துருகி யிற்பா லெய்தியில் லவளை நோக்கி
யுன்னதா ருயிரொப் பான புதல்வனெவ் வுழையி லுற்று
னென்னமற் றவனீ ராட னீர்த்துறை புகுந்தா னென்றாள். ()

என்னனு மென்ன னுனபா லெண்ணெய்ட் டயாபோ திந்த
வனனநன மணிப்பொன ருழி தருகென மறையோன கேட்பக்
கனனவிற கனிநத மூரல பாறகடன கழிததுத நயதத
பினனாயன றருவ லெனறு பெடபுறப் பேச லோடும் (௨௦)

நெறியிலபெ[illegible] புகனறு கறபி னீரல செய்தாண மைநத
னறிவில ருகி வெருநத தாழ்யே படிற ருனை
குறியுடைப் பெரியோா நூலிற கூறிய நீதி நோககிற்
பொறியிலா விவனை விட்டுப போவதே கடனென றெண்ணி ()

பற்றொரு சற்று மினறிப பாசிழைப பவளச செவவாயப்
பொறறொடி தனையும பெறற புததிரன றனையு நீததன
றுறறொரு பதியி னெயதி யுயாகுண வேளவி தததன
மறறொரு மடநதை தனனை மணவினை முடிததுவாழநதான (௨௨)

இநதமா நிலததி விநநாள யானபுரி தவறு கண்டு
தநதையிங கனனை யோடென றனனையுந தணநதா னெனறு
சிநதையிற கவலை கூாநது செயவதொன றறியா னைநத
னநதமி றனப வேலை யாழநதனன கனைகா ணுறாய (௨௩)

கறறிலம் பொருளக ளீட்டுங கல்விக ளொழுகக மேனமை
பெறறிலே மனுச லெனபாா பிறரெவ ரொருவா பாலும
பறறிலே மறறு முளள பாசனத தோாக ணடபுஞ
சறறிலே மெனறு மாழகிச சலிப்புட னிருககு நாளில. (௨௪)

அரனிர வதனி லீச னுலயந தனனி லோாவிப
பிரனுயா பூசை செயயபச செலலுவான பினன ரெயதிக
கரவினி லமலற கேறறு மழுதினைக கவாநது மீளவா
னிரவினி லறற நோககி யிருநதனன றயிலி லாமல. (௨௫)

எரிபெரும பசியி னோடங கியாம மோா நானகும் பூசை
புரிதர நோககி வைகி வைகறைப் போது தனனி
லரியநல விரத மாற்றி யமலனை யருசசித தேததித
துரிசறு மறையோன கண்க டுஙகியே துயிலக கணடான (௨௬)

ஆண்டவ னெழுந்து போகி யமுதினை யெடுப்பக கண்ணிற்
காண்டலசெய யாது மஙகுங கனைசுடா விளக்கைக கையாற
றாணடல்செய் தீசன் முனனாச சோற்றினைக் கவாநது கொண்டு
மீண்டொரு மறையோன காலில் வினாநதனன மிதிக்க லுற்றான.

மிதித்தவப் பொழுதி லநத வேதியன் விழிதது நோக்கிக்
கொதிததனன களவ னெனறே கூககுர லெழுப்ப லோடுங
கதிததவெந திறலி ஞேரக கடிநகா காப்போா கேடடங
கதிாததனா வநரு பறறி யவனறலை யறுததிட் டாரால. (உஅ)

வேறு.

அவ்வேலையி லிசலநதக னடலகொண்டிடு தூதர்
கைவேலயி னவியஞசிலை கணைவெஙகதை கொணடே
மைவேலயில விடமெனறிட வநதஙகவ னிருதோ
ளைவேதர விசிததிாததவா நடைகொணடது கணடே. (உகூ)

கடுவெஙகரி யுரிகொண்டகண் ணுதறன்கண நாதர்
வடுவினறிய மணிதுனறிய மானததிடை வந்தே
விடுமினக ளிவன்றனனை யெனசசெனறு விலககக்
கொடுசெனறிடு நமதூதா குறிததிஙகிவை சொலவார். (௩௦)

பொருடஙகிய மறைவாண ரொழுக்கம்புற நீததிட்
டருடஙகிய வவைசொறறவை யறிவினறி முனிநது
மருடஙகிய சூதாடிநல விலைமாதரை மணந்து
கருடஙகிய மனததான்சிவ னிருமாலியங கவாந்தான் (௩க)

உய்யும்வகை யேதிஙகிவ னுறுமிப்பவ மதனிற்
செயயுநதவ முளதோவெனச சிவகஙகுலி னுதரம்
பெயயுநதழ னிகாவெம்பசி பெரிதாயெழத துயினீத்
தெயயுஙகனை மதனைசசுடு மிறைதாளினை கண்டான. (௩உ)

அடலசோவிடை யுடையானெதி ரவியுஞசுட ரதனை
மடல்சோமலாக கரததாலொளி வரத்தூணடின னதனுன
மிடல்சோகொடு வினையாவையும் வீததான்றுயர் நீததான
கடலசேர்நெடு நிலமீதுயா கலிஙகத்திறை யாவான். (௩௩)

எனறேசிவ கணநாத ரியம்பச்சமன் றூத
ரன்றேயவ ரடிபோற்றிநின றருள்சேர்குண நிதிதோட்
குன்றேய்பிணி யவிழ்ததாஙகுநீர் கொடுபோமென விடுததுச
செனறேபுலிக குழுவனனவா தென்றிககினி லுற்றூா. (௩௪)

வேறு.

ஏச னன்பரக் காலையிற் குணநிதி யென்பவன் முகநோக்கிக்
காச ணிநதபொன் மூடிதரித் துயர்புகழ்க் கலிங்கநா டளிககின்ற

வாச மாலிகை யருந்தமன மதலையா வளங்கொளுந் தமனென்று
மாச கனறபே ரொடுபிறந திடுதியென றறைநதன ரகலகினரா.

அனைய னப்படிக கலிங்கநாட் டிறைமக ளுகிமுற பவநதனனிற
றனையு ணாநதுறநத தொடாமுதுக குறைவிறைற சஙகரன குலாதேர
கனைசெ மூஞ்சுடா ரெயவிளககேறறிநற கடிமபூ நறுநதூபம [நுங
புனையு மாமலா சாததியே யருசசனை புரிநதறம பலசெயதான். ()

இன்ன வாறுபற பலதினந தீருமஙக ளியறறியா யிரஞசெனனிப
பனன காதிபன சுமநதபாா புரநதுநீாப் படடழிந திடமொகரு
ளனன மானுடச சட்டைநீத துததரத தளகைமா நகாகாகரு
மனன னுகிவீற் றிருநதனன யாவரும வநதடி தொழுதேதத (௩௭)

சிலப கறகழிந திட்டபின் றெணடிரை திரிவர நதிசூழ்நது
நலமி கததருங காசியிற சிவலிஙக நாட்டியாச சனைசெயதா
னிலகு பேரொளிச சுடாப்பிழம பாயசசியிருததியசடைப்பெம்மானை
கலக வாளவிழி மலைமக ளோடுமெக கணததினில வெளிப்பட்டான.

உனன ருந்தவம் வியநதனந் தனதுநின் னுளததினில் விருப்புறற
தினன தெனறுரை தருதுமென் றுரைததிட விரவியா யிரஙகோடி
துனன ருஙகதிர் விரிததுநின றனையமெயச சோதியுன னுருககாண
நனன லந்தரு கண்ணிணை கூசிடா நலவரந தருகென்றான. (௩௯)

காக்கு மாலயன் காணொணு வடிவவன் கட்புலங கதுவுறறு
நோககு மாறருள் செயதனன றழலுமிழ் நுதலவிழிப பெருமானும
பூக்கு மாமலா மணமெனப் பொருநதிய புனிதனை யெனுஞானறு
நீககு மாறரி தாவுறை நிமலையைப் பாாததிது நினைக்கினறான். (௪0)

தீது தீாத்தருள் சிவன்றிரு மேனியிற் செறிநதுறைந் திடமுன்னாள
யாதுநற்றவ மியற்றின ளிவளென வெண்ணிநோக் குறவெறபின
மாது ளஙகறுத் திட்டன ளோர்விழி மறைநததங் கவறகநா
ளோது மாமறை யளவிடற் கரியவ னுமையவட் கிவைசொல்வான்.

ஊறினின் றவப்பெருமையை வியந்துளத் துவந்தன னினைக்கின்றான்
வேறி வன்புரி தவறிலை முனியலை விழியிவற் கருளெனனச்
சீறிவெம்பொறிக் கனலெனக் கனன்றுதன் சிந்தையுற் றெழுங்கோப
மாறி யம்பிகை யம்பகம் வழங்கினள பொறகணறுப வயங்கிறால்.

விழியி ழநத்து பெற்றபி னியககர்தம் வேநதனும் வியப்போட [க
வழியி ளமபிறை முடிததருள் சடாடவியுடைவிடைக்கொடியோனை

கழிவருங்கயன் மருட்டுவோட டடநெடுங கட்கவுரியைவேரி [ருண.
பொழிசெழுநதுண ரிறைததுநற றுதிபல புகழுநதுவீழுந தெழுகின

மனறு ணடடமே புரியரன னைகளான மறறவ னுடறைவந [பொற்
திரு றுசெடடுநீ பெனவுடைததோழுறுயிருக்கியெனறிசைததான
குனறுங்கிடடிய தனிதிப பெருஞகொடு குலவுபுட பகமபெறறே
யனறு தொடடவ னளகைமாநகரர சளிததவ ணிருககினறுனே. ()

றெப மாசிவ நிசியினின மாலிய மெடுததருந திடறசிசன
முனப விநதிடு விளககினேத னணடிய முறபய னதனலே
நனபு யிதழல மரசளிக தளகைமா நகாதனக கிறையாகிப் [ன் ()
பினப ரனறனெபயிரிநதிடடாத தோழமைப் பெருமையும பெறலுறரு

சேறறி னுசெழுந தாமரைக கணணனுந தேடருஞ சிவனமெயயி
னீறறி ஞனறிருக கோயிலி லுயாசிவ நிசிகளி னெயகநீய [ணந
மேறறி னுபெறும பேறறினை விரிதசெடுத தியம்பவேண டிடிலெ
னுறறி சாமுகம படைததருள விரிஞசனு நவினறிடற கரிதாமால

அனறி யெண்ணிரண டாமுப சாரததிற கடுததவை யநநாளிற
குனறி யததுணை யியினு மாயிர கோடியாயப் பலனலகு
மெனறி ருட்குறும் பறவெறி கனைசுட ரிரவிசெங கதிரென்னத[ன.
துனறி ருஞ்சடைத துறவாகேட டுவப்புறச சூதனுண் டுரைசெயதா

குபேரச்சருக்க முறறிறறு.

சாலிகோத்திரச்சருக்கம்.

கிழனிமலை கயல்கள்வளைக் கொடிகுதிப்ப தெனக்குழைபாய் கருஙகட் பைந்தாக, குழனிமலை முலையமுத மணமிறைவாய கமழ முததங கொடுப்போன போரி,னழனிமலை கடககரிதென றருக்கனு ளந தடுமாற வவுணாக் கொனறு, பழனிமலை குடிபுகுநத பகவனி ருசரணமலர் பரவி வாழவாம். (க)

அங்கிராப் பிருகுவிட பன்றதி சியத்திரிகா சிபன்சு பேதன பங்கமில்வான மீகிச பங்கன்சா பாலியருட் பரத்து வாசன் றுஙகமுறு புலததியனற் சுசீலனு ரதனமரிசி சுகனமார்க கணட னெஙகுமிசைபெறுசனகன முதல் னமுற்படு முனிவரிவர்கள் யாரும்.

பாடலிகளு மதுவளிகளும் பசுந்துளவோன் முதலமரர் படிவா யாகளுங், கேடலிக்க வருங்கடவுண் டவனருளசோ தூதனமுகங்கண்டு கினோக்கிப், பீடலிகுந் தவமுனிவ சிவகிசிநோற்றவாக்கிர்ந்த பினை பேரினப, வீடளிப்ப தனறியச்சம விழைந்தனவு மளிக்குமோ விளம்பு தெனறா. (௩)

அரவுமதி முடித்தசடை யானிரவிற கண்படைநீத் தருச்சித்தானல, குராவுதுகள படுத்திநெடு நிலத்தினமிரு செலவமெல்லாங் கொடுக்கு மைந்தாய, விரவுகொலை முதறபாவ வலவினையிலா வோபி தெங்கி வீடு நலகும, பரவுமிதி னிசழகாதை யொனறுளதெல றுயாகு தனை பகாவ தானுன. (௪)

காலிகோத்திரத்தியலபிற புரந்தருளுங் கணணன்முதல சருதப கொணுசை, சூலிகோத்திரத்தவாகொண டெயிலொருமூனறழறக வித்த தொலலோன றிஙகண, மோலிகோத்திரவருளேபெறமிவணடி யறையுமறை முறையினினறோன, சாலிகோத்திரனெனபபோ தரித்துடையா னொருவனுளன றவத்தின மிககோன. (௫)

வேதியாதங் குலத்திலுயா விணமணிகண் மணியெனவே விளங்கும் வேத, மோதியுணாந் தறிவரிய கலைககடலின கரைகடந்திட டுய நூல வல்லு, வாதியரை வென்றுசந்தி வந்தனைகண் முப்பொழுதும வழுவா தாறறிச, சாதிமுறை தவறுமனி தியுட னெடுத்துநினறு சரிகளு நாளில. (௬)

வமபவிழுங் குழனமனைவி மககள்சுறற முதற்குடும்ப மலியநாளுஞ், செமபவள விதழககமல திருககடைகக ணோககமினறிச சிறுமை பெயத, வெமபரம னருளிதுவோ வெனசெயவே னெனனமன தெணணித தெனபாற, கும்பமுனி வரனிருக்கு மிடநதேடிச செலவெனனக குறிததுக கொணடே. (௭)

தடஙகரைகொண டிரஙகுதிரை சுருட்டியெறிந் திடுமபெருநீர்ச சலதிபோழுக, குடஙகையினிற கொணடுமுதற குடித்தகுறு முனிவனடி குறுகிப போறறி, விடஙகலுழ்பற பணிவாயி லகப்படுமென டுனமெனன மிடிவாயப படடேன, றிடஙகொடுளளந தேறியுபயம படியடியேற குனசாநடகண செயதி யெனறன (௮)

ஆங்கவனு முளததருளகூர்ந்தணனை முகநோக்கியவனி மீதிற், றீங்ககற்றுஞ் சிவநிசிநோற றிடிலவறுமைப பெருங்கடலின றீரங்காண்பாய, பூங்கமலத தயனுலும் புகலரிய போகமெல்லாம் புசித்துப்

பின்னர், நீங்கரிய சிவபதமும் பெறுவாயென றுறுதியுட னிகழ்த்தி றேனல். (௯)

அனையசிவ நிசிநோற்கு முறைமறையா கமப்படிநீ யடியனே னுக், கினைபபரி செனவிரிததினை டியமபுகென விருககுமுனறு வியம பும்வேதந, தனையுணருங் குடததனைய ைவவிரதந தனைநோறகுந த னமை யெல்லாங, கனைகடலுண டருடிருவாய மலாந்தவனுட் புலங களிககக கழறிப் பினனும (௧௦)

பொன்னிலமே வியபுலவா புகழ்விரத மிதனிலைமை புகலற பா ற்றோ, வெந்நிலமுந தொழததகுந் றலததிலிருந திவவிரத மியறற லுறறு, னனனிலவித தெனவோங்கிச சினனுளிற பெரிதுபய னல கு மெனன, வந்நிலமு மெனககறியச சொலலுதிநல லொதிபயிலு மறிஞ வெனறுன். (௧௧)

சீதவனம் பொழியுமிருட் கொண்டனிறங கொணடிடு மெயச செய்ய செங்கண, மாதவனம புயனறவள வாரணததின வருமகவா ன வானில வானோ, பாதவன சமபரவ வுமையாளோ டெமையாளும பரமன் வைகும், வேதவன மெனறுலகி லொனறுளதங கதனறகை யார் விரிகக வலலார். (௧௨)

முன்னுருவம் பலவெடுத்து முயனறுசெயதீ வினைககிழங்கே மூ ல மாகப், பினனுருவ மெடுதது்ழலும பிதததருமத தலததிறககப பெற றுரெனனிற, பொன்னுருவச சடாமௌலிப புனிதனறு ரகப்பிரமம போதிக தாதித, தனனுருவந தருவதனு லததலததுக கினைபுகலச ச ரிவே றுணடோ. (௧௩)

பொனனிமூத னதிப்புனல்பாய் புலவுகமழ் சுடற்றீரப் புளினந தோறுங, கனனியிளம பெடையொடனனங கலநதுவளங் காடடும றைகசாட்டு வேணிச், செனனிதனின மதிமுடிதத சிவபெருமான ச ந்நிதியிற றிருமுனறுக, வன்னிமர மொன்றுளதாங் கடியாவினைக கா டுசுடும் வன்னியாமால் (௧௪)

விணணவாபூ சனைபுரியா மறைபொழு௬கம் வழுககியவே திய ரசோலகோடி, மணணவரை வருததுகினற ம௱னாநெறி பிழைத தொழுகும் வணிகா முனறு, வெண்ணவரும் பினனவாசங சரசாதி ய ரிவையாமற் றிவரீ ருகப், பண்ணவர்நா டெனததகுமத் தலமேவும் பொழுதெநதப் பதகரேனும. (௧௫)

சிறையுறுமிப் பிறவியெனும் பிணிசகுடைந்தீர் வம்மினது தீர்ப்பன யானென்ன, றறைபறையிற கறங்குதிரை மறைந்திக்க ணடைந்துகுடைந் தாடிககோடிச, துறையதனிற படிந்துமுதற சுருதிதொட்ட வாரிதனிற றோயந்து தொலைனூன, முறைவழுவா துனணியணி கணணிகையிற றனணியநீர மூழகி யேறி. (௧௬)

விடமுணிய வருமமையச திமையவாககா வுணடுவெட விண்டு பண்டு, சடமுணியிற குனிசநுங்கைத தெயிலொருமூன றழறகளிதத தலைவற போறறிற, றிடமுணிய பொருளனைத ஞ சிததியுற முசதியினுஞ சோவ ரெனறே, குடமுணிவன சுருதிவனப் பெருமை யெலலா மவறசறியக கூறிப் பினனும. (௧௭)

அநதலமா ரூாகாசி யமபலமற றெவறறினுககு மதிக மெனறோ, முசதலமும புகழவரு மூனிவரனை வருமொழிநதார் மொழியநினற, வெததலமு மதிககுமிநதத தலததிலிருந திவவிரத மியறறிற சிததி, கைததலததில வைததநெலலிக கனிபோலக காண்டியெனக கழறிப் பினனா. (௧௮)

நலவலனை யதனமலை நஙகையொடு கிராதருரு நணணிக கானிற், செலவலனை வருஙகாண வெலவலருச சுனனையெனச செயிாததுட போாசெய, மலவலனை யுளததிருததி மறைவலனும் வாதாவி மடியச சிறி, விலவலனை முனிநதமுனி விடைகொடுப்ப மறைசைநகாமேவ லுறறான. (௧௯)

உறறவணுற றிடும்புனித தீாததமெலலாம் படிந்தாடி யுயாபொற்கோவில, சுறறிவலம வநதுகொறற வீரகததிச சேதகன்று டொழுது முனனு, ளறறமிலுன மறைநறைப்போ தாலருச்சித் தருளிறைசே வடிகள போறறிக, குறறமிலயா ழைப்பழிதத மொழியமமை நூபுரததாள குமபிட டேததி- (௨௰)

ஒருபொருளை யுணாநதிருகண் பனிதூஙக முப்பொழுது முயாநால வேதச், சருபொருளா மஞசெழுததை நெஞசழுததி யறமொழிலோா தலைவன பாரில, வருபொருளா ருயிரனைததும் படைத்தளிககுந தனமையினுன மணனோா விண்ணோ, ரிருபொருளென றிமெயனமாற கெடடாத பதம்பெறவா னிசயத தெணணி. (௨௧)

சிவநிசியாஞ சதுர்ததசியிற் றிஙகடொறுந் துயிலுணவு சிறிதுமின்றித, தவமுயல்வா னீராடி விலவமுடன் கநதமலர் சநதஞ் சாத்

திப, பவமறமந் திரநவின்று பரிந் துங்கிவே தனம்புரிந்து பாடி யாடி,
நவநவமாச சிவபூசை நாலுயா மமுமுடித்து நடத்து நாளில. ()

ஆடுடைய தலைசசேவற றுவசனைப்பெற றெடுத்தவிடைத் துவசன்
பொறறு, வேடுடைய மனககமலத திருத்தியருச சிதத்திடுமோ ரிரவி
ஞெப்பன, கோடுடைய கயிலைநடை கொண்டனைய வெள்விடைமேற
கொண்டு கூநதற், காடுடைய மலைமகளோ டெதிர்நின்றுன மறறவ
னைக்கண் களிகக மனனே. (௨௩)

பிறைகாட்டுஞ் சடைமுடியும் பிராமங்கா மரமுரன்று பிரசமாந்
தீ, கறைகாட்டுங் கொன்றைபந்தா ரணிந்திலகு திருமார்பு நயன மூ
ன்றும், கறைகாட்டுங் கரதாமு மருமாசுகின்ன புயநான்குங் கண்டு மு
த்தி. துறைகாட்டுங் கடற்றிரச சுருதிவனத் திறைவனடி துதித
தல செய்வான. (௨௪)

வேறு

களககோலவல விடமுண்டருள் களத்தாய்கவின் றருஞ்சா
மளக்கோமளத திருமேனிகொண் மலைமாதின மணாளா
தளகசாகன தக்கண்ணினன றருவேடனைச சுடுதீக
குளகசோவுடை யானேகுறிக குஙகோவுடை யானே. (௨௫)

சுடுஞ்சூகரத தடிமென்றுறு சுவைகண்டவை யுதவுங
கடுங்கானவா குலந்தோன்றிய கண்ணப்பனை யாண்டாய
தெடுங்காயகனை யெனமாலவரத துன்றாபுர முன்று
மாடுங்காமுகத தானேயொரைந தழகாமுகத தானே. (௨௬)

சம்புநிலை இலையினிலை சாருபவர மீறோ
மொய்ப்புற்றிடு கொடிமன்னவன முனனேகொடு வந்தா
யமபுராநன முடியாபவிற லரிதேடரு மடியாய
கமபுகததுறையானேகயக கம்புககுழை யானே. (௨௭)

சாகருவிப் புனலவைவையி னிடியுங்கரை நொடியிற
றுரசசொரி மணக்கூடை சுமந்தேயடி பட்டாய
கோரசின மிகசாகிய கொக்கின்சிறை யசகி
ஞாசசடை யானேநினை யாரசசடை யானே (௨௮)

கலைமாமறை யயனீறறு கற்பநதொறு நலகுந
தலைமாலை புனைநதாயவட தருநீழ லிருந்தாய்

கொலையார்க்கதி ராழிப்படை கொண்டேசலந் தானை
மலைமாதிடத் தானேயிம மலைமாதிடத் தானே. (௨௯)

சிலைதத்தூண்டனி லுதித்தோங்கிமண் டிகை,த்தேங்கமுன் சிரித்தே
யுலைத்தாணுமெபொன னிறசதிவ னுடற்கீண்டிடு மரியை
யலைத்தாங்குயிர் கொளச்சிம்புள தாயயி லாமுத
தலைத்தானெயி னனேபுலித் தலைதத்தானெயி னனே. (௩௦)

பணப்பாம்பரைப் பரமைக்குரம் பரமைப்பெரு விரக
முணாக்கசாங்கென விடுருந் [illegible] தாய
மண [illegible] கள் குடை [illegible] மை [illegible] லைத
துணை [illegible] கணியானே [illegible] கணியானே (௩௧)

சுதைதக [illegible] பகன முலைமா [illegible]
[illegible] குமபழி தனைமா [illegible] யுடையாய
பண [illegible] யடைலாரெகாடும [illegible]
துழை [illegible] லானேகரத [illegible] னே. (௩௨)

சலததானமிகுங்கொடியே னிசை தருவீணையின கொடியோன
புலததாகரி யிருநானகுடன பொருதனறடல் புரியு
முலதத்தோடலை நெரிபட [illegible] ளுட்கும்படி யூனறு
மல [illegible] தாட [illegible] திரு மறைச்சானகத தானே. (௩௩)

துனபந்தரு பிறவிப்பிணி தொலையுமபடி நிலையா
மனபங்கியி னிழுதிடடென வகநெகருகு கிப்பூ
நனபங்கய நிகாிணைபத நாளுநதொழு மடியாக
கின்பந்தரும பிததாவா மெனைநீவிரும பிததா. (௩௪)

வேறு.

எனறுபல துதிகூறி யானநத மிகுநதுபுன விருகண் சோரத,
துன்றுமயிாப புளகமெழுப் பரவசனாய் வீழ்நதெழுநது துள்ளி யாடிற
தனறுணைசெங கரங்கூப்பி முடியிலவைததுப படியினினறோன் த
ன[illegible] நோககிக, கனறுசினக கருங்காலன றனையுதைதத செங்கால
ன [illegible] மனறே. (௩௫)

உவரிவளை நெடுநிலத்தி லுடற்கணிலா கணடலன்போ [illegible]
ளுடுந, துவரிதழ்வாய மனைவிமா [illegible] சூழ்மிகு போகமெல்லா [illegible]
த்துக கற்றைக, கவரிசிலா புடை [illegible] டக கணங்களெதி கொண்ட

ழைப்புக் காய நீத்துத், தவரிதய மெனவிளங்குங் கயிலைமலை வருதி
யெனச சாற்றிப் போனுன. (௯௬)

அ॰ றுமுத ஊளகைகநகாக சதிபதிபோ னிதிபலபெற் றவனி மீ
ற, றனறபல போகமெம லாந துயத நெடு நாடகழிதத த துதித
வாஞே, கிளறதொழுப ஞ்சலியும புலிமுனியுங காணநிதத நி
ருததந திலலேமன்ற லடிபமெபாற பூவடிவாகு சேவடியின ம
ரு ரீ றனே. (௯௭)

ஏதுமுத னிகழகாலத பாரேனுஞ் சிவநிசிநோற் றிடுவோர் பேறி
ங, சோருவதெ ருள மைம் தனபெறவ ருலகமதி லுடலம்
ற, ருதவிழபூய னைறையந காச சடைமுடியோ னிருசா
ஞு சாாவா ரென ர முனி வரனருமுனிவ ரனைவருங்கேட் டுளம
ழச சொனனுன மனமே (௯௮)

வேறு.

வாழி மாதவர் வாழி னுநெறி
வாழி மாநிலம வாழிநல லாளினம்
வாழி நானமறை வாழி மழைமுகில்
வாழி வைதிக சைவ வழக்கமே. (௯௯)

சாலிகோத்திரச்சருகக முற்றிறறு.

ஆக கூடிய விருததம், எகூ.

சிவராத்திரிபுராணம்

முறறிறறு.

மகாமகோபாத்யாய, டாக்டர்
உ. வே. ...யர்.

